

Avantprojecte de Llei de la ciència de Catalunya G.A.

Informe jurídic preliminar

1. Consulta plantejada

Se sotmet a informe jurídic preliminar d'aquesta Àrea d'Assessorament Jurídic, l'Avantprojecte de Llei de la ciència de Catalunya, de conformitat amb l'article 4 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i amb l'article 36.3.d) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern (en endavant Llei 13/2008).

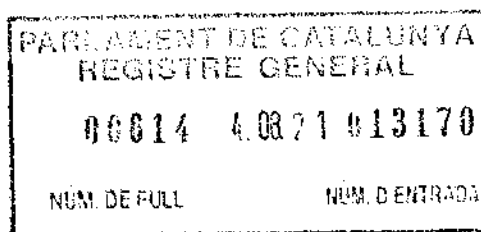
Aquest informe jurídic s'emet amb caràcter preliminar, previ al tràmit d'audiència interdepartamental, en els termes requerits a l'Acord de Govern de 19 de maig de 2009, pel qual s'aproven les Directrius sobre contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general.

2. Anàlisi jurídica

Amb caràcter previ a l'anàlisi jurídica del text de l'ALCC cal destacar que en el seu procés d'elaboració hi han col·laborat acadèmics i investigadors que desenvolupen les seves funcions en el sistema d'R+D+I de Catalunya, i que s'ha tingut en consideració la informació aportada durant el procés de participació ciutadana, així com les conclusions dels grup de treball 4 relatiu al sistema de recerca i del consell consultiu del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC). El fet que l'ALCC s'hagi redactat a la vegada que el PN@SC ha permès disposar d'una informació i d'una participació molt útil i destacable. Aquesta Àrea d'Assessorament Jurídic ha col·laborat tant en el PN@SC com en l'ALCC, i a resultes una bona part de la documentació que acompanya l'ALCC, com són la memòria general i la memòria d'impacte, en alguns aspectes, contenen informació jurídica que entenem que no cal reproduir en aquest informe. Per aquest motiu, l'informe jurídic fa referències concretes, quan escau, a la referida documentació, que a aquest efecte s'entén integrada a l'informe.

2.1. Documentació que acompanya a l'avantprojecte de Llei de la ciència de Catalunya

A tenor del que disposa l'article 36.2 de la Llei 13/2008, la tramitació de l'avantprojecte de Llei de la ciència de Catalunya (en endavant ALCC) s'ha iniciat a proposta del Departament d'Empresa i Coneixement amb l'Acord previ del Govern de la Generalitat de 9 de juliol del 2019, que aprova la memòria preliminar. La memòria preliminar de l'ALCC es va sotmetre a consulta pública

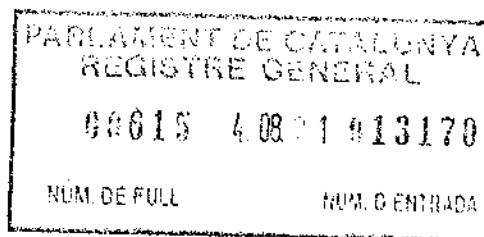

ciudadana prèvia a través del portal Participa.cat en els termes exposats a l'apartat 2.5.2 de la memòria general.

D'acord amb el que disposa l'article 36.3 de la Llei 13/2008 l'expedient conté la següent documentació:

1) La **memòria general** signada pel director general de Recerca que incorpora la següent informació:

- La justificació de la necessitat de la disposició i l'adequació de la norma als fins que es persegueixen: es relacionen els problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa i es justifica l'adequació del projecte a les seves finalitats mitjançant una exhaustiva exposició del seu contingut títol per títol.
- El marc normatiu en què s'insereix: es relaciona la normativa sectorial tant estatal com de la Generalitat que té més incidència en el seu contingut.
- La competència de la Generalitat: es relacionen els articles de l'EAC que emparen la iniciativa. En concret l'article 158 EAC relatiu a la *Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica*, com a més destacat, l'article 172 relatiu a *Universitats*, els capítols II i III del Títol V relatiu a *l'acció exterior de la Generalitat* i l'art. 203 relatiu a les *Competències financeres* de la Generalitat.
- La relació de les disposicions legals afectades per l'ALCC i la taula de vigències, amb les modificacions i derogacions resultants.
- El tràmit de consulta pública prèvia i el tràmit de participació: la consulta pública prèvia s'ha realitzat del 2 al 29 d'octubre del 2019 i ha estat oberta als agents de recerca, a la comunitat científica i a la societat en general. En relació amb la participació ciutadana en l'elaboració de l'ALCC es considera que no és necessari obrir un procés participatiu específic addicional a la consulta pública prèvia. En aquest cas es destaca el Programa per a l'impuls i l'elaboració del Pacte nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC), com a marc de referència de les futures polítiques en matèria d'universitats, recerca i innovació, que ha permès desenvolupar un intens procediment de participació de la ciutadania.
- La relació de les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.
- La valoració de la necessitat de sotmetre la iniciativa a informació pública: es considera procedent que la iniciativa se sotmeti a informació pública, atès que així també es garanteix la participació de qualsevol persona, entitat o empresa que hi pugui estar interessada més enllà de la consulta prèvia que s'ha efectuat a l'inici de la tramitació de l'avantprojecte de llei.

2) La memòria d'avaluació d'impacte signada pel director general de Recerca que incorpora la següent informació:

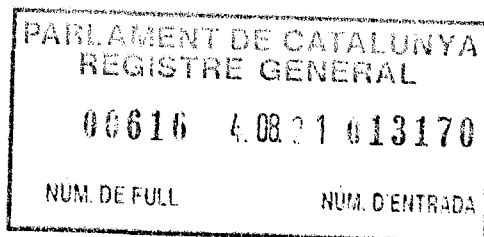
1. L'anàlisi del context i la identificació de les opcions de regulació:

- Identificació del problema: s'identifiquen les següents problemàtiques que es pretenen abordar i a les que vol donar resposta l'ALCC:

- La manca d'un marc d'estructuració i ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya.
- La necessitat de repensar la governança i millorar la coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'anàlisi coordinada de les línies estratègiques de finançament, de la seva execució i la seva avaluació sistèmica.
- La millora de la mobilitat, la cooperació i l'intercanvi científic entre el personal investigador dels diferents agents del sistema d'R+D+I.
- La manca de definició del conjunt d'agents d'R+D+I adaptat a la realitat del sistema, i la necessitat de millorar l'impuls i la consolidació d'empreses innovadores.
- La necessitat de potenciar la missió essencial de les universitats públiques en l'àmbit de la R+D+I des de la vessant de les seves estructures, del personal que hi desenvolupa funcions en R+D+I, del seu pressupost en R+D+I, i de reconèixer i fomentar la seva excel·lència en recerca a través de noves mesures de foment.
- La fragmentació del règim jurídic aplicable als centres de recerca de Catalunya agrupats en la fundació I-CERCA i a la Fundació Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) i la necessitat de consolidar-lo i adaptar-lo a les noves necessitats.
- Un finançament deficitari de l'R+D+I que ens allunya en tots els indicadors de les mitjanes europees que ens han de ser referents. Les restriccions econòmiques aplicables als pressupostos públics, resultants de la crisi econòmica i de les polítiques europees de contenció de la despesa, han de trobar el contrapunt en aquesta iniciativa legislativa.
- L'adopció de mesures per a facilitar la transferència de tecnologia i la transmissió del coneixement generat a la societat, i potenciar la cultura i l'educació científica en la societat.
- El necessari reconeixement i impuls del mecenatge en R+D+I.

- Establiment dels objectius: s'enumeren els objectius prioritaris a assolir amb la iniciativa legislativa que es relacionen a l'article 2 de l'ALCC.

- Identificació de les opcions de regulació: s'analitza l'opció de no fer res i es justifica el perquè mantenir la situació actual no és l'opció proposada. L'opció que es proposa és una iniciativa legislativa en R+D+I tenint en compte els agents implicats. Es constata que l'aposta institucional prioritària de la recerca dels darrers 15 anys, que s'ha articulat essencialment mitjançant plans i programes, requereix atès l'important pes que té la ciència a Catalunya la seva articulació en una Llei de caràcter sistèmic. Es descarta una

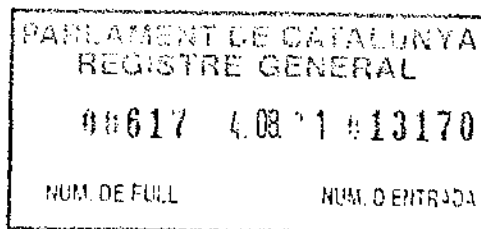
opció normativa centrada en la modificació dels instruments normatius existents, atès que pel contingut que regula l'ALCC es requeriria la modificació de diverses lleis sectorials i específiques.

2. L'anàlisi de l'impacte de les opcions de regulació considerades:

- Informe d'impacte pressupostari: pel que fa a l'impacte en els recursos personals i materials, es manifesta que l'Administració de la Generalitat disposa dels mitjans necessaris pel desenvolupament de l'ALCC, en sintonia amb els objectius del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC) que es desplegarà entre 2020 i 2024. S'exposen les dades econòmiques referides al finançament dels centres CERCA i de la ICREA amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, així com les relatives als importants recursos externs que obtenen de la UE, de l'Estat espanyol i també en ocasions fruit del mecenatge privat. Les tasques de suport administratiu dels òrgans de governança (CORICAT i CIRI) i del Consell de Mecenatge en R+D+I s'encomanen al departament competent en matèria d'universitats i recerca. El finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat dels programes que es preveuen endegar per potenciar la generació i la transmissió de coneixement, serà considerat en funció de les disponibilitats pressupostàries en el moment de la seva creació i posada en marxa. També es posa de manifest que un dels objectius de la iniciativa legislativa és l'avenç cap a un model de finançament públic privat i, finalment, es destaca la gran capacitat d'atracció i retenció de recursos competitius del sistema català de recerca que requereix ésser potenciat mitjançant les mesures i els instruments que preveu l'ALCC. La iniciativa no té cap incidència sobre l'organització, el personal i el pressupost de les administracions locals de Catalunya, ni sobre el règim especial del municipi de Barcelona.

- Informe d'impacte econòmic i social: en relació amb l'impacte econòmic, per definició es considera que l'impacte de la recerca que es converteix en ciència és "el benefici econòmic que en reben els seus usuaris finals en l'àmbit més ampli, sigui comunitari, regional, nacional i/o internacional. S'aporten dades en relació amb diverses entitats que han quantificat el retorn econòmic de l'impacte que genera el sistema català d'R+D+I i es destaquen indicadors que són una mostra de l'estat de salut del sistema català d'R+D+I i del seu impacte sobre la societat. Quant a l'impacte social que es defineix com "qualsevol efecte derivat d'un increment del coneixement que generi valor social (incloent-hi el medi ambient), oportunitats cap al futur i que es pugui mesurar objectivament" es manifesta que el desplegament de la llei facilitarà focalitzar el finançament fonamentalment en els recursos humans (talent) i en les estructures que fan recerca (universitats, hospitals universitaris, centres de recerca, grans infraestructures, etc.)

- Informe d'impacte normatiu: la iniciativa no afecta l'exercici de cap activitat econòmica en concret ni a l'activitat que duen a terme les empreses i tampoc preveu càrregues administratives sobre els ciutadans i les empreses. Es relaciona la normativa que caldrà derogar.

- Informe d'impacte de gènere: es conclou que la iniciativa fa un ús neutre del llenguatge i que empra termes que no suposen una discriminació per sexe, i destaca les mesures que preveu l'avantprojecte de llei per tal de promoure la igualtat efectiva entre homes i dones en R+D+I. En tot cas correspon a l'Institut Català de les Dones emetre informe.

3. La comparació de les opcions de regulació considerades: s'ha considerat únicament l'opció d'elaborar l'avantprojecte de llei.

4. La implementació, seguiment i avaluació de la norma: L'avaluació és un element intrínsec i connatural en matèria d'R+D+I, des de les avaluacions sistèmiques fins a les avaluacions de concreció, tant les que impacten sobre el personal investigador com les que s'efectuen sobre els projectes i les activitats de recerca que desenvolupen. El sistema d'R+D+I de Catalunya disposa d'agències i estructures d'avaluació, internes i externes als diferents agents, que queden recollides a la iniciativa legislativa. La Base de dades UNEIX també ofereix un bon coneixement del sistema i permet la planificació de polítiques resultants d'aquesta anàlisi sistemàtica.

5. Annex amb indicadors d'activitat.

6. Altres annexos: arbre del problema.

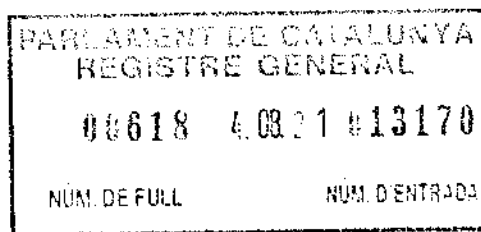
3) Les observacions efectuades en el tràmit de consulta interdepartamental, així com les efectuades pels òrgans que han emès informe, junt amb les al·legacions resultants del tràmit d'audiència i d'informació pública (apartat 2.2.3 de l'informe), s'hauran d'incorporar en una memòria d'observacions i al·legacions, d'acord amb el que preveu l'article 36.3,c) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, amb una breu valoració de les que han estat acceptades o rebutjades.

En termes generals es considera que la memòria general i la memòria d'avaluació d'impacte s'ajusten pel que fa al seu contingut als requeriments previstos a la normativa vigent.

2.2. Adequació de l'avantprojecte de llei de la ciència de Catalunya al marc normatiu vigent i a les directrius de tècnica normativa

2.2.1. Marc competencial i normatiu

Marc competencial

a) La competència en matèria d'R+D+I

L'article 149.1.15 CE reconeix a l'Estat la competència exclusiva sobre el foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica. L'ALCC s'insereix essencialment en la competència de la Generalitat en recerca, desenvolupament i innovació tecnològica, reconeguda a l'article 158 de l'EAC:

"Article 158. Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica

1. Correspon a la Generalitat, en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas:

- a) L'establiment de línies pròpies de recerca i el seguiment, el control i l'avaluació dels projectes.
- b) L'organització, el règim de funcionament, el control, el seguiment i l'acreditació dels centres i les estructures situats a Catalunya.
- c) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts convocats i finançats per la Generalitat.
- d) La regulació i la formació professional del personal investigador i de suport a la recerca.
- e) La difusió de la ciència i la transferència de resultats.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la coordinació dels centres i les estructures de recerca de Catalunya.

3. Els criteris de col·laboració entre l'Estat i la Generalitat en matèria de política de recerca, desenvolupament i innovació s'han de fixar en el marc del que estableix el títol V. Així mateix, s'han d'establir els sistemes de participació de la Generalitat en la fixació de les polítiques que afectin aquestes matèries en l'àmbit de la Unió Europea i en altres organismes i institucions internacionals."

A nivell sectorial, la sentència més destacada que ha servit de base doctrinal per a d'altres sentències del Tribunal Constitucional en aquesta matèria és la STC 90/1992, d'11 de juny, dictada en ocasió del recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern, llavors Consell Executiu, contra determinats articles de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica. La doctrina constitucional considera que el títol competencial de l'Estat sobre foment i coordinació general de la recerca és perfectament concorrent amb el de la Generalitat sobre aquesta matèria, per la qual cosa tant l'Estat com la Generalitat poden realitzar les accions que creguin oportunes en aquest àmbit. La concurrència de competències és la que justifica la competència genèrica de coordinació que

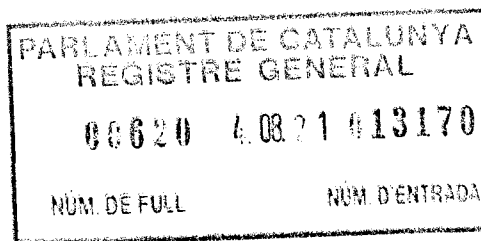
atribueix a l'Estat l'article 149.1.15 CE.¹ Així mateix, la competència de foment reservada a l'Estat inclou tant facultats normatives com executives.²

En el recurs d'inconstitucionalitat interposat contra la Llei 13/1986 s'havia al·legat per part del Govern, llavors Consell Executiu, que la seva competència exclusiva en matèria de recerca podia quedar buida de contingut si no es disposava dels fons amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat per a fer-la efectiva. El Tribunal Constitucional discrepa i considera que aquests fons no s'han de transferir a les CCAA.³

¹ "(...) Pues bien, el hecho de que el art. 9.7 del E.A.C. no utilice la expresión "fomento", sino exclusivamente el término "investigación", en nada puede modificar la conclusión de que la competencia autonómica queda situada en pleno paralelismo sustancial con la atribuida al Estado, de manera que la actividad que éste despliega no puede impedir ni interferir -dejando ahora al margen, claro es, los efectos anudados a la competencia estatal de coordinación general- la que decida desarrollar la C.A., al haber optado la C.E. en este ámbito [como la simple comparación entre los arts. 149.1. 15ª y 148.1. 17ª pone de manifiesto y como también sucede en otros ámbitos, significativamente, en el de la cultura (STC 49/1984)], por posibilitar un régimen competencial en términos de concurrencia, que en el caso de la C.A. de Cataluña se ha hecho plenamente efectivo. Es justamente esta concurrencia de competencias en torno de la investigación científica y técnica, que tanto el Estado como la Comunidad Autónoma pueden ejercitar, lo que justifica y explica la competencia de coordinación que, con carácter genérico, atribuye al Estado el art. 149.1.15 C.E., como luego veremos. En suma, el art. 9.7 del E.A.C., no por utilizar la expresión "investigación" amplía y dota de mayor alcance a la competencia, una vez que, como ya se ha visto, el "fomento" en este contexto no puede identificarse ni con una potestad determinada, ni con una específica modalidad de acción administrativa excluyente de cualesquiera otras posibles e idóneas para la consecución del mismo fin de promoción y desarrollo de la actividad investigadora científica y técnica." (STC 90/92, FJ B)."

² "Al atribuirse constitucionalmente al Estado la competencia para el fomento de la actividad investigadora y científica, tampoco cabe duda de que el titular de la competencia asume potestades, tanto de orden normativo, como ejecutivo, para el pleno desarrollo de la actividad de fomento y promoción, sin que ésta quede circunscrita, como ya se precisó en la STC 64/1989, fundamento jurídico 3º, al ejercicio de potestades ejecutivas" (STC 90/1992, F.J.2). En els mateixos termes: STC 242/1999, F.J. 14 ; i STC190/2000, FJ8.

³ "Del mismo modo es palmario que la Ley respeta íntegramente la actividad relativa a la investigación científica y técnica que la Generalidad de Cataluña pueda desarrollar, optando por mecanismos flexibles -asentados en la voluntariedad y el acuerdo- de reconducción e integración de la misma a la que lleve a cabo la Administración estatal, sin que pueda afirmarse que la Ley venga a concentrar todos los recursos destinados a tal fin en el Estado, pues son los Presupuestos de una y otro los que, con arreglo a sus disponibilidades, atenderán a su financiación, no pudiéndose imputar al modelo adoptado por la Ley que se impugna el hecho de una, por lo demás hipotética, carencia de la Generalidad de Cataluña de recursos financieros para la adecuada efectividad y ejercicio de su competencia. Ello dependerá lógicamente de los recursos que, dentro de su autonomía financiera, permitan a la Comunidad Autónoma el ejercicio de las competencias que le hayan sido atribuidas, pero siendo plenamente legítima, como ya se ha razonado, la actividad investigadora que promocióne y desarrolle el Estado, no cabe considerar que los fondos y recursos que a tal finalidad se destinan, vengan a menoscabar y vaciar de contenido a la correlativa competencia (STC 90/92, FJ3).

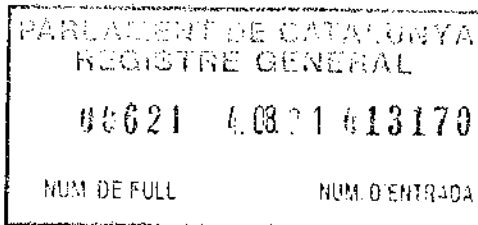
Pel que fa als centres i les unitats de recerca estatals ubicats a Catalunya sobre els quals es reclamava el seu traspàs a la Generalitat, el Tribunal Constitucional conclou que l'Estat en pot mantenir la seva titularitat, i que també pot crear nous centres en aquest territori. El Tribunal opina que dintre de la competència de foment de la recerca també s'inclouen mesures d'acció directa com seria la creació de centres.⁴ Un cas aïllat ha estat la transferència de béns i serveis en recerca agrícola mitjançant el Reial Decret 171/1981, de 9 de gener. Aquesta transferència de recursos va fer possible la creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA).

La doctrina constitucional manté una concepció estricte sobre l'abast de l'article 149.1.15 CE. L'activitat de recerca quan concórrer amb d'altres matèries específiques de caràcter sectorial, ha de ser l'activitat principal o predominant als efectes del seu encaix en el títol competencial en matèria de recerca.⁵ El mateix succeeix en relació amb les activitats relacionades amb la innovació. El Tribunal Constitucional conclou que aquestes no poden reconduir-se automàticament al títol competencial en matèria de recerca, i que aquest títol s'ha d'aplicar en termes estrictes per evitar l'afectació o buidatge d'altres títols més específics. Cal tenir en compte que la CE no preveu expressament la competència en matèria d'innovació.⁶

⁴ "b) No resulta en absoluto convincente la tesis de que el fomento de la investigación científica y técnica, dado su contenido, circunscriba la competencia estatal -y, en su caso, la autonómica- al mero apoyo, estímulo o incentivo de las actividades investigadoras privadas a través de la previsión y otorgamiento de ayudas económicas o de recompensas honoríficas y similares, excluyendo, como contrapuestas, aquellas otras acciones directas de intervención consistentes en la creación y dotación de centros y organismos públicos en los que se realicen actividades investigadoras, sino que la señalada expresión engloba a todas aquellas medidas encauzadas a la promoción y avance de la investigación, entre las que, sin duda, deben también incluirse las de carácter organizativo y servicial que permitan al titular de la competencia crear y mantener unidades y centros dedicados al desarrollo y divulgación de las tareas investigadoras" (STC 90/1992, FJ 2, A) b).

⁵ "La STC 138/2009, de 15 de junio, señaló (FJ 3) que «la 'investigación científica y técnica' es una materia que concurre con otras materias específicas de carácter sectorial y que, por tanto, adquiere su sentido en la medida en que ello es así. Sin embargo, la cuestión a dilucidar no es la de la posible concurrencia entre materias, que es un hecho, sino la determinación de la materia que está más específicamente afectada como consecuencia de dicha concurrencia, pues ya hemos indicado en ocasiones anteriores que el ámbito del art. 149.1.15 CE, por su propia naturaleza, debe concebirse en sus términos estrictos, a fin de no desplazar y determinar el vaciamiento de otros títulos competenciales con los que concurre (por todas, STC 175/2003, de 30 de septiembre, FJ 6), por lo que no es suficiente una relativa conexión con la naturaleza investigadora de las medidas controvertidas para que éstas sean configuradas como 'investigación', sino que dicha naturaleza debe ser nítida y preponderante, con el fin de no producir un vaciamiento de los títulos sectoriales». (STC 177/2012, FJ4). En els mateixos termes es pronuncien la STC 138/2009, FJ3 i STC 175/2003, FJ6; STC 190/2000, FJ8; 242/1999, FJ14; i STC 186/1999, FJ8.

⁶ "Este criterio encuentra confirmación en diversos pronunciamientos recientes de nuestra doctrina, en concordancia con la interpretación estricta que, según antes avanzábamos, debe darse a la materia de «investigación científica y técnica» con el fin de que no acabe desbordando, por su desmesurada amplitud, a los títulos competenciales de carácter sectorial. Conviene que repasemos estos pronunciamientos: a) Así, en lo relativo a toda una serie de actividades directamente relacionadas con

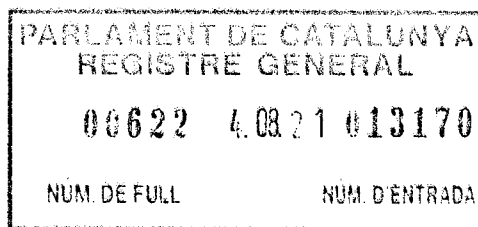
Finalment, el Tribunal Constitucional en la Sentència 31/2010, de 28 de juny, sobre l'EAC, confirma la constitucionalitat de l'apartat 3 de l'article 158, que és l'apartat que va ser objecte del recurs d'inconstitucionalitat. El Tribunal Constitucional considera que la competència estatal en matèria de coordinació de la recerca prevista a l'article 149.1.15 CE pressuposa l'existència de competències autonòmiques sobre la matèria i es remet al fonament jurídic 2 B) i C) de la STC 90/1992, d'11 de juny, que conclou que en matèria recerca a Catalunya hi ha un règim competencial en termes de concurrència (FJ 99).⁷

b) La competència en matèria d'universitats

També hem de fer esment a la competència de la Generalitat en matèria d'universitats prevista a l'article 172 de l'EAC i més específicament a la competència compartida, sens perjudici de

la innovación tecnológica hemos tenido ocasión de pronunciarnos en diversas ocasiones, señalando que «no toda actividad de innovación en el turismo o en cualquier otra materia puede calificarse como investigación, pues la innovación en un sector determinado puede consistir, simplemente, en la aplicación al mismo de los resultados de una investigación ya realizada», de manera que «no puede reconducirse a la materia 'investigación científica y técnica' cualquier aplicación tecnológica ya existente, por novedosa que fuere para el área en que se implante, pues el art. 149.1.15 CE debe concebirse en sus términos estrictos, a fin de no desplazar y determinar el vaciamiento de otros títulos habilitantes con los que concurre» STC 175/2003, de 30 de septiembre (FJ 7.) En termes semblants la STC 242/1999, de 21 de diciembre, FJ 14.a).

⁷ "La impugnación del art. 158 EAC, que lleva por rúbrica "Investigación, desarrollo e innovación tecnológica", se limita al apartado 3, que contempla la participación de la Generalitat en las competencias estatales, lo que, según los recurrentes, condicionaría su ejercicio, además de exceder el ámbito de regulación de un Estatuto de Autonomía, habiendo quedado recogidas las posiciones de las partes en el antecedente 91. El art. 149.1.15 CE atribuye al Estado la competencia de "fomento y coordinación general de la investigación científica y técnica". La inclusión en la competencia estatal de la coordinación general en este ámbito pone de relieve que el art. 149.1.15 CE presupone la existencia de competencias autonómicas sobre la materia (STC 90/1992, de 11 de junio, FJ 2 B y C), por lo que, en cuanto al primer inciso del precepto, ningún reparo suscita la invocación genérica a la colaboración entre el Estado y la Generalitat, que está implícita en nuestra organización territorial del Estado, colaboración cuyo significado y alcance examinaremos con más detalle al tratar del título V del Estatuto. En lo atinente al segundo inciso, relativo a la participación autonómica en "la fijación de las políticas que afectan a estas materias en el ámbito de la Unión Europea y en otros organismos e instituciones internacionales", debemos insistir en que la participación constituye una modalidad cooperadora que no merece reproche constitucional alguno cuando se acomoda al carácter y los límites a los que nos referiremos también con más detalle al abordar los preceptos recurridos del título V EAC (fundamentos jurídicos 111 y 115). En este caso, el precepto impugnado enuncia genéricamente tanto la colaboración como la participación autonómica en materia de investigación, desarrollo e innovación, sin imponer condicionamiento alguno al Estado, de modo que ha de ser precisamente el Estado el que regule, en su caso, el alcance y las modalidades técnicas de dicha participación. De acuerdo con lo indicado, ha de ser desestimada la impugnación del art. 158.3 EAC." (FJ99).

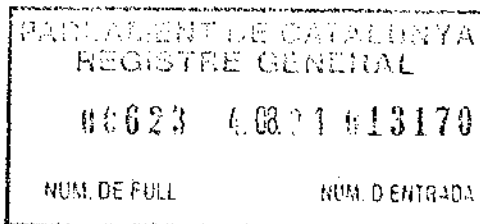

l'autonomia universitària relativa a la regulació del règim de professorat docent i investigador contractat i funcionari (art. 172.2, e) per tractar-se d'una de les submatèries que té incidència en el text articulat de l'ALCC, en concret la secció relativa al personal amb funcions en R+D+I a la universitat pública.

En relació amb aquesta submatèria, el Tribunal Constitucional, en la Sentència 141/2018, de 20 de desembre, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat interposat per la Defensora del Poble, contra la disposició addicional vigèsima primera de la Llei del 4/2017, de 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, conclou que la Generalitat de Catalunya ostenta base competencial per a la regulació de forma compartida amb l'Estat del règim de professorat contractat i funcionari, dintre del respecte a l'autonomia universitària, i que el reconeixement a l'article 2.2 e) de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats (en endavant LOU) de que la selecció, formació, i promoció del personal docent i investigador (en endavant PDI) és un dels àmbits compresos dintre de l'autonomia universitària no suposa un límit que impedeixi qualsevol intervenció legislativa en aquest àmbit.⁸

Una altra submatèria que incideix en l'ALCC és la competència exclusiva, sens perjudici de l'autonomia universitària, relativa al finançament propi de les universitats (art. 172.1, f EAC). En concret, s'inclouen previsions relatives al pressupost i al pla d'inversions de les universitats

⁸ "En efecto, la disposición recurrida incide en la facultad reconocida en el artículo 2.2 e) LOU relativa a la "selección, formación y promoción del personal docente e investigador y de administración y servicios, así como la determinación de las condiciones en que han de desarrollar sus actividades", como integrante de la autonomía de las universidades. La STC 26/1987, de 11 de febrero, afirmó expresamente "la naturaleza estrictamente académica de la selección y formación de plantillas del profesorado universitario" [FJ 12.5 a). Sin embargo, también hemos afirmado que "este reconocimiento de que la selección del personal docente e investigador por cada universidad es uno de los ámbitos comprendidos el contenido esencial de su derecho fundamental a la autonomía universitaria no se comporta como un límite absoluto que haga imposible cualquier intervención legislativa en ese ámbito. Y así, en el fundamento jurídico 4 a) de la STC 26/1987, que es donde resolvimos que la autonomía universitaria en nuestro sistema se reconoce como un derecho fundamental y donde perfilamos los contornos que delimitan su contenido esencial, precisamos que 'naturalmente que esta conceptualización como derecho fundamental con que se configura la autonomía universitaria no excluye las limitaciones que al mismo imponen otros derechos fundamentales (como es el de igualdad de acceso al estudio, a la docencia y a la investigación) o la existencia de un sistema universitario nacional que exige instancias coordinadoras; ni tampoco las limitaciones propias del servicio público que desempeña y que pone de relieve el legislador en las primeras palabras del artículo 1 LRU y, en este punto, subrayamos estas importantes limitaciones: otros derechos fundamentales, la existencia de un sistema universitario nacional y el servicio público, referidas al momento histórico —1987— en que la Sentencia se publica" (STC 87/2014, de 29 de mayo, FJ 6). Esa intervención legislativa se realiza de forma compartida entre el Estado y las Comunidades Autónomas. La Generalitat de Catalunya ostenta base competencial para la regulación del régimen del profesorado, tanto contratado como funcionario, de las universidades de forma compartida con el Estado y dentro del marco del respeto a la autonomía universitaria [art. 172.2, letra e) EAC]." (FJ 7).

públiques, a la creació de fons propis, i a la creació d'un Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència.

Finalment, també cal fer un esment a la competència compartida de la Generalitat, sens perjudici de l'autonomia universitària relativa al "règim jurídic de l'organització i funcionament de les universitats públiques, incloent-hi els òrgans de govern i representació", en la regulació que en el marc de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (en endavant LUC) s'efectua en relació amb el marc legal i estructural de les universitats públiques.

c) La competència en acció exterior i amb la Unió Europea

L'ALCC destina el Títol 8 a la Internacionalització i acció exterior en R+D+I que troba la seva empara en els Capítols II i III del Títol V de l'EAC.⁹

El Capítol II del Títol V de l'EAC (arts. 184 a 192) regula les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea. De manera rellevant, aquest Capítol determina que la Generalitat ha de participar, en els termes establerts a l'EAC i la legislació de l'Estat, en els afers relacionats amb la Unió Europea que afectin les competències o els interessos de Catalunya (art. 184); també, que la Generalitat ha de participar en la formació de les posicions negociadores amb l'Estat davant de la Unió Europea, i en especial davant del Consell de Ministres, en els afers relatius a les competències o als interessos de Catalunya, en els termes que estableixen l'EAC i la legislació sobre aquesta matèria (art. 186.1).

El Capítol III del Títol V de l'EAC (arts 193 a 200), està dedicat a l'acció exterior de la Generalitat. L'EAC reconeix el dret de Catalunya de desenvolupar relacions exteriors dins l'àmbit de les seves competències (art.193). També estableix que la Generalitat ha d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els interessos de Catalunya en aquest àmbit, respectant les competències de l'Estat en matèria de relacions exteriors (art. 194).

L'ALCC fa referència a la internacionalització del sistema d'R+D+I en tant que integrant de l'espai europeu de recerca i coneixement i contempla la comunitat investigadora a l'exterior amb vincles amb el sistema d'R+D+I de Catalunya com a part del sistema. La promoció científica a l'exterior i els programes estratègics que tinguin per objectiu captar i retenir talent internacional també formen part del seu articulat.

d) Les competències financeres de la Generalitat

El Títol 9 destinat al mecenatge en R+D+I s'empara en l'article 203 de l'EAC que determina l'abast de les competències financeres de la Generalitat:

"Article 203. Competències financeres

⁹ La STC 31/2010, dictada sobre l'EAC no ha formulat cap declaració d'inconstitucionalitat ni interpretativa sobre l'acció exterior de la Generalitat.

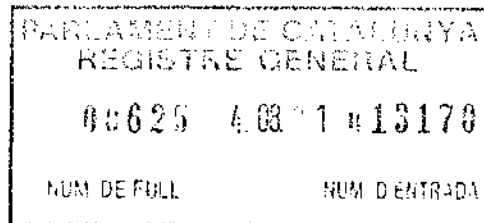
1. La Generalitat té capacitat per a determinar el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les seves competències financeres, i també per a fixar l'affectació dels seus recursos a les finalitats de despesa que decideixi lliurement.
2. La Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:
 - a) Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
 - b) Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.
3. En el marc de les competències de l'Estat i de la Unió Europea, l'exercici de la capacitat normativa a què fa referència l'apartat 2 inclou la participació en la fixació del tipus impositiu, les exempcions, les reduccions i les bonificacions sobre la base imposable i les deduccions sobre la quota.
4. Corresponen a la Generalitat la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels tributs estatals cedits totalment, i també aquestes funcions, en la mesura en què s'atribueixin, respecte als cedits parcialment, d'acord amb el que estableix l'article 204.
5. La Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.
6. L'exercici de la capacitat normativa en l'àmbit tributari, per part de la Generalitat, es basa en els principis d'equitat i d'eficiència. En la seva actuació tributària, la Generalitat promou la cohesió i el benestar socials, el progrés econòmic i la sostenibilitat mediambiental."

Marc normatiu:

En aquest apartat es fa referència a la normativa sectorial que té més incidència en l'ALCC, sens perjudici de la normativa de sector públic que sigui aplicable en funció de la naturalesa jurídica dels respectius agents del sistema d'R+D+I.

- Legislació sectorial estatal:

La **Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació** (en endavant LCTI) ha desenvolupat el títol competencial contingut en l'article 149.1.15 CE, que reconeix a l'Estat la competència exclusiva pel que fa al foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica. La pròpia LCTI fa esment en el seu preàmbul a l'equivalència entre els conceptes "investigació científica i tècnica" i "investigació i desenvolupament".

L'ALCC s'incardina en el marc legal establert per la LCTI i no interfereix en la competència estatal, sinó que és a partir de la important impuls a la mobilitat del personal investigador, a la flexibilitat i connectivitat de les infraestructures i estructures científiques, i a la supressió d'impediments legals preexistents, que ha dut a terme la LCTI, que aquest avantprojecte de llei pot efectuar un pas endavant per reconèixer al sistema d'R+D+I Catalunya i als agents que el conformen, instruments d'obertura i racionalització en el sentit en què apunta Europa en les seves recomanacions, en l'actual moment de construcció i consolidació de l'Espai Europeu de la Recerca i el Coneixement.

La disposició addicional vintena de la LCTI¹⁰ relativa a la regulació dels centres de recerca propis de les comunitats autònomes amb competència exclusiva, estableix que es regiran per la normativa aprovada per la CA sens perjudici de les disposicions de la LCTI que d'acord amb la disposició final novena de la llei els hi siguin aplicables ja sigui pel seu caràcter bàsic o perquè són de la competència exclusiva de l'Estat.

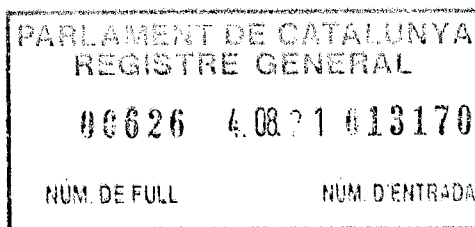
En relació amb el personal investigador la LCTI procedeix a la seva definició, relaciona els seus drets i deures, preveu mesures destinades a fomentar la seva mobilitat geogràfica, intersectorial i interdisciplinària, que també es configura com un dret atès que juga un paper fonamental en el seu desenvolupament professional, i enumera els principis que han de regir la seva selecció. En el cas de les universitats, el personal docent i investigador (PDI) funcionari i contractat és considerat personal investigador, als efectes de la LCTI (art. 13.1, segon paràgraf).

¹⁰ "Los centros y estructuras de investigación propios de una Comunidad Autónoma que haya asumido estatutariamente la competencia exclusiva para la regulación de sus propios centros de investigación se regirá por la normativa aprobada a tal efecto por su Comunidad Autónoma, sin perjuicio de lo dispuesto en la disposición final novena respecto de la extensión a los mismos de los artículos de carácter básico o de aplicación general de esta Ley.

A los efectos del párrafo anterior, se entenderá por centros y estructuras de investigación propios aquellos que estén participados mayoritariamente en su capital o fondo patrimonial o en su órgano de gobierno por la Comunidad Autónoma o por entidades de su sector público, o cuyos presupuestos se doten mayoritariamente en más de un 50% con subvenciones u otros ingresos procedentes de la Administración de la Comunidad Autónoma o de entidades de su sector público.

En el caso de centros y estructuras de investigación en los que participen de forma mayoritaria entidades que forman parte del sector público de la Administración General del Estado o de Comunidades Autónomas que hayan asumido estatutariamente competencia exclusiva para la regulación de sus propios centros de investigación, se entenderá a los efectos de la aplicación de la normativa pública, que forman parte del sector público que detente una participación que, aunque siendo minoritaria, sea superior a la de cada una de las restantes administraciones públicas, consideradas individualmente.

Para el cálculo de los cómputos de participación, no se tendrán en consideración las contribuciones económicas que, con carácter individual y específico, se realicen con cargo a los Presupuestos Generales del Estado."

L'article 17.1 de la LCTI regula la mobilitat del personal investigador, també entre els sectors públic i privat, i la considera un mitjà per a reforçar els coneixements científics i el desenvolupament professional, de manera tal que la mobilitat s'ha de valorar en els processos de selecció i avaluació professional dels investigadors. Aquest article estableix que es potenciarà la mobilitat i l'intercanvi d'investigadors entre els diferents agents d'execució de la recerca, públics i privats també a nivell internacional, així com els acords de cooperació recíproca públics-privats.

La LCTI als articles 20 i següents estableix i regula les modalitats contractuals pròpies del personal investigador: contracte predoctoral; contracte d'accés al sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació; i contracte d'investigador distingit. Poden contractar d'acord amb aquestes modalitats els organismes públics d'investigació de l'Administració de l'Estat (OPIS), els organismes d'investigació de les CCAA i les universitats públiques, en aquest darrer cas només en el supòsit que percebin fons destinats a R+D+I que incloguin la contractació de personal investigador o per al desenvolupament dels seus propis programes en R+D+I. Les modalitats contractuals previstes a l'article 20.1 a), b) i c) no són figures excloents, atès que la LCTI preveu que aquestes entitats també poden contractar personal investigador a través de les modalitats de contracte de treball de l'Estatut dels Treballadors.

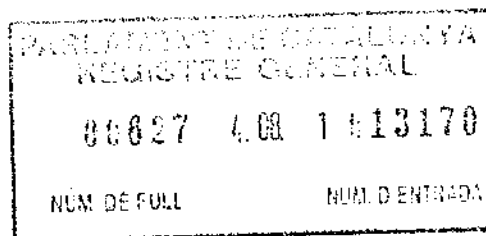
Adquireix especial rellevància el contracte d'obra i servei determinat per a la realització de projectes específics de recerca científica i tècnica, que no es regula específicament a la LCTI fent remissió a l'Estatut dels Treballadors, però sí que contempla unes normes comunes i singulars prou rellevants a la disposició addicional 23ena de la LCTI que li són aplicables que han estat reforçades amb el Reial decret llei 3/2019, de 8 de febrer, de mesures urgents en l'àmbit de la Ciència, la Tecnologia, la Innovació i la Universitat.¹¹

¹¹ "1. De acuerdo con lo señalado en el apartado 2 de la disposición adicional decimoquinta del Estatuto de los Trabajadores, no se aplicará lo dispuesto en el artículo 15.1.a) del mismo en materia de duración máxima del contrato por obra o servicio a los contratos para la realización de proyectos específicos de investigación científica y técnica a que se refieren los artículos, 20.2, 26.7 y 30 y el apartado 2 de la disposición adicional decimocuarta de esta ley.

Tampoco les resultará de aplicación lo dispuesto en los párrafos primero y segundo del artículo 15.5 del Estatuto de los Trabajadores, de acuerdo con lo previsto en el apartado 3 de la disposición adicional decimoquinta del Estatuto de los Trabajadores.

La excepción expresada en este apartado se aplicará únicamente a las administraciones públicas, organismos públicos, universidades públicas y otras entidades del sector público consideradas agentes de ejecución del Sistema Español de Ciencia, Tecnología e Innovación de acuerdo con el artículo 3.4 de esta ley, que formalicen contratos temporales para la realización de proyectos específicos de investigación científica y técnica.

2. Las entidades a que se refiere el último párrafo del apartado anterior y que no tengan ánimo de lucro, podrán realizar contratos indefinidos, de acuerdo con los principios de igualdad, mérito, capacidad, publicidad y concurrencia, para la ejecución de planes y programas públicos de investigación científica y técnica o de innovación y financiados mediante consignaciones presupuestarias anuales consecuencia de ingresos externos de carácter finalista, de conformidad con lo previsto en la Ley 47/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria, vinculados a la duración de los

Les modalitats contractuals previstes a l'article 20 de la LCTI s'entenen sens perjudici de que correspon a les CCAA que hagin assumit estatutàriament la competència exclusiva per a la regulació dels seus propis centres i estructures de recerca (com el cas de Catalunya), la definició i la regulació del règim de contractació de personal investigador dels seus propis centres i estructures de recerca, en el marc de la legislació laboral vigent.

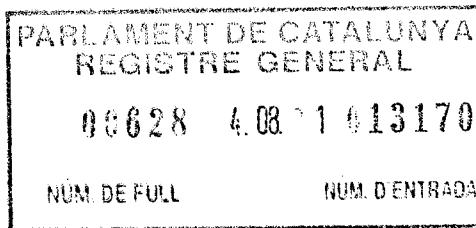
Pel que fa al personal investigador de les universitats públiques, considerades per la LCTI com agents de recerca, l'article 13.5 preveu que es regirà per allò que disposa la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats i la seva normativa de desenvolupament; pel real decret que aprovi l'estatut del PDI, que resta pendent d'aprovació, pels estatuts de la universitat, per les disposicions que dictin les Comunitats Autònomes en virtut de les seves competències, per l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i per l'Estatut dels Treballadors.

El Títol III de la LCTI relatiu a l'impuls de la recerca científica i tècnica, la innovació, la transferència de coneixement, la difusió i la cultura científica i tecnològica regula a l'article 34 els convenis, que són un instrument essencial en ciència, que poden subscriure els agents de finançament o d'execució del sistema espanyol d'R+D+I, incloses les administracions públiques, les universitats públiques, els OPIS, els consorcis i les fundacions participades per les administracions públiques, els organismes de recerca d'altres administracions públiques i els centres i institucions del sistema nacional de salut, entre sí o amb agents privats que realitzin activitat de recerca científica i tècnica també amb els estrangers per a la realització conjunta de les següents activitats:

- a) Projectes i actuacions d'R+D+I.
- b) Creació o finançament de centres, instituts, consorcis o unitats de recerca i infraestructures científiques.
- c) Finançament de projectes científic-tècnics singulars.
- d) Formació de personal científic i tècnic.
- e) Divulgació científica i tecnològica.
- f) Ús compartit d'immobles, d'instal·lacions i de mitjans materials per al desenvolupament d'activitats d'R+D+I.

El Capítol II del Títol III de la LCTI es destina a la regulació de la transferència i difusió dels resultats de l'activitat d'R+D+I i a la cultura científica, tecnològica i innovadora i introdueix un mandat a les administracions públiques de fomentar la valorització, la protecció i la transferència de coneixement amb la finalitat que els resultats de la recerca siguin transferits a la societat. Una de les mesures que preveu l'article 36 de la LCTI amb aquesta finalitat, que té el seu antecedent a la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, és la de l'aplicació del dret privat als contractes relatius a la promoció, gestió, i transferència de resultats de

correspondientes planes y programas. Esta previsión respetará, en todo caso, las medidas relativas a la contratación que establezcan las leyes de presupuestos generales.»

l'activitat d'R+D+I. D'altres mesures que es contemplen són la publicació en accés obert quan la recerca hagi estat finançada majoritàriament amb els pressupostos generals de l'Estat (art. 37) i l'obligació de les administracions públiques de fomentar les activitats conduents a la millora de la cultura científica i tecnològica de la societat, mitjançant l'educació, la formació i la divulgació (art. 38).

Finalment, en l'àmbit de la planificació, el Consell de Política Científica, Tecnològica i d'Innovació previst a l'article 8 de la LCTI es configura com l'òrgan responsable de la coordinació general de la recerca científica i tècnica. El Consell està format pels titulars dels departaments ministerials que designi el Govern i pels representants de cada Comunitat Autònoma competents en la matèria.

El Consell elabora, en col·laboració amb el Ministeri competent en matèria de ciència i innovació, les propostes d'estratègies de ciència i tecnologia, i d'innovació, respectivament i estableix els mecanismes per a la seva avaluació i desenvolupament. L'aprovació de les estratègies requereix la majoria dels dos terços dels membres del Consell¹² i, d'acord amb el principi de lleialtat financera, els acords que afectin de forma significativa els pressupostos de les CCAA han de comptar amb el vot favorable d'aquelles que en resultin directament afectades.

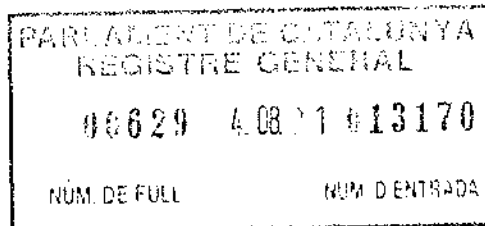
La **Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats** (en endavant LOU) que en el seu article 1 estableix que la universitat realitza el servei públic de l'educació superior mitjançant la recerca, la docència i l'estudi.

Pel que fa a la seva estructura, les universitats públiques estan integrades per Escoles, Facultats, Departaments, Instituts Univeristaris de Recerca, Escoles de Doctorat i per aquelles altres centres o estructures necessàries per al desenvolupament de les seves funcions (art.7). Els Departaments són les unitats de docència i de recerca encarregades de coordinar els ensenyaments d'un o varis àmbits del coneixement en un o varis centres i de recolzar les activitats i iniciatives docents i investigadores del professorat (art.9). Els Instituts Universitaris de Recerca són els centres dedicats a la recerca científica i tècnica o a la creació artística. Poden organitzar i desenvolupar programes i estudis de doctorat i de postgrau i proporcionar assessorament tècnic en l'àmbit de les seves competències (art. 10).

En relació amb les d'escoles de doctorat la LOU preveu la seva creació d'acord amb dues modalitats. La primera com a estructures universitàries integrades a la pròpia universitat i impulsades per les mateixes universitats (art. 8.4)¹³ i la segona, fruit de la col·laboració de la

¹² L'Administració General de l'Estat disposa, en conjunt, d'un nombre de vots igual a la suma dels vots de les CCAA. Cada Comunitat Autònoma disposa d'un vot, amb independència del nombre de representants assistents (art. 8.4)

¹³ "4. Las escuelas de doctorado son unidades creadas por una o varias universidades, por sí mismas o en colaboración con otros organismos, centros, instituciones y entidades con actividades de I + D +

universitat amb d'altres agents (article 30 ter).¹⁴ Les universitats també poden crear empreses, fundacions o altres persones jurídiques, o participar-hi, per si mateixes o en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, per a la promoció i el desenvolupament de les seves finalitats (art. 84).

La LOU dedica el Títol VII a la recerca a la universitat i a la transferència del coneixement. La recerca és una funció essencial de la universitat i també és un dret i un deure del seu personal docent i investigador, d'acord amb les finalitats generals de la universitat, i dins dels límits establerts a l'ordenament jurídic. La universitat ha de recolzar i promoure la dedicació a la recerca de la totalitat del personal docent i investigador permanent i ha d'incentivar el desenvolupament d'una trajectòria professional que permeti una dedicació més intensa a l'activitat docent o a la investigadora (art. 40.4).

La regulació de la mobilitat del personal investigador prevista a la LCTI també és aplicable al personal docent i investigador de les universitats (Disposició addicional desena 1.bis LOU).

L'article 41 de la LOU estableix que el foment de la recerca científica i del desenvolupament tecnològic correspon, en l'àmbit universitari, a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes, d'acord amb la legislació aplicable, i sens perjudici del desenvolupament de programes propis de les universitats. Entre els objectius de l'activitat de foment destaquem el de la incorporació de científics i grups de científics d'especial rellevància en les iniciatives de recerca de la universitat; la mobilitat dels investigadors; la incorporació a

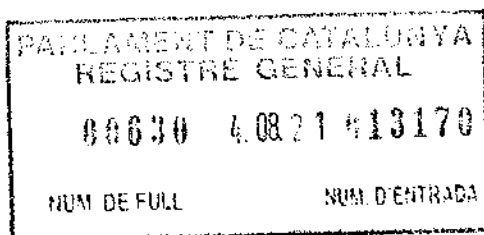
i, nacionales o extranjeras, que tienen por objeto fundamental la organización, dentro de su ámbito de gestión, del doctorado en una o varias ramas de conocimiento o con carácter interdisciplinar. Las universidades podrán crear escuelas de doctorado de acuerdo con lo previsto en su propia normativa y en la de la respectiva Comunidad Autónoma. Su creación deberá ser notificada al Ministerio de Educación, a efectos de su inscripción en el Registro de Universidades, Centros y Títulos."

Aquest article ha estat introduït a la LOU a través de la LCTI que va modificar alguns articles del seu Títol II, corresponent a les estructures universitàries, entre els quals l'article 8, ampliant d'aquesta manera les estructures universitàries.

¹⁴ "Los agentes públicos del Sistema Español de Ciencia, Tecnología e Innovación, incluidos los Organismos Públicos de Investigación y los centros e instituciones del Sistema Nacional de Salud, podrán suscribir convenios de colaboración entre sí o con agentes de ejecución privados nacionales, supranacionales o extranjeros, para la creación o financiación conjunta de escuelas de doctorado. En todo caso, para la formalización de los referidos convenios será precisa la participación de, al menos, una universidad española a la que corresponderá la expedición de los títulos de doctor de acuerdo con lo previsto en la normativa vigente.

Estos convenios quedarán sujetos al derecho administrativo, y en ellos se incluirá la totalidad de las aportaciones realizadas por los intervinientes. El objeto de estos convenios no podrá coincidir con el de ninguno de los contratos regulados en la legislación sobre contratos del sector público."

(Aquest article ha estat introduït per la LCTI, que ha modificat la LOU per afegir-lo, i no l'ha incorporat al Títol II corresponent a les estructures universitàries, sinó en el Títol IV relatiu a la coordinació, cooperació i col·laboració universitària.)

les universitats de personal tècnic de suport a la recerca, atenent les característiques dels diferents camps científics, així com de personal d'administració i serveis (PAS) especialitat en la gestió de la recerca i el coneixement;¹⁵ i la generació de sistemes innovadors en l'organització i gestió per les universitats del foment de la seva activitat investigadora, de la canalització de les iniciatives investigadores del seu professorat, de la transferència dels resultats de la recerca i de la captació de recursos per al seu desenvolupament.

Finalment, la **Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i el servei exterior de l'Estat**, que desenvolupa la competència exclusiva de l'Estat reconeguda als articles 149.1.3, 97 i 149.1.18 CE i que li atribueix la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals, direcció de la política exterior i bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris. L'activitat de la Generalitat de Catalunya en matèria d'R+D+I s'haurà de desenvolupar tenint en compte especialment les previsions de l'article 21 d'aquesta llei.¹⁶

- Legislació sectorial de la Generalitat:

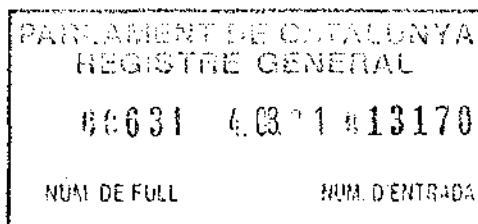
La **Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya** (en endavant LUC), que té per objecte l'ordenació del sistema universitari de Catalunya, en el marc de l'espai europeu d'ensenyament superior. La universitat esdevé una institució central del sistema de recerca i el foment de la recerca científica, el desenvolupament tecnològic i la innovació es configuren com un dels principis en què es fonamenta l'ordenació del sistema universitari de Catalunya (art. 4,f).

El capítol II del Títol I està dedicat a la recerca i transferència de tecnologia i transmissió de coneixements. Entre les disposicions generals, l'article 21.1 estableix que el Govern i les universitats, com a part essencial del sistema de recerca, desenvolupament i innovació de Catalunya, han d'impulsar l'espai europeu de recerca i la presència activa de les universitats en aquest espai. La LUC dedica la secció segona d'aquest capítol a les estructures de recerca i suport a la recerca universitària (instituts universitaris de recerca, parcs científicotecnològics i serveis científicotecnològics) i determina que el departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han d'adoptar les mesures pertinents per a impulsar la transferència de tecnologia i la transmissió de coneixements a la societat. El Govern en el marc de la seva política de recerca i innovació ha de portar a terme accions que incentivin la

¹⁵ Entre les funcions que la LOU atribueix al PAS estan les de suport a la recerca i a la transferència de tecnologia (art. 73).

¹⁶ "Artículo 21. Acción Exterior en materia de investigación, desarrollo e innovación.

La Acción Exterior en materia de investigación científica, desarrollo tecnológico e innovación promoverá la participación de los organismos públicos y privados en programas y proyectos científicos, tecnológicos o de innovación internacionales, redes del conocimiento y especialmente en las iniciativas promovidas por la Unión Europea. Asimismo, promoverá la movilidad del personal investigador y la presencia en instituciones internacionales o extranjeras vinculadas a la investigación científica y técnica y a la innovación."

col·laboració entre les universitats, les empreses i també amb la societat en general (el Pla de doctorats industrials n'és un exemple).¹⁷

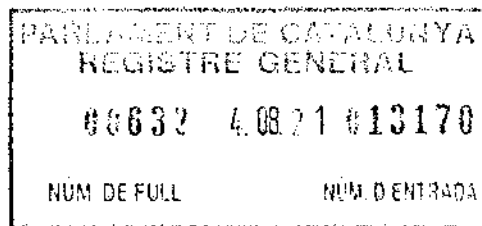
El capítol III del Títol II es destina al personal acadèmic de recerca integrat pel professorat de la universitat i pels investigadors amb títol de doctor. La secció segona d'aquest mateix capítol contempla les figures dels investigadors propis, que són contractats en el marc de la LCTI, i dels investigadors vinculats que, se'ns perjudici de llur procedència, desenvolupen tasques a la universitat per a la realització de projectes de recerca, desenvolupament i innovació i per a la transferència de coneixement i tecnologia, mitjançant un acord o altres formes de col·laboració amb universitats, centres de recerca o altres entitats públiques o privades (art.62). Els investigadors en formació són els estudiants de doctorat, inclosos els becaris de recerca i els ajudants (arts. 68, 69 i 70 LUC).

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de donar impuls a la tasca de recerca individual del personal investigador i fomentar la recerca en equip mitjançant el suport als grups de recerca, per a facilitar la cooperació intradisciplinària i interdisciplinària (art.60) i han d'impulsar, estimular i ajudar el professorat i d'altre personal investigador a participar en les accions de finançament competitiu, públic i privat, de la recerca (art. 21.3). La LUC estableix un règim específic de llicències i excedències per al foment de la recerca i la col·laboració interuniversitària, que en alguns aspectes ha estat pionera i que s'ha mostrat molt útil per a afavorir la mobilitat del personal docent i investigador, la creació de *spin off* i altres iniciatives derivades de l'aplicació del coneixement sorgit de la recerca universitària (art. 56).

L'article 118 de la LUC determina l'estructura del finançament de les universitats públiques i estableix que d'acord amb les disponibilitats pressupostàries s'ha de basar en tres tipus d'aportacions: a) genèrica, segons criteris objectius, transparents i compatibles, a partir de paràmetres generals comuns a totes les universitats; b) complementària, lligada a objectius específics per a la millora de la qualitat de les universitats i per a atendre'n les especificitats. Aquesta aportació es fa mitjançant contractes-programa i c) per convocatòries públiques, que

¹⁷ El Pla de Doctorats Industrials és una iniciativa de la Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb el sistema universitari i de recerca català, estretament relacionada amb la formació doctoral, la transferència de coneixement i el desenvolupament de projectes de R+D+I en col·laboració. Aquesta iniciativa, endegada a finals de 2012 amb un pla pilot, va néixer per donar resposta a un dels reptes que afronta Catalunya per desenvolupar-se socialment i econòmicament, que és la transferència de coneixement i de tecnologia i la seva aplicació en el teixit productiu del país. Des d'aleshores, s'ha superat el centenar de tesis lligides i s'acosta actualment als 600 projectes impulsats.

http://universitatsirecerca.gencat.cat/web/contenut/10_publicacions/Documents/DI_2018.pdf

estimulin la millora de la qualitat i premiin l'excel·lència. Els contractes-programa són l'instrument de finançament per a l'aportació complementària i també d'observació, de diagnòstic, de planificació i d'adopció de decisions conjuntes entre el departament competent en matèria d'universitats i les universitats. Han d'establir els indicadors susceptibles de valorar els resultats de les actuacions orientades a aconseguir els objectius fixats, i també els objectius de millora de la qualitat de la universitat. També poden considerar els resultats de les avaluacions d'AQU Catalunya (art. 119).

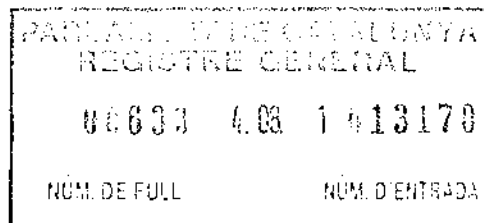
El pressupost de les universitats públiques es regeix per la LUC, sens perjudici de les bases previstes a la LOU, per la normativa de finances i pressupostària de la Generalitat i la que es dicta en el seu desplegament, i pels estatuts o altra normativa interna de la Universitat (art.161). Les universitats públiques han d'elaborar, aprovar i executar llurs pressupostos en una situació d'equilibri pressupostari, tant en conjunt com respecte dels ingressos i les despeses no financers.¹⁸

El Pla d'inversions universitàries s'aprova pel Govern de la Generalitat amb caràcter plurianual i és l'instrument específic per a finançar les infraestructures i els equipaments de les universitats públiques que es requereixen per l'execució de la Programació universitària de Catalunya. El Pla ha de tenir en compte l'aplicació de criteris de sostenibilitat i de mesures que facilitin la mobilitat de les persones amb discapacitat (art. 120).

Atès que a Catalunya no disposava d'una Llei de la ciència, el règim jurídic propi dels centres CERCA i de la ICREA s'ha articulat en el marc de les lleis de mesures, en especial al **Capítol IV del Títol II de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres**. Aquesta regulació ha estat complementada en el marc d'altres lleis de mesures fiscals i financeres. A destacar entre d'altres, la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, i la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

La Llei 7/2011 defineix els centres CERCA com les entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense ànim de lucre, i amb seu a Catalunya, que tenen com a objecte principal la recerca en la frontera del coneixement. Els centres CERCA han d'ésser creats o participats per l'Administració de la Generalitat i, si escau, juntament amb una o més universitats o amb altres entitats públiques o privades, i han de reunir les característiques específiques que en conformen el seu model relatives a la seva planificació; governament; gestió, sistema de selecció i contractació de personal i d'avaluació externa previstes a l'article 64 de la Llei 7/2011. La ICREA es defineix com una estructura de recerca impulsada pel Govern de la Generalitat que té per objectiu principal contribuir a la captació i retenció de talent

¹⁸ Art. 16.1 Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, prorrogada per al 2019.

internacional, mitjançant un procés de selecció basat en el mèrit científic, i contribuir significativament a l'excel·lència en la recerca (art. 65)

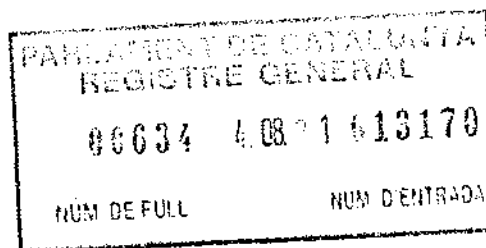
La Llei 7/2011 reconeix als centres CERCA i a la ICREA un règim d'autonomia plena per al desenvolupament de les seves activitats pel que fa a la seva estructura i organització; a la capacitat de gestió; a l'elaboració i aprovació dels seus pressupostos i l'administració del seu patrimoni; als recursos humans; a la selecció del director; al règim d'imputació dels resultats de la recerca i a la participació del personal investigador en els beneficis que se n'obtinguin, i al seu règim de funcionament intern (art. 66). Es preveuen unes mesures específiques aplicables als centres CERCA i a la ICREA del sector públic (art. 67).

L'ALCC incorpora i complementa la regulació relativa als centres CERCA i a la ICREA i posa fi a la seva dispersió actual.

La Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, en la que s'emmarca el Títol 8 relatiu a la internacionalització i l'acció exterior en R+D+I. L'article 12 de la Llei 16/2014 encomana a cada departament "desplegar la dimensió per a la projecció a l'exterior i en l'àmbit de la Unió Europea de les polítiques, actuacions, activitats i iniciatives que duguin a terme en l'àmbit sectorial respectiu, per mitjà de mecanismes que s'ajustin a les prioritats que defineixi el Govern". En l'àmbit de l'economia la Llei estableix que el Govern ha de promoure Catalunya com a pol d'excel·lència i innovació en el coneixement i impulsar el potencial internacional i la capacitat innovadora de l'economia catalana. L'article 14 enumera els instruments i mecanismes que poden utilitzar els departaments per a dur a terme la seva actuació en acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, en l'àmbit de la seva competència.

Finalment s'ha de fer esment de les oficines sectorials del Govern a l'exterior definides a l'article 32 de la Llei com les unitats de representació territorial del Govern a l'exterior que tenen un àmbit d'actuació sectorial, corresponent al d'un departament de la Generalitat i que s'adscriuen orgànicament i funcionalment al departament competent en l'àmbit sectorial corresponent o a un dels organismes o entitats que en depenen. A destacar el mandat al Govern de garantir una xarxa d'oficines sectorials a l'exterior adequada a la promoció dels interessos de Catalunya, en especial en els àmbits de la recerca i la innovació, entre d'altres.

La Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, també informa l'ALCC. Aquesta Llei s'impregna dels principis de la Carta europea per a la igualtat de dones i homes, entesa com a dret fonamental que s'ha d'aplicar en tots els camps en què els poders públics exerceixen responsabilitats. Entre els objectius de la Llei cal destacar el de propiciar un marc favorable perquè el paper de les dones aportí tot el seu potencial al progrés i a la transformació social i econòmica (art.1.2, g). L'article 28.2,a) determina que per a complir l'objectiu d'assolir la igualtat efectiva de dones i homes en l'àmbit universitari i de la recerca, les universitats han de potenciar el treball de les dones investigadores i llur participació en els grups de recerca i fer visibles llur aportacions en els àmbits científics i tècnics. L'article 28.3, a les lletres a i h, entre d'altres, continua establint que les universitats, els centres d'estudis

superiors i els centres i institucions de recerca catalans han de garantir la igualtat efectiva de dones i homes en la carrera docent i en la carrera investigadora, i també entre el personal d'administració i serveis, i promoure la representació equilibrada de dones i homes en els diferents òrgans col·legiats i a tots els nivells de presa de decisions. També dur a terme accions per a equilibrar la presència de tots dos sexes en totes les disciplines, especialment en aquelles en què un dels dos sexes es troba significativament infrarepresentat.

En matèria d'universitats i recerca s'ha impulsat l'actuació, Dones i Ciència, que du a terme una activitat destacada en aquest àmbit.¹⁹

L'ALCC integra els objectius d'igualtat entre homes i dones en R+D+I, i ho fa de manera transversal al llarg de tot el seu articulat. Cal destacar el reconeixement efectuat al seu preàmbul a les dones que al llarg de la història han fet aportacions a la recerca catalana.

Entre les finalitat de la iniciativa legislativa, l'article 2.3 estableix:

"El Govern de la Generalitat ha de promoure la integració i la transversalitat amb presència equilibrada d'investigadors i investigadores en les polítiques públiques relatives al coneixement. El compromís per una recerca inclusiva i transformadora des de la perspectiva de gènere ha de ser una constant en totes les polítiques públiques de la Generalitat."

L'article 16.1,b) referit a les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, estableix que han de suposar un avenç en l'equilibri entre investigadors i investigadores en els processos de formació, captació, retorn i retenció de talent; la igualtat d'oportunitats tant en la contractació com en el posterior desenvolupament i consolidació professional, fent prevaler els criteris de qualitat i competència científica.

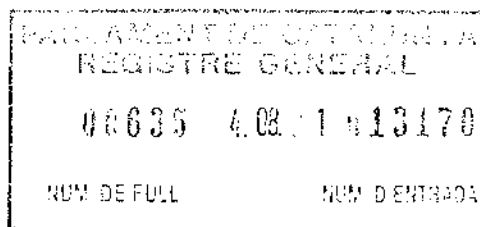
De la mateixa manera, l'article 17, destinat als criteris d'actuació dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, determina que, en el marc legal que sigui aplicable en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica, i amb relació a les seves polítiques relatives al personal investigador, han de fer valer la perspectiva de gènere en la direcció i el lideratge i en la pràctica de la recerca, així com en la dimensió dels seus continguts.

Des d'una perspectiva general, podem considerar, que l'ALCC és adient amb els objectius de la Llei 7/2015, del 21 de juliol.

Política científica: la planificació de la R+D+I

El **Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació** signat al Palau de la Generalitat el 21 d'octubre de 2008 pel Govern, els representants de totes les universitats, els grups parlamentaris i els principals agents econòmics i socials, amb l'objectiu, tal i com es posa de manifest a l'exposició

¹⁹ http://universitatsirecerca.gencat.cat/ca/03_ambits_dactuacio/ciencia_i_societat/dones_i_ciencia/

de motius de l'ALCC, "de fer de Catalunya un país capdavanter en recerca i innovació, amb la finalitat de proporcionar al propi país i als agents que en formen part, les capacitats per fer front als reptes, i per aprofitar les oportunitats que li han de proporcionar els nivells de prosperitat i de benestar adequats i una societat que visqui dins d'uns límits ambientals sostenibles". L'ALCC recull i articula una part dels objectius i compromisos assolits en el PNRI.

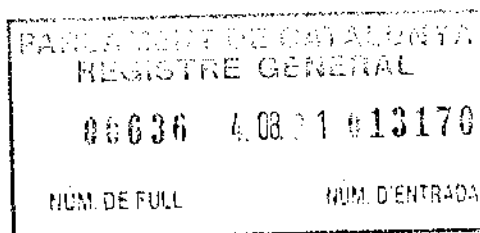
L'ALCC també s'inspira en les propostes de la UE relatives al **Programa marc de recerca i innovació de la Unió Europea (2014-2020)**. L'Horitzó 2020 es recolza en tres pilars bàsics: abordar els principals reptes socials; promoure el lideratge social i reforçar l'excel·lència en la seva base científica. Els objectius estratègics de l'Horitzó 2020 són:

- Crear una ciència d'excel·lència que permeti reforçar la posició de la Unió Europea en el panorama científic mundial.
- Desenvolupar tecnologies i les seves aplicacions per a millorar la competitivitat europea.
- Investigar en els grans temes que afecten la ciutadania europea en sis àrees essencials per a millorar la seva qualitat de vida: salut, alimentació i agricultura incloent-hi les ciències del mar, energia, transport, clima, matèries primeres, societats inclusives i seguretat.

En el marc de l'Horitzó 2020 mitjançant Acord del Govern de la Generalitat de 4 de febrer de 2014, s'aprova l'**Estratègia de recerca i innovació per a l'Especialització d'Intel·ligent de Catalunya (RIS3CAT)** que estableix les prioritats de les polítiques públiques en R+D+I durant el període 2014-2020 d'acord amb els següents objectius estratègics:

- Reforçar la competitivitat del teixit empresarial mitjançant la millora de l'eficiència dels processos productius, la internacionalització i la reorientació dels sectors consolidats cap a activitats de més valor afegit
- Potenciar noves activitats econòmiques emergents a partir de la recerca, la creativitat i la innovació, per crear i explotar nous nínxols de mercat
- Consolidar Catalunya com a pol europeu de coneixement i connectar les capacitats tecnològiques i creatives amb els sectors existents i emergents del territori
- Millorar globalment el sistema català d'innovació, reforçar la competitivitat de les empreses i orientar les polítiques públiques cap al foment de la innovació, la internacionalització i l'emprenedoria

Finalment, cal fer esment del Programa per a l'impuls i l'elaboració del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC), creat per ACORD GOV/4/2019, de 8 de gener, com a marc de les futures polítiques en matèria d'universitats recerca i innovació. Els instruments

per dur-lo a terme són el Plenari, la Taula Permanent, el Consell Consultiu, els Grups de Treball i el coordinador o coordinadora.

2.2.2. Contingut de l'avantprojecte de llei de la ciència de Catalunya

En aquest apartat s'analitza l'adequació de l'ALCC a les directrius de tècnica normativa i a la normativa vigent.

L'ALCC s'estructura en una exposició de motius i en una part dispositiva. La part dispositiva compta amb 9 títols. Alguns títols s'han dividit en capítols i alguns capítols s'han dividit en seccions, atesa la seva extensió. Els títols en què s'ha dividit la part dispositiva són els següents:

- Títol preliminar que conté les disposicions generals relatives al sistema d'R+D+I de Catalunya.
- Títol 1 L'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya.
- Títol 2 La governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya.
- Títol 3 Les persones al servei de la ciència.
- Títol 4 Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Capítol 1 Universitats públiques.

Secció primera. Disposicions generals.

Secció segona. El personal amb funcions en R+D+I.

Secció Tercera. Règim econòmic i pressupostari en R+D+I.

Secció quarta. Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència.

Capítol 2 Els centres de recerca de Catalunya (CERCA).

Secció primera. Disposicions generals.

Secció segona. Centres CERCA del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

Secció tercera. Reconeixement com a centre CERCA.

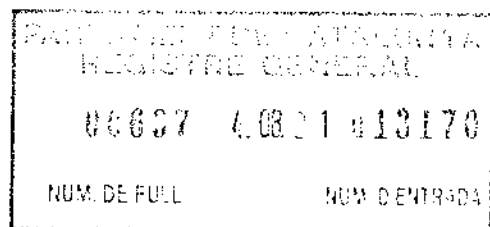
Secció quarta. La Fundació I-CERCA.

Capítol 3 Fundació ICREA.

Capítol 4 Hospitals universitaris de la Generalitat de Catalunya

Capítol 5 Infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de la Generalitat

- Títol 5 Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya
- Títol 6 Les agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya
- Títol 7 Promoció i transmissió dels resultats de la recerca
- Títol 8 Internacionalització i acció exterior en R+D+I

- Títol 9 El mecenatge en R+D+I

Capítol 1 Disposicions generals

Capítol 2 El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya

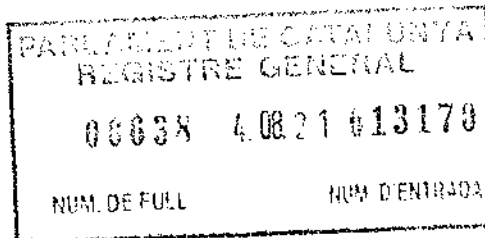
- La part final s'estructura en les següents disposicions:

- Disposició addicional primera. Convenis de col·laboració
- Disposició addicional segona. Participació privada.
- Disposició addicional tercera. Avaluació per experts independents.
- Disposició addicional quarta. Especialització estratègica del personal docent i investigador.
- Disposició addicional cinquena. Projectes d'R+D+I i prevenció de riscos laborals.
- Disposició addicional sisena. L'Anella Científica.
- Disposició addicional setena. Avaluacions científiques
- Disposició addicional vuitena. Referències al sector públic de l'Administració de la Generalitat.
- Disposició addicional novena. Crèdit fiscal.
- Disposició addicional desena. Finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya.
- Disposició addicional onzena. Projectes d'R+D+I.
- Disposició addicional dotzena. Referències.
- Disposició transitòria primera. Constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya.
- Disposició transitòria segona. Adaptació de la CIRI.
- Disposició transitòria tercera. Finançament de la recerca.
- Disposició transitòria quarta. Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència.
- Disposició derogatòria.
- Disposició final primera. Modificació del Decret legislatiu 2/2002, de 25 de desembre, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei 4/1985, de 28 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.
- Disposició final segona. Modificació de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres.

Atès que no es preveu una disposició específica destinada a l'entrada en vigor, s'aplica la regla general de la *vacatio legis*, motiu pel qual entrarà en vigor als vint dies de la seva publicació al DOGC.

En termes generals es considera que l'estructura de l'ALCC s'adequa a les directrius de tècnica normativa contingudes en el *Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya*.

L'exposició de motius descriu el context històric de la ciència a Catalunya destacant el paper d'institucions i entitats, de les universitats i de les científiques i dels científics catalans, fa esment als títols competencials en què s'empara l'ALCC, i descriu breument el contingut del

Títols en què s'estructura el seu articulat. En relació amb la necessitat de justificar en el preàmbul els principis de bona regulació previstos a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant LPAC), cal destacar que el Tribunal Constitucional en la Sentència 55/2018, de 24 de maig, ha considerat inconstitucional aquesta previsió pel que fa a les iniciatives legislatives de les CCAA al considerar que vulnera la seva potestat d'autoorganització i que, per tant, no és aplicable.

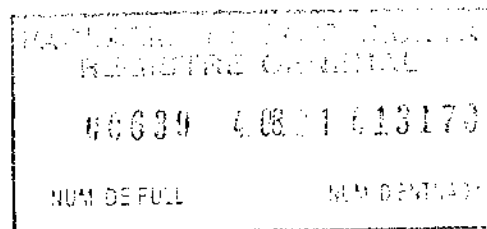
Per la seva extensió destaquem que es tracta de la primera Llei de la ciència aprovada en l'àmbit de la recerca i el coneixement pel Parlament de Catalunya amb la missió de definir i consolidar el model propi del sistema d'R+D+I de Catalunya, fruit de l'aposta institucional prioritària per la recerca en els darrers 20 anys.

El Títol Preliminar (arts. 1 a 7)

Aquest títol conté les disposicions generals relatives al sistema d'R+D+I de Catalunya: l'objecte; les finalitats; la definició del sistema; els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya; els altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya; els principis ordenadors dels agents de recerca i la consideració de la recerca, el desenvolupament i la innovació com activitats prioritàries i d'interès general.

L'objecte de l'ALCC és proveir els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del marc legal i dels instruments que contribueixin a l'impuls de la ciència que s'hi fa i de l'avenç del coneixement que s'hi genera, a l'efecte de potenciar-hi la recerca d'alt nivell i consolidar-ne la seva internacionalització. Les finalitats de la llei s'enumeren a l'article 2. Es destaca, entre d'altres, la consideració de la recerca com a sector estructural de Catalunya, i de la generació i transmissió de coneixement propi com a estratègia de país, de competitivitat internacional, de creixement econòmic, de desenvolupament sostenible, de consolidació cultural, de progrés social i qualitat de vida. Les polítiques públiques de la Generalitat en matèria d'R+D+I han de potenciar que els avenços en el coneixement arribin a la societat, amb la més alta rendibilitat social, especialment als grups i sectors més desfavorits, i contribueixin al benestar de les persones, la competitivitat de les empreses, la millora del tercer sector, i l'eficàcia de les administracions i altres institucions públiques; i enforteixin la projecció internacional de Catalunya i de la recerca que s'hi efectua.

L'article 3 defineix el sistema d'R+D+I de Catalunya com un sistema obert, que reconeix com a requisits propis la qualitat creixent de la recerca, la transmissió fiable i reproducible del coneixement i el desenvolupament sostenible, en tots els àmbits; i que està integrat pel conjunt d'agents de recerca, públics i privats, amb activitat científica rellevant i d'impacte i amb seu a Catalunya, on preferentment efectuen la seva activitat de recerca, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya; i també està integrat per d'altres agents amb funcions destacades en recerca, innovació, transmissió del coneixement, avaluació, valorització, finançament i difusió, que contribueixen al suport i la

consolidació del sistema d'R+D+I de Catalunya, sens perjudici del seu règim jurídic específic, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

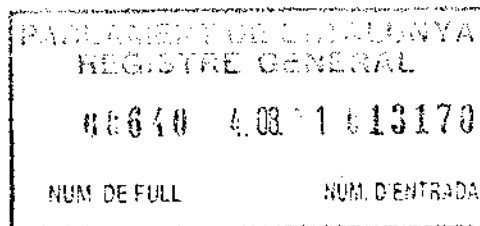
La distinció que s'efectua a l'articulat de l'ALCC entre agents de recerca i d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya es fonamenta en el diferent abast de la competència de la Generalitat en matèria d'R+D+I en funció dels agents de què es tracti i, per tant, informa tota l'ALCC a l'hora determinar el grau d'incidència normativa sobre uns i altres.

Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya són aquells que amb seu a Catalunya, i sens perjudici de la seva naturalesa jurídica, desenvolupen recerca rellevant i d'impacte, i que per la seva missió i funcions conformen el conjunt d'agents sobre els quals la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, desenvolupa polítiques pròpies que defineixen i configuren les característiques del sistema (art.4). Aquests agents són:

- a) Les universitats públiques.
- b) Els centres de recerca reconeguts com a centres CERCA.
- c) Els hospitals universitaris de la Generalitat de Catalunya.
- d) La Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).
- e) Les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

La Memòria general destaca que sobre aquests agents la Generalitat ostenta una intensitat competencial, especialment, arts. 172 i 158 EAC, superior a la resta i hi té una participació i vinculació més gran. La característica més important d'alguns d'aquests agents és la seva autonomia, legalment reconeguda, com en el cas dels centres CERCA i la ICREA, o com les universitats públiques, que tenen una regulació pròpia i específica, a Catalunya mitjançant la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya. També els hospitals per la Llei 7/2011, de 27 de juliol.

L'article 5 enumera la resta d'agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, que sens perjudici de la seva titularitat i naturalesa jurídica estan ubicats a Catalunya i que ostenten una importància estratègica per al conjunt del sistema, atesa l'activitat destacada de recerca que desenvolupen, el potencial i l'impacte en transferència i innovació i el suport i foment al propi sistema d'R+D+I de Catalunya. La llista d'agents no és una llista tancada i es remet en cada cas a la normativa aplicable en funció de la seva titularitat o adscripció o de la seva naturalesa jurídica atesa la seva diversitat. L'ALCC els incorpora com agents als efectes de destacar la seva contribució a la ciència a Catalunya. D'entre els que es relacionen hi han, entre d'altres, les infraestructures compartides amb l'Administració de l'Estat i els centres del CSIC ubicats a Catalunya. En aquest cas l'ALCC introdueix la cautela que el reconeixement com agents del sistema d'R+D+I de Catalunya no afecta el règim jurídic que els sigui aplicable, que no resulta afectat. En tractar-se d'infraestructures adscrites al sector públic estatal i de centres de recerca de titularitat estatal es regeixen per la normativa estatal aplicable. També s'ementen la Fusión

of Energy (F4E) o L'European Molecular Biology Laboratory (EMBL Barcelona) que són un centre de recerca i un laboratori europeu, respectivament. D'altres agents són, resumidament: les universitats privades; els parcs científics i tecnològics; els serveis científic tècnics; les empreses amb activitat d'R+D+I; la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI), l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya), l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ), la BioRegió de Catalunya Biocat, la Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), el Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), i altres agents d'R+D+I que contribueixen a l'acompliment dels objectius d'aquesta llei; l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i les acadèmies científiques de Catalunya i els centres tecnològics.

Les polítiques de la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, sobre aquests agents del sistema d'R+D+I de Catalunya han de tenir en compte la seva titularitat o adscripció, la seva pertinença al sector públic o privat, el grau d'impacte i els seus efectes, i també la seva naturalesa internacional, quan correspongui.

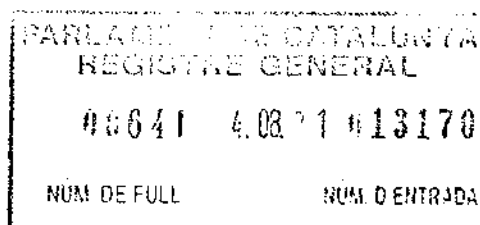
Atesa la diferent naturalesa i marc jurídic aplicable a la pluralitat d'agents que conformen el sistema d'R+D+I de Catalunya, l'ALCC s'hi refereix des de la perspectiva de sector públic, que tot i ser un criteri que pot evolucionar amb el temps, encaixa amb les definicions i classificacions europees. D'aquesta manera, a l'efecte de l'ALCC, cal considerar l'abast de les referències següents, que s'empren al llarg del text:

-Agent de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya: les universitats públiques; els centres CERCA del sector públic, la ICREA i les infraestructures científic-tècniques singulars, que estiguin integrats en el sector públic de l'Administració de la Generalitat, així com els hospitals de la Generalitat (art. 4.2)

- Agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat: els centres CERCA del sector públic, la ICREA i les infraestructures científic-tècniques singulars, que estiguin integrats en el sector públic de l'Administració de la Generalitat, així com els hospitals de la Generalitat. En aquesta classificació no hi són incloses les universitats, atès que no estan integrades en el sector públic de l'Administració de la Generalitat.²⁰ Les universitats públiques no formen part del sector públic de la Generalitat. D'acord amb la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, estan integrades en el sector públic institucional i es regeixen per la seva normativa específica.

²⁰ - Intervenció General en consulta 04/2019, en l'assumpte del procediment per les aportacions a entitats minoritàries.

- Informe de la Direcció General de Serveis Consultius i Coordinació Jurídica del Gabinet Jurídic de la Generalitat de 24 d'octubre de 2019, sobre la possibilitat d'adscriure a les universitats públiques les fundacions i consorcis en què l'Administració de la Generalitat té una participació minoritària.

- Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya: els relacionats a l'art.5, a títol enunciatiu i no exclusiu, sens perjudici d'altres agents que responguin a la definició de l'art.5.

L'ALCC tampoc està referida als agents que conformen el sistema d'R+D+I de Catalunya i que pertanyin a sectors públics diferents al de l'Administració de la Generalitat com pot ser els de l'administració local o de l'Estat.

Finalment, l'ALCC per donar cobertura de manera explícita a tots aquells agents als que els sigui aplicable la normativa dictada sobre el sector públic de l'Administració de la Generalitat, incorpora una disposició addicional, la vuitena, relativa a les entitats adscrites a l'Administració de la Generalitat, que són assimilades a les entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

L'article 6 enumera els principis que han de regir l'activitat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya: la qualitat de la recerca en tots els àmbits; la competitivitat i la internacionalització; la interconnexió, la mobilitat i la coordinació; l'avaluació externa independent, la transparència i el retiment de comptes; la divulgació del coneixement obtingut en la recerca, la seva valorització i la transmissió dels resultats de la recerca, amb el més gran impacte possible; la integritat científica i les bones pràctiques; la promoció de la igualtat entre homes i dones, i de la recerca inclusiva des d'una dimensió de gènere en R+D+I; la promoció de la inclusió social i la promoció de la ciència oberta. Alguns d'aquests principis han estat objecte d'iniciatives pioneres, com ara la creació del Programa per a la integritat de la recerca a Catalunya i el Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT)²¹ que té com a finalitat "la promoció i la consolidació de bones pràctiques en l'àmbit de la recerca que es desenvolupa a Catalunya, així com l'assessorament, l'anàlisi i la prevenció de conflictes d'integritat de la recerca, dels agents d'execució i de finançament de la recerca a Catalunya.

L'ALCC declara la R+D+I com a activitats prioritàries d'interès general amb efectes sobre l'activitat econòmica i en l'avenç de la societat del coneixement, i efectua un mandat a l'Administració de la Generalitat per tal que promogui i aprovi els mecanismes jurídics i econòmics necessaris per tal que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, puguin desenvolupar les seves funcions sense impediments legals o administratius, d'acord amb els principis de màxima transparència i autonomia, gestió professional i retiment de comptes, potenciant el coneixement com a motor social de Catalunya.

El **Títol 1** (articles 8 a 14) relatiu a l'**ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya** que disposa dels següents instruments: la planificació; el finançament i l'avaluació sistèmica.

L'art.9 de l'ALCC defineix la planificació com el conjunt d'estratègies, plans i programes que tenen la funció de definir i assolir objectius, aplicar indicadors de seguiment, determinar esforços financers, fixar costos per al desenvolupament i l'aplicació de les accions que els

²¹ ACORD GOV/118/2018, de 23 d'octubre.

integren; i l'avaluació dels resultats obtinguts. Es destaca que la planificació pública ha de garantir l'autonomia dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya en la seva planificació estratègica quan la tinguin legalment reconeguda, com serien les universitats públiques, els centres CERCA i la ICREA.

El finançament públic de la recerca ha de complir el principi de transparència i basar-se en criteris de qualitat i d'eficiència competitiva i es preveu que el Govern ha de treballar fins assolir un finançament sostingut de la recerca i uns recursos públics totals anuals dedicats a R+D que no han de ser inferiors als que en conjunt i en la seva mitjana feta pública dediquen els països de la UE27, en termes de percentatge de PIB i en una proporció que sigui congruent i adequada per sostenir la xifra d'investigadors i investigadores del sistema d'R+D+I de Catalunya en relació amb la població. En tot cas, el finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la disposició addicional desena de l'ALCC, que informa tot l'avantprojecte de llei, resta condicionat a les seves disponibilitats pressupostàries.²²

Als efectes d'assolir el màxim aprofitament dels recursos públics que l'Administració de la Generalitat destina a la recerca es preveu que el Govern ha de garantir que aquest esforç s'efectuï de forma coordinada entre els diferents departaments i entitats dependents i vinculades, mitjançant la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI). Correspon també a la CIRI la promoció de l'avaluació sistèmica que s'ha d'efectuar amb caràcter periòdic amb l'objectiu de garantir el nivell de qualitat del sistema d'R+D+I de Catalunya (art. 11 ALCC), tot respectant el règim específic d'avaluacions que l'ALCC estableix per als centres CERCA (art.41.1 e) o dels que es puguin aprovar en el marc dels plans i programes específics en R+D+I, com ara el Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència que es contempla a l'ALCC (arts. 32 a 37).

El Títol 2 (arts.12 al 14) relatiu a la governança i la coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya.

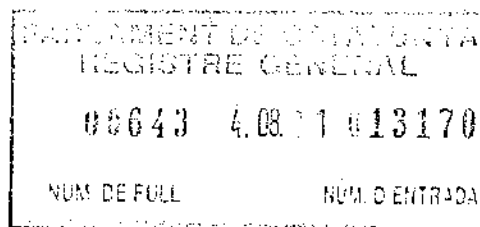
L'ALCC preveu com a òrgans de governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya els següents:

- a) El Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT).
- b) La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI).

²² Disposició addicional desena

Finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya

Les referències en els articles d'aquesta Llei al finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, s'han d'entendre fetes en compliment dels principis d'estabilitat i sostenibilitat financera, i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

c) L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'universitats i recerca, d'acord amb les polítiques públiques i directrius del Govern. La implementació de les polítiques a nivell sectorial correspon als departaments competents de l'àmbit respectiu.

El CORICAT es configura com un òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament en R+D+I en les grans decisions estratègiques de país, a mig i a llarg termini; i també és un instrument de participació de la comunitat científica i de la societat en les polítiques públiques en R+D+I. L'article 13 de l'ALCC preveu que s'adscriu al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport; en determina la seva composició i funcions i el facultat per aprovar el seu propi reglament de funcionament intern. Les seves sessions són deliberatives i els seus continguts no se sotmeten a votació. El reglament de funcionament intern ha de contemplar com a mínim, el règim de reunions, el procediment de renovació de la seva presidència i dels seus membres, i ha de determinar a qui correspon exercir la secretaria de l'òrgan. En tot el que no es contempli al reglament de funcionament intern se li aplica la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

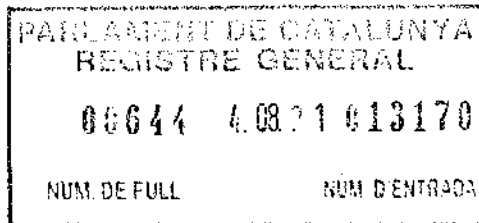
La CIRI, que fou creada pel Decret 175/2009, de 10 de novembre, és l'òrgan col·legiat de coordinació de les competències de la Generalitat en matèria de foment de la recerca i desenvolupament científic, innovació i transferència, integrat per un representant de cadascun dels àmbits sectorials en matèria d'universitats, recerca, economia, indústria, salut, educació, agricultura, territori, medi ambient i polítiques digitals, amb rang orgànic mínim de director general, designats pel conseller o consellera titular de la matèria, i en la que també hi podran tenir representació, si és el cas, altres departaments de la Generalitat de Catalunya amb implicació pressupostària en recerca.

L'ALCC l'adscriu al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport; en determina la seva composició i funcions i l'habilita per elaborar el seu reglament de funcionament intern que ha de ser aprovat per Acord de Govern. En tot el que no s'hi contempli, se li aplica la normativa reguladora sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

La secretaria del CORICAT i la secretaria de la CIRI, d'acord amb l'article 14.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, es pot exercir o bé per un vocal del mateix òrgan o per una persona al servei de l'Administració de la Generalitat, en aquest darrer supòsit assisteix a les reunions amb veu i sense vot. Aquesta és una qüestió que caldrà concretar en els respectius reglaments de funcionament intern de les comissions.

El Títol 3 (arts. 15 al 21) està destinat a les persones al servei de la ciència

D'acord amb l'article 158.1 d) de l'EAC correspon a la Generalitat en matèria de recerca científica i tècnica la competència exclusiva en relació amb la regulació i la formació professional del personal investigador i de suport dels seus centres i estructures de recerca.

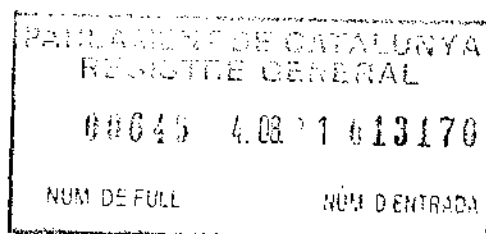
L'ALCC defineix a l'efecte d'aquesta llei, el personal investigador com "aquel·les persones que desenvolupen un treball de recerca que contribueix a la construcció del coneixement científic, i que, en terminologia de la Comissió Europea, exerceixen aquesta activitat en fase inicial o com a investigadors o investigadores experimentats" i relaciona les polítiques públiques de la Generalitat relatives als agents de recerca del sistema d'R+D+I. Els agents han d'assolir els reptes i els criteris que es determinen, entre els quals, l'aplicació de la Carta Europea de l'Investigador i del Codi de conducta per a la contractació d'investigadors,²³ així com d'altres directives, recomanacions i codis de bones pràctiques, que en cada moment, estableixi la Unió Europea. També han de potenciar la mobilitat del personal investigador que es configura com un dret a la LCTI i fer valer la perspectiva de gènere en la direcció i el lideratge i en la pràctica de la recerca, així com en la dimensió dels seus continguts (arts. 16 i 17 ALCC). La memòria general a l'apartat 2.1 exposa i justifica quines són les polítiques públiques de la Generalitat i quins són els criteris que han de regir l'actuació dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, que també poden inspirar als d'altres agents del sistema d'R+D+I.

L'article 18 de l'ALCC preveu que la selecció de personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, s'ha de basar en el mèrit científic, d'acord amb els criteris i el procediment aprovats per l'agent respectiu, que han de ser eficients, transparents i internacionalment comparables segons estàndards europeus (EURAXES i HRS4R). Correspon a cada agent aprovar els criteris i el procediment del seu personal investigador, dins del marc legal que li sigui aplicable tenint en compte la diferent tipologia i naturalesa jurídica dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Els centres CERCA del sector públic i la ICREA gaudeixen d'autonomia per a la determinació dels procediments de selecció del seu personal i han de respectar els principis previstos a l'article 16.2 de la LCTI:

- "a) Publicitat de les convocatòries i de les seves bases.
- b) Transparència.
- c) Imparcialitat i professionalitat dels membres dels òrgans de selecció.
- d) Independència i discrecionalitat tècnica en l'actuació dels òrgans de selecció.
- e) Adequació entre el contingut dels processos selectius i les funcions o tasques a exercir.
- f) Agilitat, sense perjudici de l'objectivitat, en els processos de selecció.
- g) No són objecte de consideració les interrupcions eventuais que s'hagin produït en la carrera investigadora i els seus efectes en els currículums dels candidats."

²³ Recomanació de la Comissió d'11 de març de 2005 relativa a la Carta Europea de l'Investigador i al Codi de conducta per a la contractació d'investigadors.
https://cdn5.euraxess.org/sites/default/files/brochures/eur_21620_es-en.pdf

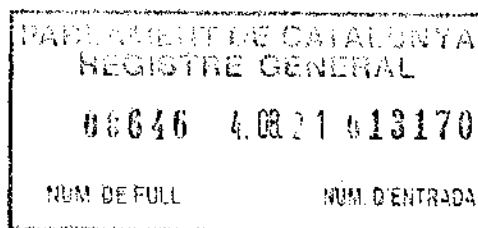
En el cas de les universitats públiques l'article 16.4 de la LCTI preveu que els processos de selecció del seu personal investigador es regeixen per la LOU i la normativa dictada en el seu desplegament, que en el cas de les universitats catalanes es complementa per la LUC i per les disposicions de l'ALCC com ara l'article 18 que s'informa.

Com antecedent cal destacar la instrucció *Règim especial en matèria de recerca i criteris interpretatius aplicables als centres de recerca de Catalunya (CERCA) i a la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats*, que porta data de 27 de juny de 2017, signada conjuntament per la directora general de Pressupostos, la Interventora General, el secretari d'Universitats i Recerca i la directora general de Funció Pública, (en endavant *Règim especial en matèria de recerca*) que ha establert uns criteris d'indubtable valor interpretatiu en relació amb el règim especial dels centres CERCA i de la ICREA, que han estat de molta utilitat pels operadors jurídics i pels gestors dels centres, atesa la dificultat derivada de la singularitat d'aquest règim jurídic específic i de la seva dispersió normativa, que es pretén resoldre amb l'aprovació de l'avantprojecte de llei.²⁴

Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de promoure i facilitar la mobilitat del seu personal investigador amb d'altres agents del propi sistema o externs, en els termes previstos a l'ALCC, en la legislació en matèria d'universitats i en el marc de l'article 17 de la LCTI.

L'article 17.1 de la LCTI estableix que "les universitats públiques, els organismes públics de recerca de l'Administració General de l'Estat, els organismes de recerca d'altres administracions públiques i els centres del Sistema Nacional de Salut o que hi estiguin vinculats o concertats promouen la mobilitat geogràfica, intersectorial i interdisciplinària, així com la mobilitat entre els sectors públic i privat en els termes que preveu aquest article, i reconeixen el seu valor com un mitjà per reforçar els coneixements científics i el desenvolupament professional del personal investigador. Aquest reconeixement es porta a terme mitjançant la valoració de la mobilitat en els processos de selecció i avaluació professional en què participi el dit personal", i afegeix que a "aquests efectes, s'han de potenciar la mobilitat i l'intercanvi d'investigadors entre diferents agents d'execució, públics i privats, en l'àmbit espanyol, en el marc de la Unió Europea i en el dels acords de cooperació recíproca internacional i dels acords de col·laboració públicoprivada, que es desenvolupen en el marc de l'Estratègia espanyola de ciència i tecnologia o de l'Estratègia espanyola

²⁴ En relació amb la selecció del personal investigador l'apartat 6 de la instrucció estableix el següent: "D'acord amb la seva autonomia, els procediments de selecció de personal investigador dels centres CERCA i la ICREA es determinaran per cada centre, d'acord amb els criteris acceptats internacionalment per a la selecció de talent investigador com és el "European HR Excellence in Research" i en el marc de l'article 16 de la LCyT. La publicitat es podrà fer efectiva mitjançant el mecanisme de crida internacional emprat habitualment pels centres."

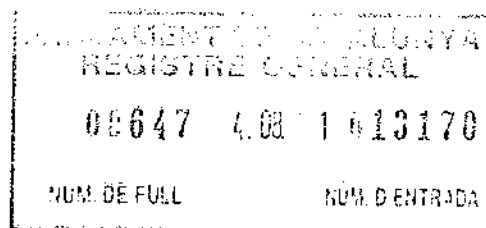
d'innovació, d'acord amb els termes que preveuen aquesta Llei i la resta de normativa aplicable”.

Una de les modalitats en les que es pot articular la mobilitat és la relativa a l'adscripció de personal investigador prevista a l'apartat 2 de l'article 17 de la LCTI. En el marc del que s'hi estableix, l'ALCC ajusta aquest supòsit als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, i preveu la possibilitat d'adscripció del personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, en les condicions que estableixi l'òrgan col·legiat de govern de l'agent respectiu, a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, per a la direcció de centres de recerca, d'instal·lacions científiques, infraestructures, parcs científics i tecnològics, i de programes i projectes científics i tecnològics, així com per al desenvolupament de tasques de docència i de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement, relacionat amb la recerca que realitza. L'ALCC determina que l'adscripció de personal investigador s'articula mitjançant conveni entre els respectius agents i estableix que no implica alteració en la relació jurídica del personal, que es considera a tots els efectes personal de l'agent de recerca d'origen. El personal adscrit està subjecte al règim de funcionament intern de l'agent de recerca al qual està adscrit.

L'adscripció de personal investigador mitjançant conveni també es contempla, amb les especificitats pròpies del col·lectiu del personal al que es destina, a l'article 26 de l'ALCC relatiu a l'adscripció de personal docent i investigador de les universitats a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya; a l'article 21 relatiu als col·laboradors científics, i a l'article 62.3 de l'ALCC relatiu a l'adscripció dels investigadors o investigadores ICREA a les universitats o a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

L'ALCC també destaca el paper del personal tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en activitats d'R+D+I que han de disposar d'una formació sòlida de l'experiència que els habiliti per desenvolupar funcions que requereixen una capacitació específica en l'àmbit de la tecnologia aplicada o de l'administració, segons correspongui, i per adoptar decisions estratègiques, analitzar-les i dur-les a terme, entre d'altres, per contribuir al disseny i la creació de productes i serveis innovadors, com són els recursos mediambientals i d'eficiència energètica; així com a la presa de decisions que millorin la gestió dels agents en què treballen. L'ALCC preveu que aquest personal ha de ser tingut en compte en les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador i que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya n'hauran d'afavorir la mobilitat (art. 20 ALCC).

Finalment es contempla la figura del col·laborador científic amb la finalitat que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya puguin adscriure el seu personal investigador temporalment, mitjançant conveni, a l'Administració de la Generalitat o als seus òrgans, organismes i entitats dependents o vinculades, amb funcions de planificació, suport o finançament de la recerca, per col·laborar en tasques d'elaboració, direcció, gestió,

seguiment, foment i avaluació dels plans i programes en R+D+I. Aquesta figura s'inspira en l'article 19 de la LCTI que només la preveu per al personal funcionari investigador de la seva competència, com seria el cas del investigadors del *Consejo Superior de Investigaciones Científicas* (CSIC), tal i com destaca la Memòria general de l'ALCC.²⁵

El **Títol 4** relatiu als **agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya** conté cinc capítols.

El capítol 1 està dedicat a les universitats públiques i es divideix en quatre seccions. L'ALCC posa l'accent en la universitat i en el seu paper d'agent de recerca, com a base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement i complementa les previsions de la LUC en matèria d' R+D+I.

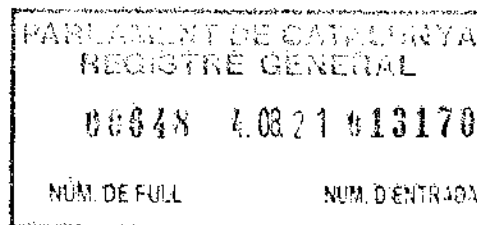
-La secció primera (arts 22 a 23) conté les disposicions generals. Les universitats es defineixen com institucions essencials per al progrés científic i tecnològic de Catalunya i constitueixen una base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement. L'article 23 ALCC determina "que les universitats desenvolupen la recerca dirigida a la generació de coneixement, recerca aplicada i transmissió del coneixement, d'acord amb la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, la Llei d'universitats de Catalunya, la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, aquesta llei i la resta de normativa aplicable" i defineix els departaments universitaris com les estructures bàsiques d'ordenació de la recerca universitària en tots els àmbits del coneixement.²⁶ Es preveu que el departament competent en matèria d'universitats i recerca i les universitats han d'aprovar i executar polítiques de racionalització, eficiència, qualitat, i compartició de talent, infraestructures, espais i equipaments en R+D+I, en el conjunt del sistema universitari.

-La secció segona (arts. 24 a 27) contempla el personal amb funcions en R+D+I a la universitat pública: el personal acadèmic de recerca, el personal investigador en formació i el personal tècnic de suport a la recerca.

L'article 24 de l'ALCC determina que "el personal acadèmic de recerca que, d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, està integrat pel personal docent i investigador i pel personal

²⁵ "L'article 21 de l'ALCC amplia aquesta possibilitat al personal investigador dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, atesa la competència que té reconeguda la Generalitat sobre aquest personal a l'article 158.1, d) EAC d'acord amb la qual "correspon a la Generalitat en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas la regulació i la formació professional del personal investigador i de suport a la recerca." (pàg. 16)

²⁶ L'article 9.1 de la LOU estableix que els departaments són les unitats de docència i recerca encarregades de coordinar els ensenyaments d'un o diversos àmbits del coneixement en un o diversos centres, d'acord amb la programació docent de la universitat, de donar suport a les activitats i iniciatives docents i investigadores del professorat, i d'exercir les altres funcions que siguin determinades pels estatuts.

investigador amb títol de doctor, es considera, a l'efecte d'aquesta Llei (ALCC), personal investigador".²⁷ Aquesta definició encaixa amb la de l'article 13.1 de la LCTI que qualifica com a personal investigador, el personal docent i investigador que defineix la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, entre les funcions del qual hi hagi la de portar a terme activitats investigadores.

Es preveu que les universitats, d'acord amb la seva autonomia, poden reconèixer mèrits individuals vinculats a la contribució del personal acadèmic de recerca a la transferència del coneixement i la innovació; i que poden establir juntament amb el departament competent en matèria d'universitats i recerca programes d'incentius vinculats a aquests mèrits, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Els i les estudiants de doctorat es consideren d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, personal investigador en formació. La seva formació ha d'incorporar el desenvolupament de les competències transversals recollides als descriptors de Dublin per al seu nivell formatiu²⁸ i han de comptar amb el suport i la tutela d'investigadors reconeguts (art. 25 ALCC).²⁹

L'article 26 de l'ALCC regula l'adscripció del personal docent i investigador de les universitats i estableix:

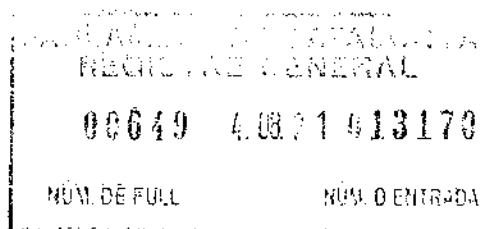
"1.El personal docent i investigador, funcionari i contractat de les universitats públiques, que mitjançant un conveni d'adscripció, desenvolupin tasques de director o directora d'un centre CERCA, de la ICREA, d'altres centres de recerca, d'instal·lacions científiques, infraestructures i parcs científics i tecnològics, i de programes i projectes científics i tecnològics, així com tasques de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement, a un altre agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, pot percebre, mentre desenvolupa aquesta activitat, una compensació d'acord amb l'article 72 de la Llei d'Universitats de Catalunya, que ha de ser abonada per la universitat i acordada en el marc del conveni d'adscripció que subscrigui amb l'agent respectiu, que ha de compensar la universitat. L'activitat del personal docent i investigador adscrit es considera una activitat de recerca desenvolupada en el marc del règim de dedicació que tingui atribuït a la universitat pública, sens perjudici del règim d'imputació dels resultats de la recerca que s'acordi en el conveni d'adscripció.

2. La percepció d'aquest complement requereix l'avaluació prèvia positiva establerta a l'article 72 de la Llei d'Universitats de Catalunya, llevat que es desenvolupin funcions de direcció, les quals, atès el nivell d'expertesa requerit, es consideren equivalents a una activitat d'alt nivell i s'entenen avaluades positivament."

²⁷ Art. 59 LUC.

²⁸ Marc de qualificacions per a l'Espai Europeu d'Educació Superior.

²⁹ Art. 68 LUC i RD 103/2019, d'1 de març, pel qual s'aprova l'Estatut del Personal Investigador predoctoral en formació.

La disposició addicional desena apartat 1 de la LOU preveu que els poders públics han de promoure mecanismes de mobilitat entre les universitats i altres agents de recerca i el seu apartat 1 bis determina que és aplicable al personal docent i investigadors de les universitats públiques la regulació de la mobilitat del personal de recerca que preveu la LCTI.³⁰

L'article 26 de l'ALCC, en el marc de l'article 17.2 de la LCTI regula d'adscripció del personal docent i investigador de les universitats públiques, l'adapta a la configuració i definició dels agents del sistema d'R+D+I i la incardina en el marc de la LUC, en concret a l'article 72 de la LUC relatiu a les retribucions addicionals del personal docent i investigador a les quals hi vincula la compensació que pot percebre el personal docent i investigador de la seva universitat per al desenvolupament d'aquestes tasques.³¹ La configuració d'aquesta compensació com una retribució addicional ve motivada pel fet que la Generalitat de Catalunya no té competències per a regular les retribucions del personal docent i investigador funcionari, llevat de les retribucions addicionals que d'acord amb l'article 172.1 h) de l'EAC és una competència exclusiva de la Generalitat. Amb aquesta configuració legal es garanteix un mateix tracte al personal docent i investigador funcionari i al professorat contractat en aquest supòsit de mobilitat. L'import de la retribució s'acorda en el marc del conveni d'adscripció atès que si bé és abonada per la universitat, l'agent on el personal docent i investigador adscrit està desenvolupant la seva activitat ha de compensar la universitat.

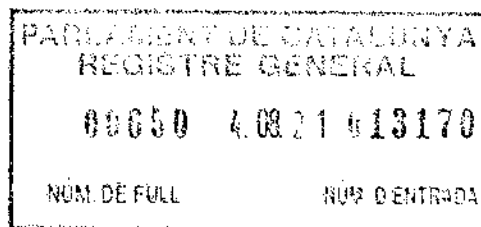
Al configurar-se la compensació que pot rebre el personal docent i investigador de la universitat com una retribució addicional, es requereix la prèvia superació d'una avaluació per AQU Catalunya per a la seva percepció, llevat que es desenvolupin funcions de direcció, les quals, atès el nivell d'expertesa requerit, es consideren equivalents a una activitat d'alt nivell i s'entenen avaluades positivament.

L'adscripció del personal docent i investigador de les universitats públiques no suposa una novetat, atès que fou introduïda mitjançant la disposició addicional dotzena apartat 2 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals i financeres, per al desenvolupament de tasques de director o directora d'un centre CERCA o de la ICREA, i de funcions de direcció d'altres centres instal·lacions, programes i projectes. L'article 26 ALCC amplia l'ús d'aquest instrument de mobilitat per al desenvolupament de tasques de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement.³²

³⁰ Apartat 1 bis introduït per la Disposició final tercera de la LCTI relativa a la modificació de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

³¹ L'article 72 de la LUC determina que el Govern de la Generalitat pot establir, per al personal docent i investigador funcionari i contractat, retribucions addicionals per mèrits docents, investigadors i de gestió, que s'assignen per mitjà del consell social, a proposta del consell de govern, amb la valoració prèvia dels mèrits mitjançant l'avaluació de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya.

³² La Memòria General de l'ALCC assenyala que "aquesta possibilitat d'adscripció del PDI ja és vigent i no suposa una novetat, atès que fou introduïda mitjançant la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic (disposició addicional dotzena apartat 2). L'ALCC

Finalment es vol destacar que l'adscripció del personal docent i investigador de les universitats, mitjançant conveni, contemplada a l'article 26 de l'ALCC, és un instrument complementari als altres instruments previstos a la normativa vigent per a les universitats per a articular la seva col·laboració en l'àmbit de la R+D+I, com serien l'article 83 de la LOU que preveu la possibilitat que celebrin contractes, entre d'altres, amb universitats o entitats públiques i privades per al desenvolupament de treballs de caràcter científic o tècnic; així com l'article 34 de la LCTI que preveu que les universitats públiques puguin celebrar convenis amb agents públics i privats que desenvolupin tasques de recerca científica i tècnica per al desenvolupament conjunt de les activitats que s'hi relacionen. La disposició addicional primera de l'ALCC es refereix expressament a aquesta disposició.³³

L'article 27 de l'ALCC efectua un reconeixement explícit al personal tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració i serveis de les universitats que treballin pel coneixement en qualsevol dels seus àmbits, desenvolupant tasques pròpies i específiques, integrats en els equips de recerca o desenvolupant funcions en els diferents serveis i estructures de la universitat, com són els serveis científicotècnics, els centres d'innovació i les unitats o oficines de serveis de recerca i transferència del coneixement. El personal amb funcions de transferència i innovació també es considera personal tècnic de suport a la recerca.

La regulació relativa al personal tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració en la seva consideració de personal d'administració i serveis de la universitat, junt amb les especificitats previstes a l'ALCC, es troba essencialment continguda al Capítol VI del Títol II de la LUC, als estatuts i altra normativa interna de les universitats.

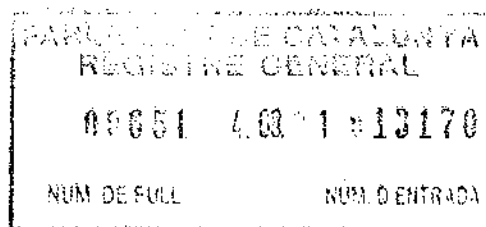
La secció tercera (arts. 28 a 31) relativa al règim econòmic i pressupostari en R+D+I, inclou disposicions en relació amb el pressupost, els fons universitaris, el pla d'inversions universitàries i les polítiques públiques de la Generalitat.

En relació amb el pressupost de les universitats públiques, l'ALCC preveu que la seva elaboració, aprovació i execució, així com en d'altres actuacions amb afectació sobre despeses i ingressos, i sens perjudici dels compromisos de caràcter plurianual, s'han d'efectuar d'acord amb els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera legalment establerts. Aquests principis que informen la regulació dels pressupostos de les

la incorpora, complementa i adapta a la realitat dels diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.- El PDI funcionari encara no disposa d'un estatut propi en els termes que estableix la disposició addicional sisena de la Llei orgànica 4/2007, de 12 d'abril, de modificació de la Llei orgànica d'universitats. Part d'aquesta mancança ha estat d'alguna manera suplerta per normativa sectorial, com és la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació." (pàg. 19)

³³ "Disposició addicional primera ALCC. Convenis de col·laboració

Els agents del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, inclosa l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents i vinculades, podran formalitzar convenis entre si o amb agents privats que realitzin activitats de recerca científica i la seva valorització, de Catalunya o de fora de Catalunya, per a la realització conjunta de les activitats que es descriuen a l'article 34 de la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, que també els és aplicable."

universitats públiques en el marc de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a cada exercici econòmic queden incorporats amb caràcter estructural en el marc de la ALCC.³⁴

L'article 29 de l'ALCC també preveu que les universitats públiques puguin crear un fons propi, en base a la seva capacitat de generar mesures eficients i positives que repercuteixin en l'obtenció de romanents. Aquest fons estarà destinat a millorar els seus ingressos per al finançament, prioritàriament, de projectes estratègics en l'àmbit de la recerca. La universitat que finalitzi l'exercici pressupostari amb romanent genèric no finalista podrà destinar-lo al seu fons propi fins a un màxim del 2% del pressupost d'ingressos i aquest romanent no comporta minoracions pressupostàries per part de l'Administració de la Generalitat. També es determina que els ingressos obtinguts com a resultat de donacions i altres figures legals que comportin beneficis econòmics a la universitat, o com a conseqüència de mecenatge, es poden incorporar al fons, sempre que la seva finalitat sigui genèrica o adient als objectius del fons, i que els rendiments que pugui produir el fons s'hauran d'incorporar a la partida d'ingressos del pressupost de la universitat. La gestió del fons i dels seus beneficis per part de la universitat ha de ser transparent i s'ha d'efectuar d'acord amb el principi d'eficiència en l'assignació dels recursos i d'avaluació posterior.

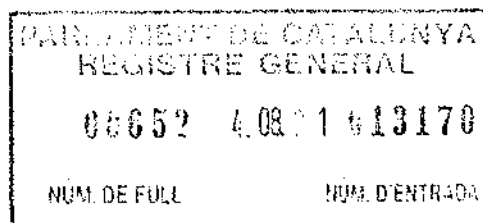
En relació amb aquest article caldrà estar atents a les consideracions que puguin efectuar les unitats directives corresponents del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i d'Hisenda.

Pel que fa a les infraestructures de recerca l'article 30 de l'ALCC estableix que els plans d'inversions universitàries que s'aprovin pel Govern han d'incloure un capítol específic de finançament de les infraestructures de recerca, que incorporin els conceptes de nova adquisició, de reposició, d'amortització i de manteniment. El Pla d'inversions universitàries es troba regulat a l'article 120 de la LUC que el defineix com "l'instrument específic per a finançar les infraestructures i els equipaments de les universitats públiques que es requereixen per a l'execució de la Programació universitària de Catalunya."

Quant a les polítiques públiques de la Generalitat l'article 31 de l'ALCC preveu que els instruments de planificació i finançament han de servir per impulsar i donar suport a la recerca universitària, per atreure fons procedents de mecenatge i altres recursos externs, i per fomentar la participació del personal investigador en accions de finançament competitiu públic i privat i que el departament competent en matèria d'universitats i recerca ha de donar suport a les universitats i potenciar la seva especialització, a l'efecte que cada universitat pugui avançar en la seva consolidació en els àmbits en què pugui assolir un major impacte global, i en la societat catalana.

-La secció quarta (arts. 32 a 37) es destina al Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència que té per objectiu reconèixer, promoure i consolidar la recerca d'excel·lència

³⁴ El capítol II del Títol VIII de la LUC es destina al pressupost de les universitats públiques.

a les universitats, en qualsevol àmbit científic, i fomentar la generació de coneixement d'impacte, la seva transferència i valorització. El Pla ha de suposar un impuls als projectes estratègics en recerca i a les polítiques científiques de la universitat, que fomentin la participació, promoguin la mobilitat del personal docent i investigador i la formació d'equips transdisciplinaris o interdisciplinaris.

Els departaments, instituts universitaris de recerca propis i els centres adscrits amb activitat de recerca, poden participar en el Pla a través de la respectiva universitat. El Pla els ofereix les opcions següents:

- a) sotmetre la seva activitat científica a una valoració/avaluació externa que comporti, en cas de ser positiva, l'obtenció d'una credencial que s'atorga per AQU Catalunya per un període de 5 anys, renovables prèvia valoració positiva.
- b) Accedir als ajuts competitius que, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i els requisits de la convocatòria, ofereixi el Pla, mitjançant l'AGAUR.

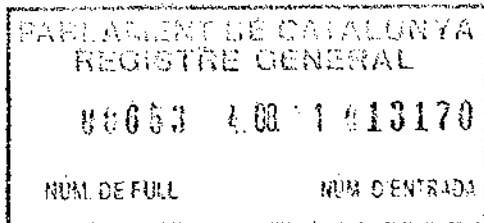
Les característiques específiques del Pla es determinen per acord de Govern, a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca, d'acord amb les universitats públiques.

L'article 34 de l'ALCC encomana a AQU Catalunya l'aprovació, convocatòria, organització i gestió dels processos de valoració/avaluació externa per a l'obtenció de la credencial i preveu que l'avaluació la pot realitzar la seva Comissió d'Avaluació de la Recerca o una altra comissió creada per AQU d'acord amb el seu marc legal. AQU Catalunya, ha d'aprovar uns indicadors objectius, coneguts, mesurables i internacionalment homologables per a la valoració/avaluació dels departaments i en la valoració/avaluació d'instituts universitaris de recerca propis i de centres adscrits amb activitat de recerca, ha de seguir els paràmetres habituals en avaluacions de centres de característiques similars a nivell internacional. L'atribució d'aquestes funcions a AQU Catalunya troba el seu emparament a la seva llei reguladora, Llei 15/2015, del 21 de juliol, i als seus Estatuts aprovats pel Decret 315/2016, de 8 de novembre.

Els articles 34, 35 i 36 de l'ALCC contemplen els compromisos que assumeixen, respectivament, el departament, l'institut universitari propi i el centre adscrit que hagin obtingut la credencial d'excel·lents en recerca.

Finalment, l'article 37 de l'ALCC preveu la possibilitat que la universitat amb departaments i/o instituts universitaris propis i/o centres adscrits amb activitat de recerca, que hagin obtingut una credencial, disposin de finançament complementari d'acord amb l'article 118.1b) de la Llei d'universitats de Catalunya,³⁵ mitjançant contracte programa per un període de cinc anys, en

³⁵ "1. El finançament de les despeses de funcionament de les universitats públiques, amb càrrec als pressupostos de la Generalitat i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, s'ha de basar en tres tipus d'aportacions:

el marc dels objectius per a la intensificació de la recerca i la transferència dels seus resultats, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

El **Capítol 2** conté la regulació dels **Centres de Recerca de Catalunya (CERCA)** que disposen des de l'any 2011 d'un especial règim d'autonomia legalment establert, ampliat i complementat amb posterioritat en el marc d'altres lleis de mesures. Essencialment la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, i la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

El Capítol 2 es divideix en quatre seccions. La secció primera (arts. 38 a 47) conté les disposicions generals. Els centres CERCA constitueixen un referent propi de Catalunya en matèria de recerca. La Generalitat exerceix, amb relació a aquests centres, les seves polítiques pròpies en recerca. Han de ser creats o participats per l'Administració de la Generalitat i, si escau, juntament amb una o més universitats o amb altres entitats públiques o privades. Els centres CERCA tenen com a objectiu desenvolupar recerca en la frontera, del coneixement, orientada a la generació de nou saber i a l'impacte científic, tecnològic, econòmic i social. Han de dur a terme una activitat científica d'un altíssim nivell d'impacte, comparable sempre, a nivell mundial, amb els centres que els són referència.

El model organitzatiu dels centres CERCA, que deriva del seu règim d'autonomia, i que està vigent des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2011,³⁶ es defineix a l'article 41 de l'ALCC en els següents termes:

- a) Una planificació d'activitats i un pla estratègic, amb supervisió posterior de l'activitat científica i de l'activitat econòmica i financera, subjecta al principi de transparència i al retiment de comptes.
- b) Una governança eficaç que inclou una direcció del centre a càrrec d'un investigador o investigadora, com a màxima autoritat, amb les facultats que li atorgui l'òrgan de govern col·legiat de l'entitat, d'acord amb els estatuts de cada centre. Disposen d'una persona

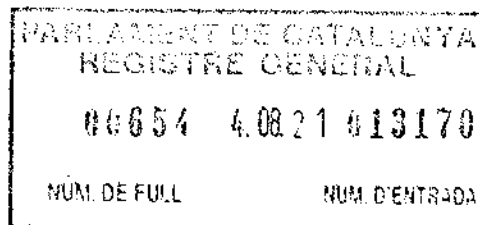
a) Genèrica, segons criteris objectius, transparents i compatibles, a partir de paràmetres generals comuns a totes les universitats.

b) Complementària, lligada a objectius específics per a la millora de la qualitat de les universitats i per a atendre'n les especificitats. Aquesta aportació es fa mitjançant contractes-programa.

c) Per convocatòries públiques, que estimulin la millora de la qualitat i premii l'excel·lència.

2. Correspon al departament competent en matèria d'universitats establir l'estructura del model de finançament universitari. Aquest model ha d'ésser transparent i ha d'assegurar a les universitats públiques l'estabilitat dels recursos econòmics necessaris per a l'acompliment de llurs finalitats i l'estímul de l'eficiència, l'eficàcia i la millora de la qualitat."

³⁶ Art.64.2

qualificada professionalment amb tasques gerencials i administratives, i les funcions executives que l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat i la direcció li atorguin, d'acord amb els estatuts de cada centre.

c) Una gestió flexible i eficient, basada en l'autoexigència i la qualitat, i mesurable en estàndards internacionals.

d) Un sistema de selecció i contractació de personal basat en l'estratègia pròpia de cada centre, amb l'objectiu de captar i retenir talent adaptat a cada entitat i que ha de tendir a configurar un nucli investigador bàsic estable i de competitivitat internacional.

e) Un assessorament i una avaluació científica periòdica de l'activitat investigadora del centre, d'acord amb els estàndards d'excel·lència en la recerca, efectuada per un comitè o un consell científic extern del centre, independent i de nivell adequat al centre.

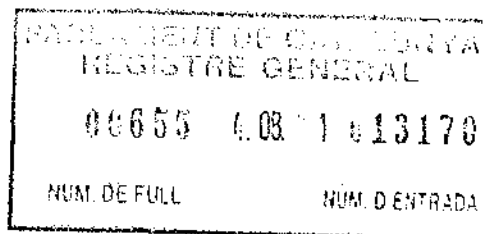
En la definició del model organitzatiu dels centres CERCA, l'ALCC reforça la distinció entre el rol de la direcció del centre CERCA a càrrec d'un investigador o investigadora com a màxima autoritat, i el de la persona responsable de la gestió gerencial del centre. Aquesta distinció entre figura acadèmica i gerencial també és pròpia de l'àmbit de les universitats públiques: els càrrecs acadèmics que recauen en el col·lectiu del personal docent i investigador i la figura del gerent amb responsabilitats d'administració i gestió.

L'adopció d'aquest model organitzatiu esdevé un dels requisits necessaris per al reconeixement d'un centre de recerca com a centre CERCA. Els centres CERCA desenvolupen principalment les seves activitats a Catalunya, sens perjudici de la seva projecció internacional, i han d'atendre els criteris de dimensionament o massa crítica d'acord amb els estàndards del seu àmbit de recerca. També s'han de considerar els criteris de singularitat i territorialitat.

L'article 43 de l'ALCC relatiu al règim jurídic dels centres CERCA no suposa una novetat i recull i complementa les previsions incorporades a les diferents lleis de mesures a través de les quals es va anar articulant el seu règim específic.³⁷ L'ALCC reforça aquesta singularitat introduint el que anomena "*principi de garantia de l'autonomia dels centres CERCA*" com a eix vertebrador del règim que els és aplicable i que es descriu a l'apartat 4 d'aquest article en els següents termes.

"4. L'Administració de la Generalitat ha d'actuar d'acord amb el principi de garantia de l'autonomia dels centres CERCA, com a eix vertebrador del règim que els és aplicable, atesa la singularitat i no homologació de l'activitat científica. Aquest principi comporta que l'Administració de la Generalitat ha de vetllar perquè, en el seu àmbit de competència, no els hi siguin aplicables règims jurídics, requisits, procediments, condicions o restriccions, que suposin una minoració de la seva autonomia, o que

³⁷ Art 66.1 i disposició addicional vuitena 3 de la Llei 7/2011 i disposició addicional dotzena apartat 1 de la Llei 2/2014 i article 177 Llei 5/2017.

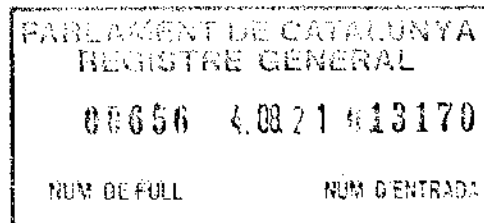
comportin l'impacte de càrregues administratives que no siguin estrictament necessàries per al millor exercici de les seves activitats. Aquest principi actua en correlació amb els principis d'eficiència i retiment de comptes.”

Aquest principi té la finalitat de garantir que el règim d'autonomia dels centres CERCA es prengui en consideració, sempre que sigui possible, per l'Administració de la Generalitat en l'exercici de les seves competències. Aquest més alt nivell d'autonomia del que gaudeixen els centres CERCA, convenient per la singularitat de la seva activitat investigadora, ha d'actuar en correlació amb els principis d'eficiència i retiment de comptes que han d'impregnar la seva activitat.

El règim d'autonomia dels centres CERCA, vigent des de l'any 2011,³⁸ es reproduïx i s'actualitza a l'article 44 de l'ALCC, als efectes d'adequar-lo a les noves necessitats detectades, com ara a la normativa reguladora en matèria de transparència que fou aprovada en posterioritat a la regulació per la Llei 7/2011 del règim d'autonomia dels centres CERCA. El règim d'autonomia inclou en tot cas:

- a) La determinació de l'estructura i l'organització.
- b) La plena capacitat de gestió.
- c) L'elaboració, aprovació i gestió dels pressupostos i l'administració del patrimoni.
- d) La política de recursos humans, que inclou la selecció, la contractació, el règim retributiu, l'autorització de les compatibilitats del personal, i també les condicions en què han de desenvolupar llurs activitats.
- e) La selecció i contractació del director o directora per l'òrgan de govern col·legiat de l'entitat.
- f) El règim d'imputació dels resultats de la recerca i de la transmissió de coneixement.
- g) La constitució d'un consell científic assessor extern, format per científics i científiques de referència mundial, en cada àmbit del saber a què s'adscriu un centre.
- h) El règim de participació del personal investigador i, si escau, del personal tècnic de suport a la recerca, en els beneficis que s'obtinguin dels resultats de la recerca, prèvia comprovació del tipus de retorn que correspongui a la inversió pública que hagi fet l'entitat a què pertany. La remuneració no pot tenir en cap cas naturalesa retributiva o salarial.
- i) L'aprovació dels criteris i procediments per donar compliment a la normativa en matèria de transparència, en allò que els sigui d'aplicació.

³⁸ Art. 66.2 Llei 7/2011.

j) El règim de funcionament intern.

k) Qualsevol altra funció que sigui necessària per garantir l'acompliment de llurs finalitats i la consecució de llurs objectius

Per al compliment de llurs finalitats, els centres CERCA gaudeixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb llurs disponibilitats pressupostàries i els objectius establerts per llur pla estratègic, que pot vehicular-se, quan així es consideri pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, a través d'un contracte programa. L'ALCC afegeix a aquesta previsió, que està vigent des del 2011, que l'Administració de la Generalitat ha d'oferir als centres CERCA instruments que facilitin una gestió integral i eficient, com ara la gestió centralitzada de la tresoreria de la Generalitat (*cash pooling*), entre d'altres. L'article 47 de l'ALCC destinat als recursos econòmics, complementa les previsions d'aquest article i com a novetat descriu els instruments mitjançant els quals els centres CERCA poden rebre finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat: transferència (que no requereix formalitzar un conveni); contracte- programa pluriennal; o convocatòries públiques competitives que poden incloure finançament estructural.

Una altre aspecte que deriva del seu règim d'autonomia és que, la supervisió i el control sobre l'activitat econòmica, financera i de gestió dels centres CERCA, només es pot portar a terme un cop aquesta activitat ha estat desenvolupada, pel sistema d'auditoria externa, amb caràcter anual, d'acord amb la normativa vigent. L'article 54 de l'ALCC regula específicament els aspectes relatius a la supervisió i control aplicable als centres CERCA del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

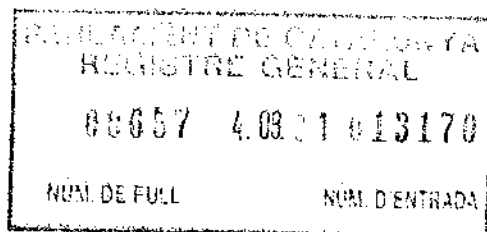
La resta de mesures que deriven del règim d'autonomia dels centres CERCA, també vigents des de l'any 2011, són:

a) La prevista a l'apartat 4 de l'article 44 de l'ALCC, que determina que els òrgans de govern dels centres CERCA, en exercici de llur autonomia, disposen de plena capacitat en la presa de decisions, de conformitat amb llur document fundacional, els estatuts de cada entitat i llur règim de funcionament intern; tot concretant que poden efectuar delegacions i apoderaments d'acord amb la normativa aplicable.³⁹

b) La prevista a l'apartat 5 que estableix que el règim d'autonomia dels centres CERCA no es pot limitar o condicionar en llur document fundacional, estatuts o règim de funcionament intern,⁴⁰ i que afegeix que les entitats que creïn o participin en els centres CERCA no podran condicionar ni limitar el règim d'autonomia que els hi reconeix aquesta Llei i que és garantia d'eficiència i competitivitat.

³⁹ Art. 66.5 Llei 7/2011.

⁴⁰ Art. 64.3 Llei 7/2011.

L'ALCC atribueix al departament competent en matèria d'universitats i recerca la funció de coordinació dels centres CERCA, previsió que suposa una novetat en relació amb la regulació vigent, i preveu que aquesta coordinació es pot articular mitjançant la I-CERCA. La informació que, d'acord amb la normativa vigent, els hi hagi de ser requerida per l'Administració de la Generalitat, ho serà mitjançant el departament competent en matèria d'universitats i recerca (art. 44.6 ALCC).

Una altra novetat de l'ALCC és la regulació relativa a l'òrgan de govern col·legiat. Es destaca la garantia de la participació de l'Administració de la Generalitat com a membre de ple dret en el màxim òrgan de govern col·legiat del centre i l'obligació dels departaments de l'Administració de la Generalitat que participin en els centres CERCA de donar suport a l'activitat de recerca que efectuïn, i de contribuir al sosteniment estructural de l'entitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries (art. 45 ALCC).

Els centres CERCA, des de l'any 2011, gaudeixen de plena autonomia i capacitat per a l'establiment de les seves pròpies polítiques de recursos humans.⁴¹ L'article 46 de l'ALCC determina que les decisions estratègiques per a la selecció i contractació de recursos humans s'han d'adoptar per l'òrgan col·legiat del centre amb plena autonomia.

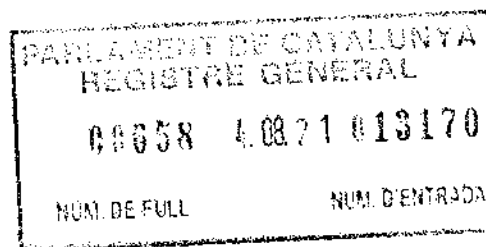
Els centres CERCA també gaudeixen des de l'any 2011 d'autonomia per a la determinació del seu règim retributiu.⁴² L'article 46 de l'ALCC determina que l'òrgan de govern col·legiat del centre CERCA pot aprovar un sistema objectiu d'avaluació periòdica de l'activitat del seu personal en els àmbits de recerca, desenvolupament tecnològic, direcció, gestió i transferència de coneixement, i que l'avaluació positiva pot comportar l'assignació d'un complement d'avaluació de l'activitat o concepte retributiu anàleg. L'assoliment de nous períodes d'avaluació positiva pot comportar l'increment del complement d'avaluació de l'activitat o concepte retributiu anàleg. Aquesta previsió s'inspira en el règim retributiu del personal docent i investigador de les universitats públiques que vincula el complement de productivitat a l'avaluació cada sis anys de l'activitat de recerca del professorat (sexennis).

L'òrgan de govern col·legiat del centre pot aprovar les previsions de contractes d'investigador laboral fix i de personal tècnic de suport a la recerca fix i de suport i d'administració fix, amb assignació pressupostària, que s'hagin de proveir per promoció professional. En els processos de promoció professional s'avaluen la qualitat i rellevància de l'activitat duta a terme, els seus resultats i, si escau, l'aplicació i impacte d'aquests resultats.⁴³

⁴¹ Art. 44.1, d Llei 7/2011.

⁴² Art. 44.1, d Llei 7/2011.

⁴³ La instrucció *Règim especial en matèria de recerca i criteris interpretatius aplicables als centres de recerca de Catalunya (CERCA) i a la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats*, que porta data de 27 de juny de 2017, clarificar determinats aspectes vinculats a les retribucions i a les despeses de personal del personal dels centres CERCA.

L'article 47 de l'ALCC relatiu als recursos econòmics ha estat comentat amb anterioritat en a analitzar l'article 44 relatiu a l'autonomia dels centres CERCA, en concret la seva autonomia econòmica i financera.

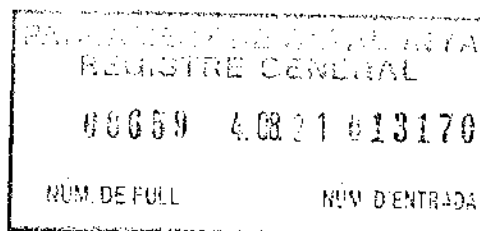
La secció segona (arts. 48 a 55) es destina als centres CERCA del sector públic de l'Administració de la Generalitat

Aquesta secció recull totes les mesures vigents des de l'any 2011; les que s'han anat incorporant amb posterioritat a través de les diferents lleis de mesures; així com d'altres que suposen una novetat fruit de les noves necessitats detectades. També s'han incorporat algunes mesures que, a tenor de la singularitat de l'activitat de la recerca, s'estaven aplicant a la pràctica a partir d'una interpretació sistemàtica de l'ordenament jurídic, que ha requerit una esforç interpretatiu important tant als centres com als operadors jurídics, no exempta de dificultats. Amb la seva incorporació a l'ALCC es dona seguretat jurídica a tots els actors implicats.

L'adaptació del marc legal i en especial de la normativa de sector públic a la singularitat de l'activitat de recerca és una necessitat detectada no sols en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, sinó també en l'àmbit de l'Administració de l'Estat. En la recent compareixença del Ministre de Ciència i Innovació, celebrada el passat 20 de febrer, a la Comissió de Ciència, Innovació i Universitats del Congrés de Diputats, per a informar sobre les línies generals de la política del seu departament, el Ministre va manifestar que una de les principals àrees d'acció del seu departament era l'agilitat del sistema públic de recerca.⁴⁴

L'article 48 de l'ALCC relatiu al règim específic i excepcions preveu que, a l'efecte que els centres CERCA que formen part del sector públic de l'Administració de la Generalitat, gaudeixin de l'autonomia que tenen legalment reconeguda, i d'agilitat i eficiència en la gestió,

⁴⁴ "Otra de las áreas principales de acción es y será la agilización administrativa del sistema público de investigación. Hace justo un año introdujimos en este decreto del que antes hemos hablado una serie de importantes cambios en este sentido, con una reforma legal aprobada por cierto por unanimidad en esta Cámara. Algunos cambios han dado ya sus frutos y en otros casos trabajamos todos los días para que vayan mejorando el sistema. Una de estas medidas, el desarrollo de la gestión centralizada de los organismos públicos de investigación, es muy importante. Ya funciona de forma satisfactoria un sistema compartido de contratación de personal que ha reducido considerablemente los plazos. Con el mismo objetivo empieza ahora a estar operativa una mesa de contratación conjunta. El objetivo es racionalizar la arquitectura institucional mejorando el funcionamiento de los organismos, poniendo especial énfasis en que la adecuada gestión financiera no perjudique las funciones de investigación propias de dichos organismos públicos.- Estamos trabajando con el resto de departamentos para garantizar el régimen específico que debe guiar el funcionamiento de las agencias estatales, el CSIC y la Agencia Estatal de Investigación, y de las entidades públicas empresariales, que en nuestro ministerio es el CDTI, conservando sus especialidades en materia de personal, patrimonio, régimen presupuestario, contabilidad, control económico y financiero y operaciones como agente de financiación. Por último, seguiremos dotando a la Agencia Estatal de Investigación de más medios propios, tanto humanos como materiales, para agilizar las convocatorias" (BOCG, núm. 38, 2020).

els hi són d'aplicació les mesures que es contemplen en aquesta secció. Les mesures que s'incorporen no són una llista tancada atès que poden sorgir noves necessitats que requereixin l'adaptació al seu règim singular. Amb aquesta finalitat l'article 48 de l'ALCC, incorpora el següent mandat, vigent des de l'any 2011:⁴⁵

"2. La normativa i els acords del Govern aplicables al conjunt del sector públic de l'Administració de la Generalitat, han d'establir les regulacions específiques i les exempcions necessàries, per facilitar el ple exercici de les activitats dels centres CERCA, sens perjudici de la normativa bàsica estatal.

Una altra disposició, vigent des de l'any 2011,⁴⁶ que ha estat d'indubtable valor interpretatiu, és la de l'apartat 3 quan determina que "els centres CERCA no poden restar sotmesos a cap mesura restrictiva de llur autonomia o de supervisió i control que no siguin aplicables a les universitats públiques de Catalunya". I afegeix, que "l'autonomia de gestió dels centres CERCA no pot ser inferior a la que disposen les universitats públiques." La configuració del règim d'autonomia dels centres CERCA per la Llei 7/2011 es va inspirar en el règim d'autonomia que la LOU reconeix a les universitats.

Finalment s'incorpora una disposició, vigent des de l'entrada en vigor de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic,⁴⁷ destinada a agilitar la tramitació administrativa de les modificacions dels estatuts dels centres CERCA-fundació, quan la modificació no impliqui un canvi de percentatge de la participació de la Generalitat en el Patronat. Els estatuts modificats s'han de posar en coneixement del departament competent en matèria d'universitats i recerca, dels altres departaments vinculats al centre, i del Protectorat de Fundacions.

L'article 49 de l'ALCC relatiu a les despeses de personal i de pressupost preveu les següents mesures que actualment ja són vigents:⁴⁸

"1. Les normes sobre despeses de personal, les restriccions a la contractació i les mesures relatives a recursos humans restrictives o limitatives del seu règim d'autonomia, que es destinin específicament al conjunt del sector públic de l'Administració de la Generalitat, no els hi són aplicables i així s'ha de fer constar a la regulació que a tal efecte s'estableixi, sens perjudici de la normativa bàsica estatal.

2. Gaudixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb llurs disponibilitats pressupostàries i els objectius establerts en llur pla estratègic i, quan escaigui, en el contracte programa que se'n derivi.

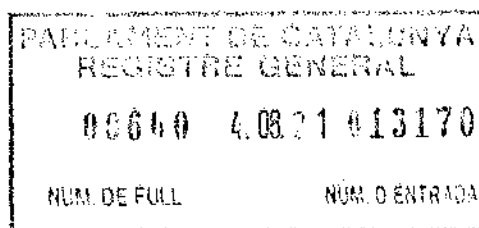
3. Gaudixen d'autonomia per a l'adopció de les decisions relatives a la destinació del saldo del compte de resultats de l'exercici pressupostari, del romanent dels exercicis anteriors i de les disponibilitats líquides de tresoreria.

⁴⁵ Disposició addicional vuitena, apartat 3 Llei 7/2011.

⁴⁶ Article 67.6 Llei 7/2011.

⁴⁷ Disposició addicional dotzena, apartat 4 Llei 2/2014.

⁴⁸ Els apartats 1 a 4 (art. 67 Llei 7/2011) i l'apartat 5 (art. 179 Llei 5/2017)

4. L'excés o el benefici derivat de les transferències de l'Administració de la Generalitat o de les entitats del seu sector públic als centres CERCA, no ha de ser minorat de les transferències corrents establertes en el pressupost de la Generalitat de Catalunya o de les seves entitats per a l'exercici següent. El superàvit o els beneficis generats pel centre s'han de destinar al seu objecte i finalitat.

5. Els centres CERCA, constituïts sota la figura jurídica de fundació, que consoliden llur pressupost amb l'Administració de la Generalitat i que estan inscrits al Registre del sector públic de la Generalitat de Catalunya, als efectes de l'acreditació de llur capacitat financera, quan els sigui requerida en la participació en les accions de foment europees del Programa marc de recerca i innovació, són considerats integrats dintre del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

L'article 50 de l'ALCC destinat al patrimoni i contractació, incorpora a l'apartat 1 la mesura prevista a l'article 67.5 de la Llei 7/2011, relativa a la creació o participació dels centres CERCA en d'altres centres o organismes, també a l'estranger, i a l'adquisició onerosa o gratuïta, o a l'alienació de títols representatius de capital social, o també a la disminució o ampliació de capital en les societats mercantils i en les empreses que explotin tecnologia o coneixement, generat pels centres CERCA o de la seva propietat, que no requereixen autorització del Govern, i la complementa amb unes previsions específiques destinades a les alienacions en el marc del que s'estableix a l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Les altres mesures relatives a la contractació i patrimoni que s'incorporen en aquest article són les següents:

"2. La contractació d'estudis o dictàmens i de qualsevol altra prestació, no requereix autorització o aprovació per part del Govern de la Generalitat, ni de l'aplicació dels protocols d'actuació, directius o instruccions que s'aprovin en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic.

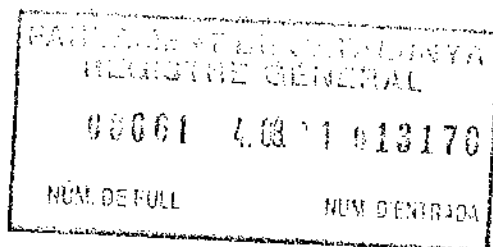
3. La reserva de percentatges mínims de contractes o l'establiment de qualsevol altre instrument per fomentar determinats objectius estratègics de la contractació pública, com poden ser els de caràcter social o ambiental, seran d'aplicació d'acord amb l'estratègia de cada centre.

4. Els actes d'adquisició, alienació, gravamen, així com qualsevol acte de disposició dels béns i drets que conformen el patrimoni material o immaterial dels centres CERCA, no ha de ser objecte d'aprovació o autorització del Govern, ni requereixen cap informe preceptiu de l'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les obligacions d'informació i inventari. Les referències que la normativa patrimonial fa al Govern de la Generalitat s'entenen fetes a l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat.

5. En cas que la dissolució d'un centre CERCA comporti la cessió global d'actius i passius, aquesta s'ha d'efectuar preferentment a un altre centre CERCA del sector públic o a una altra entitat del sector públic amb finalitats d'R+D+I. En cas de dissolució amb realització de béns, els béns sobrants o el patrimoni romanent s'han d'adjudicar, preferentment, a les entitats esmentades

6. Poden crear un fons propi, d'acord amb la normativa aplicable, destinat a millorar els seus ingressos i finançament, en base a la seva capacitat de generar mesures eficients i positives que repercutixin en l'obtenció de romanents."

Les mesures previstes als apartats 2 a 4 deriven de l'aplicació de l'article 67.6 de la Llei 7/2011 (actual art. 48.3 ALCC) atès que no són aplicables a les universitats públiques. No obstant,

als efectes de garantir la necessària seguretat jurídica als operadors jurídics i als centres, l'ALCC les concreta i en delimita el seu abast en aquest article. Les mesures incorporades als apartats 5 i 6 suposen una novetat en relació amb el règim vigent aplicable.

La Memòria General de l'ALCC justifica el contingut de l'article 50 (pàgs. 28 a 30). En relació amb les novetats que s'incorporen, caldrà considerar les observacions que puguin efectuar les unitats directives corresponents del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i d'Hisenda, en aquells aspectes que siguin de la seva competència.

L'article 51 sota el títol de governança incorpora dues novetats. La primera relativa a la transparència, bon govern i absència de conflicte d'interessos que ha de garantir l'òrgan de govern col·legiat del centre i que s'incorpora a l'ALCC, en els termes següents:

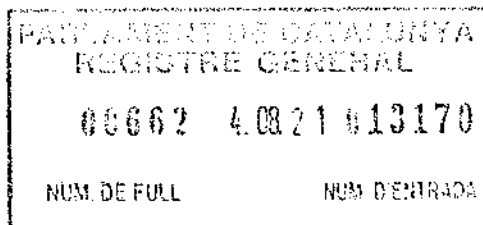
"1. L'òrgan de govern col·legiat del centre ha de garantir la transparència, el bon govern de l'entitat i l'absència de conflicte d'interessos. L'específic règim d'autonomia de gestió de què gaudeixen, sens perjudici del retiment de comptes posterior, ha de comportar una gestió gerencial professional i uns resultats traduïbles en eficàcia i eficiència."

La segona relativa a l'administració digital, determina que "el model de governança de l'administració digital, de la dada i de serveis digitals aplicables al sector públic de l'Administració de la Generalitat, no s'aplica directament als centres CERCA. El departament competent en matèria d'universitats i recerca, en exercici de la seva funció coordinadora, ha de vetllar perquè els centres CERCA s'aproximin a aquest model, en tot allò que sigui compatible amb el seu règim d'autonomia". En la redacció d'aquesta disposició, s'ha tingut en consideració l'informe elaborat per l'Advocat en cap de l'Assessoria Jurídica del Departament de Polítiques Digitals i d'Administració Pública, de 12.12.2019, on analitza l'àmbit subjectiu del projecte de Decret d'Administració Digital, en fase de tramitació, pel que fa a la seva afectació dels centres CERCA i de la ICREA. En tot cas, caldrà considerar les observacions que l'esmentat Departament pugui efectuar al respecte.

El personal investigador amb funcions de direcció dels centres CERCA, element clau del model dels centres CERCA, és objecte de regulació específica a l'article 52 de l'ALCC que estableix el següent:

"1. Els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA i seu el personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, no tenen la consideració d'alts càrrecs als efectes de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

2. Als efectes d'afavorir la seva mobilitat, d'acord amb la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA i el seu personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, poden desenvolupar a l'empara del que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions

públiques, una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic, vinculada al seu àmbit de coneixement.

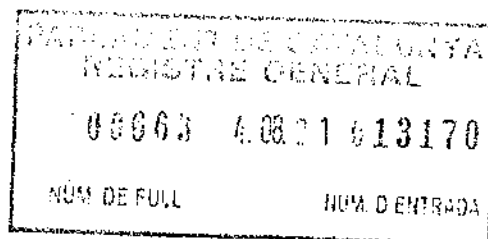
3. Es determina que existeixen raons d'especial interès per al servei per tal que les persones que ocupen el càrrec de director o directora dels centres CERCA i de director o directora de la ICREA puguin superar els límits establerts per la normativa d'incompatibilitats en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora, o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic. "

L'activitat desenvolupada pels investigadors i les investigadores, entre els quals hi ha el col·lectiu de les persones que ostenten la direcció dels centres CERCA i de la ICREA i el seu personal amb funcions directives d'investigació d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, (investigadors principals), presenta notables singularitats respecte de les tasques desenvolupades pels alts càrrecs i altre personal directiu del sector públic de l'Administració de la Generalitat, i no sols per les especials característiques que presenta la pròpia activitat, que comporta una gran mobilitat de persones i recursos, sinó també per la varietat de situacions derivades dels diferents vincles jurídics del personal amb l'entitat i de la diferent procedència dels fons per al seu finançament que, en moltes ocasions provenen de convocatòries competitives que comporten un retorn científic i econòmic molt considerable. En aquest cas, la tasca de direcció científica, com a tasca investigadora principal que desenvolupen a l'empara de la LCTI i de la Llei 7/2011, que no requereix dedicació exclusiva, és l'element nuclear alhora de definir la condició d'aquest personal i la normativa que els hi és aplicable.

La singularitat de les persones amb funcions d'investigació i directives dels centres CERCA i de la fundació ICREA ha estat reconeguda a la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, relativa al personal directiu del sector públic en relació amb els aspectes concrets que s'hi regulen dels quals resten exclosos de la seva aplicació; així com a la Instrucció *Règim especial en matèria de recerca i criteris interpretatius aplicables als centres de recerca de Catalunya (CERCA) i a la Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats*, que porta data de 27 de juny de 2017, que també considera que els directors i el personal investigador amb funcions de direcció no són alts càrrecs de la Generalitat.⁴⁹

L'article 52.1 de l'ALCC preveu amb caràcter exprés que els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA i seu el personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, no tenen la consideració d'alts càrrecs als efectes de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat. Aquesta exclusió no suposa una novetat de l'ALCC, però la seva aplicació

⁴⁹ L'apartat 3 de la *Instrucció*, considera que el director o directora del centre i el personal amb funcions directives d'investigació atesa la singularitat de la tasca principal de recerca que desenvolupen, no són alt càrrec de la Generalitat.

requeria una interpretació sistemàtica de l'ordenament jurídic, en concret de la Llei 7/2011, en relació amb la LCTI, en especial el seu article 17 relatiu a la mobilitat; amb la Llei 13/2005; i amb la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, en especial el seu article 4. D'aquesta forma es garanteix la necessària seguretat jurídica tant als operadors jurídics com als centres CERCA en la seva aplicació.

L'aposta de la LCTI per la mobilitat del personal investigador va motivar, per tal de facilitar la seva efectivitat, la modificació per la pròpia LCTI de l'article 4.2 de la Llei 53/1984, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques,⁵⁰ als efectes que es pugui autoritzar al personal docent i investigador de la universitat, desenvolupar una segona activitat de recerca en centres de recerca del sector públic, incloses les funcions de direcció científica en un centre o estructura de recerca, del seu àmbit de coneixement i sempre que els dos llocs siguin autoritzats com de prestació a temps parcial. Aquesta compatibilitat també s'aplica de forma inversa és a dir, el personal investigador que desenvolupa la seva activitat principal en un centre de recerca, com seria el cas del personal investigador dels centres CERCA, se'l pot autoritzar a desenvolupar una segona activitat a la universitat. El personal investigador dels centres CERCA, també pot ésser autoritzat a desenvolupar d'acord amb l'article 4.1 de la Llei 53/1984, un lloc com a professor associat en règim de dedicació a temps parcial i amb durada determinada a la universitat.

⁵⁰ "1. Podrá autorizarse la compatibilidad, cumplidas las restantes exigencias de esta Ley, para el desempeño de un puesto de trabajo en la esfera docente como Profesor universitario asociado en régimen de dedicación no superior a la de tiempo parcial y con duración determinada.

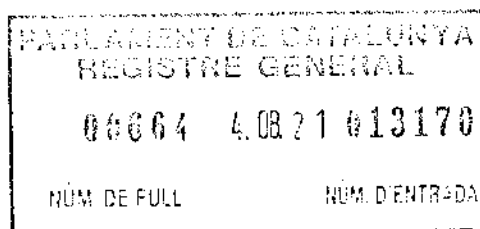
2. Al personal docente e investigador de la Universidad podrá autorizarse, cumplidas las restantes exigencias de esta ley, la compatibilidad para el desempeño de un segundo puesto de trabajo en el sector público sanitario o de carácter exclusivamente investigador en centros de investigación del sector público, incluyendo el ejercicio de funciones de dirección científica dentro de un centro o estructura de investigación, dentro del área de especialidad de su departamento universitario, y siempre que los dos puestos vengan reglamentariamente autorizados como de prestación a tiempo parcial.

Recíprocamente, a quienes desempeñen uno de los definidos como segundo puesto en el párrafo anterior, podrá autorizarse la compatibilidad para desempeñar uno de los puestos docentes universitarios a que se hace referencia.

Asimismo, a los Profesores titulares de Escuelas Universitarias de Enfermería podrá autorizarse la compatibilidad para el desempeño de un segundo puesto de trabajo en el sector sanitario en los términos y condiciones indicados en los párrafos anteriores.

Igualmente, a los Catedráticos y Profesores de Música que presten servicio en los Conservatorios Superiores de Música y en los Conservatorios Profesionales de Música, podrá autorizarse la compatibilidad para el desempeño de un segundo puesto de trabajo en el sector público cultural en los términos y condiciones indicados en los párrafos anteriores.

3. La dedicación del profesorado universitario será en todo caso compatible con la realización de los trabajos a que se refiere el artículo 11 de la Ley de Reforma Universitaria (actualmente art. 83 LOU), en los términos previstos en la misma.

L'article 52.2 de l'ALCC preveu que "als efectes d'afavorir la seva mobilitat, d'acord amb la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació, els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA i el seu personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics i de programes i projectes científics i tecnològics, poden desenvolupar a l'empara del que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic, vinculada al seu àmbit de coneixement." Aquest apartat té la finalitat de clarificar el marc legal aplicable a les incompatibilitats del personal investigador amb funcions de direcció dels centres CERCA, tenint en compte que no se'ls hi aplica el règim de les incompatibilitats dels alts càrrecs de la Generalitat, i que la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, no s'ha adaptat a les darreres modificacions de la Llei 53/1984, entre les que destaca la de l'article 4.2 efectuada en el marc de la LCTI.

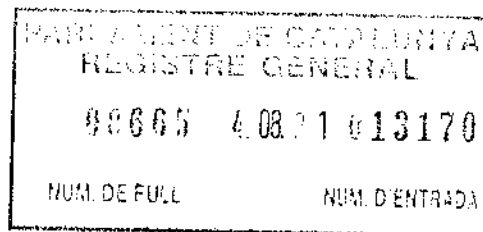
Finalment l'apartat 3 determina que "existeixen raons d'especial interès per al servei per tal que les persones que ocupen el càrrec de director o directora dels centres CERCA i de director o directora de la ICREA puguin superar els límits establerts per la normativa d'incompatibilitats en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora, o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic." La declaració d'interès per al servei no suposa una novetat de l'ALCC. La disposició addicional dotzena apartat 3 de la Llei 2/2014 preveu que hi ha raons d'especial interès per al servei per tal que els directors dels centres CERCA i de la ICREA puguin superar els límits retributius en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica a la universitat.⁵¹

En relació amb aquest article caldrà considerar les observacions que s'efectuïn per la Direcció General de la Funció Pública

L'article 53 de l'ALCC regula l'impuls i la participació en societats mercantils de base tecnològica 1. Els centres CERCA i el personal investigador que hi desenvolupa les seves funcions, previ acord del seu òrgan col·legiat de govern, poden crear o participar en el capital de les societats mercantils, que tinguin per objecte social:

"a) La recerca, el desenvolupament i la innovació.

⁵¹ Aquesta mesura ha estat complementada amb la prevista per a la resta de personal investigador amb funcions de direcció a l'ACORD GOV/41/2019, d'11 de març, pel qual es declara d'interès públic el desenvolupament per part del personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i programes i projectes científics i tecnològics en l'àmbit de coneixement dels centres de recerca de Catalunya (centres CERCA) i de la fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) d'una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica en un altre centre o estructura de recerca i s'autoritza la superació dels límits retributius, però que té una vigència limitada de 5 anys.

- b) La realització de proves de concepte.
- c) L'explotació de patents d'invenció i, en general, la cessió i explotació dels drets de propietat industrial i intel·lectual.
- d) L'ús i aprofitament industrial o comercial de les innovacions i dels resultats obtinguts i desenvolupats per les entitats.
- e) La prestació de serveis tècnics desenvolupats per les entitats.
- f) Qualsevol altres, en l'àmbit de les finalitats i objectius que la institució autoritzi.

2. Els centres CERCA i el seu personal investigador poden crear, en els termes acordats per l'òrgan col·legiat de govern, empreses innovadores de base tecnològica o d'explotació de coneixement, generades a partir de patents o de resultats dels projectes de recerca que desenvolupen, o participar en el capital societari. El seu personal tècnic de suport a la recerca i el personal expert en transferència, responsables de plataformes i tècnics d'innovació, també poden tenir participació en aquestes empreses.

3. El règim de protecció dels resultats de la recerca desenvolupada pel personal investigador en les empreses en les que participin, és el que es deriva de la seva relació laboral amb el centre CERCA, tret que s'acordi el contrari."

Aquest article, que es dicta a l'empara de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'R+D+I, s'inspira en l'article 56 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, que només és aplicable als OPIS, a les universitats públiques i a la resta de centres de recerca del sector públic estatal, atès que d'acord amb la disposició final primera de la Llei l'article 56 s'incardina en el títol competencial de l'Estat en matèria de recerca previst a l'article 149.1.15 de la CE.

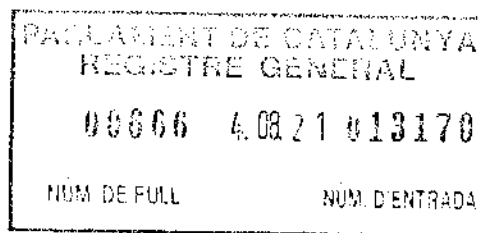
L'article 54 de l'ALCC regula específicament els aspectes relatius a la supervisió i control aplicable als centres CERCA del sector públic de l'Administració de la Generalitat en els següents termes i abast:

"1. Els centres CERCA han de trametre al departament competent en matèria d'universitats i recerca la liquidació auditada del pressupost anterior i la resta de documentació que constitueixen els comptes anuals de les entitats o fons patrimonial equivalent de les quals el centre té participació majoritària.

2. Els representants de l'Administració de la Generalitat en l'òrgan de govern col·legiat dels centres CERCA han d'obtenir, en l'exercici del dret de vot, l'autorització prèvia del Govern, per mitjà del conseller o consellera competent en matèria d'universitats i recerca, en els supòsits següents:

a) Per a la formalització d'operacions d'endeutament o d'aval per un import superior al 50% dels fons patrimonials o dels recursos propis del centre o que sobrepassin la participació de l'Administració de la Generalitat. Per imports inferiors cal l'autorització del departament competent en matèria d'economia.

b) Per a l'alienació, el gravamen o qualsevol altres actes de disposició dels béns i drets aportats per l'Administració de la Generalitat, per a la dotació inicial del centre o per aportació posterior.

3. Els centres CERCA, sens perjudici de llur règim d'autonomia, resten sotmesos a l'auditoria, supervisió i control de la Intervenció General de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, i han de facilitar l'exercici de les funcions pròpies d'aquestes institucions."

Finalment l'article 55 de l'ALC preveu que "el Govern, a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca, pot acordar fer extensives totes o algunes de les mesures de suport i simplificació administrativa, que s'estableixen per als centres CERCA del sector públic, a d'altres entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de l'R+D+I o que hi donin suport." Aquesta disposició és vigent des de l'any 2011.⁵²

La secció tercera (arts. 56 a 57) regula el reconeixement com a centre CERCA

La memòria general de l'ALCC exposa que "la regulació continguda en aquesta secció tercera recull l'activitat duta a terme pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, mitjançant el Programa CERCA i la Fundació I-CERCA, en el reconeixement, les avaluacions i la possible pèrdua de la condició CERCA per part dels centres de recerca. L'ALCC l'eleva, una vegada comprovada la seva efectivitat i conveniència, a rang legal, sense que suposi una variació essencial a les actuals característiques del Programa CERCA (I-CERCA).⁵³

El reconeixement dels centres de recerca amb seu a Catalunya, com a centre CERCA requereix d'acord amb l'article 56 de l'ALCC el següent:

"a) Complir les regles específiques i els requisits exigits als centres CERCA.

b) Superar un procés d'avaluació científica externa i independent a l'efecte de conèixer el seu potencial d'excel·lència i d'impacte internacional, un cop hagi estat acreditat el compliment dels requisits previstos a la lletra a). Per poder ser reconegut com a CERCA, l'avaluació ha de considerar que el centre ha assolit un nivell excel·lent en la seva activitat científica.

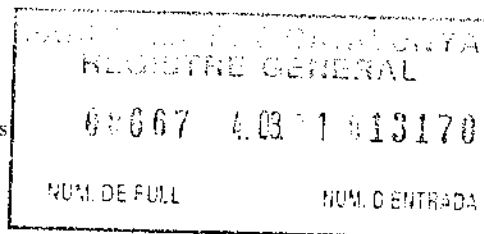
c) Complir determinats criteris de dimensionament o massa crítica, d'acord amb els estàndards del seu àmbit de recerca.

2. El reconeixement com a centre CERCA s'obté, prèvia comprovació dels requisits, mitjançant resolució de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats i recerca.

3. L'avaluació científica externa ha de seguir els paràmetres habituals en l'avaluació de centres de recerca de característiques similars en el seu àmbit a nivell internacional, i s'articula pel departament competent en matèria d'universitats i recerca, mitjançant la I-CERCA.

⁵² DA novena apartat 4, Llei 7/2011

⁵³ Els apartats 4 i 5 de l'article 64 de la Llei 7/2011 són el seu antecedent.

4. Per obtenir el reconeixement com a centre CERCA cal disposar d'un finançament estructural garantit, amb càrrec a algun dels departaments de l'Administració de la Generalitat, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.”

Una de les novetats de l'ALCC és que al sol·licitar el reconeixement com a centre CERCA cal disposar d'un finançament estructural garantit amb càrrec a algun dels departaments de l'Administració de la Generalitat, en el marc de les disponibilitats pressupostàries. Per mantenir la seva condició els centres CERCA s'han de sotmetre a una avaluació científica externa de llur activitat en els termes previstos a l'article 58 de l'ALCC.

Finalment, l'article 57 de l'ALCC introdueix com a novetat una previsió relativa a la identificació dels centres de recerca com a centres CERCA, que no és exclouent d'altres acrònims, que, si és el cas, els centres CERCA puguin emprar, com a conseqüència d'agrupacions en què participin, per al millor exercici de les seves funcions, competitivitat i visibilitat internacional.

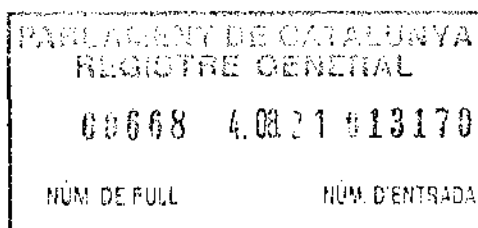
- La secció quarta (arts. 59 i 60) està dedicada a la Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA) té per objecte el suport als centres CERCA i treballa per llur projecció corporativa, institucional i científica; contribueix a la implementació de les polítiques de la Generalitat adreçades als centres de recerca i a d'altres estructures en R+D+I. A destacar que el règim específic i les excepcions aplicables als centres CERCA del sector públic llevat de l'article 52 relatiu al personal investigador amb funcions de direcció, són també aplicables a l'I-CERCA.⁵⁴

El **Capítol 3** (arts. 61 i 62) està dedicat a la **Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA)** que és una estructura de recerca promoguda i participada per l'Administració de la Generalitat que té per objectiu principal contribuir a la captació i retenció de talent internacional, mitjançant un procés de selecció, basat exclusivament en el mèrit científic, i d'acord amb els criteris i procediment aprovats per la Institució; així com contribuir significativament a l'excel·lència en recerca.⁵⁵

La captació de talent investigador ha estat una de les claus de la transformació del sistema de recerca de Catalunya. Si es volien centres de recerca excel·lents calia atraure investigadors excel·lents. En aquesta tasca hi ha tingut un paper cabdal la fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), impulsada pel Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació i per la Fundació Catalana per a la Recerca l'any 2001. El model d'ICREA va ser des d'un inici el de col·laborar conjuntament amb les universitats i els centres

⁵⁴ La memòria general justifica que “el règim específic i les excepcions previstes a la secció segona d'aquest capítol, llevat del relatiu al personal investigador amb funcions de direcció, són aplicables a la I-CERCA, als efectes de garantir un règim jurídic equiparable que faciliti les seves relacions amb els centres, i que contribueixi a l'eficiència en l'acompliment del seu objecte i finalitats.” (pàg. 36)

⁵⁵ El 2018 ICREA va obtenir el segell d'excel·lència en la gestió de recursos humans (Human Resource Strategy for Researchers, HRS4R) de la Comissió Europea, que l'acredita com una institució que compleix amb els principis de reclutament obert, transparent i basat en mèrits (Open, Transparent, Merit-based Recruitment, OTM-R).

i estructures de recerca de Catalunya tenint en compte les seves necessitats, i no el de crear centres propis tot i que aquesta opció és possible d'acord amb els seus Estatuts. Aquest model ha donat excel·lents resultats tal i com es posa de manifest a la memòria d'avaluació d'impacte.⁵⁶

L'excel·lència del model de captació de talent investigador de Catalunya també ha estat reconeguda pel Ministre de Ciència i Innovació en la seva recent compareixença a la Comissió de Ciència, Innovació i Universitats del Congrés de Diputats, en considerar que s'hauria d'intentar generalitzar-lo.⁵⁷

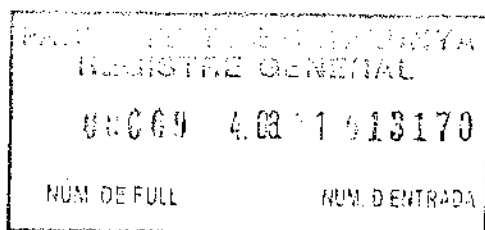
El règim jurídic dels centres CERCA és aplicable a la ICREA, que disposa del mateix nivell d'autonomia, així com del mateix règim específic i de les excepcions establertes per als centres CERCA del sector públic. Tampoc poden aplicar-se a la ICREA mesures restrictives o limitatives de la seva autonomia, ni cap altra mesura que no sigui aplicable als centres CERCA del sector públic. Aquesta equiparació de la ICREA amb els centres CERCA, tant pel que fa al seu règim d'autonomia com a les excepcions aplicables, és vigent des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2011.

El personal investigador contractat per ICREA no presta serveis a ICREA sinó que les seves tasques científiques les desenvolupa en un centre de recerca o a la Universitat, mitjançant la seva vinculació per conveni. En el cas de les universitats, la disposició addicional desena de Llei 1/2003, del 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (en endavant LUC), preveu que aquesta col·laboració es pot articular mitjançant la vinculació dels investigadors ICREA amb programes o projectes de recerca en els termes previstos a l'article 62 de la LUC que resta complementat per les previsions de l'article 62.3 de l'ALCC.

L'article 62.3 de l'ALCC regula l'adscripció mitjançant conveni dels investigadors i investigadors ICREA a les universitats i als d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya i estableix:

⁵⁶ "Pel que fa a ICREA, la inversió basal de la Generalitat és de 30 milions d'euros anuals, té uns 260 investigadors ICREA que treballen a les diferents universitats i centres de recerca i 150 PDI amb la distinció ICREA Acadèmia a les universitats. Cada investigador ICREA capta una mitjana de 400.000 €/any i crea una mitjana de 7 llocs de treball. L'any 2018, 10 investigadors ICREA estan dintre de l'1% d'investigadors més citats de tot el món. Cada PDI ICREA Acadèmia captava el triple de recursos que la mitjana de PDI de les universitats abans de tenir aquesta distinció i aquest import passa a quintuplicar quan gaudeixen d'ICREA Acadèmia." (pàg. 22)

⁵⁷ "Por supuesto, los modelos tanto de Cataluña como del País Vasco de fomento de la atracción de talento están en la mente de todos. Intentaremos hacer lo que podamos para que se extienda al resto del territorio. Empezó en Cataluña, en el País Vasco y en Aragón, que están dando una lección de que se pueden hacer las cosas de otra manera y que tenemos que tratar de generalizarlo." (pàg. 22).

"3. Els investigadors i investigadores ICREA poden desenvolupar la seva activitat investigadora a les universitats o a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni d'adscripció, d'acord amb l'article 19.3. Els investigadors i investigadores ICREA que de forma complementària a l'activitat de recerca que desenvolupen a la universitat o altre agent d'adscripció, exerceixen en la mateixa universitat o agent d'adscripció, funcions docents, de director o directora, de direcció d'equips humans, d'instal·lacions, i de programes i projectes científics i tecnològics, poden percebre, mentre durin aquestes responsabilitats addicionals, una compensació econòmica, d'acord amb la política retributiva de l'entitat d'adscripció. La compensació econòmica s'ha de finançar per l'entitat d'adscripció i es pot abonar a l'investigador directament per ICREA, o per l'entitat, en els termes que s'acordi en el conveni. Aquestes responsabilitats addicionals es consideren una activitat efectuada en el marc del règim de dedicació que l'investigador té atribuït a ICREA, sens perjudici del règim d'imputació dels resultats de la recerca que s'acordi entre les parts."

Aquest article té el seu paral·lel a l'article 26 de l'ALCC relatiu a l'adscripció de personal docent i investigador de les universitats als altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, adaptat a les especificitats de la normativa sectorial en matèria d'universitats, i que ha estat comentat en aquest informe amb anterioritat.

Finalment, a banda de l'instrument de l'adscripció destinat als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, els investigadors i investigadores ICREA poden desenvolupar la seva activitat investigadora en d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni de col·laboració científica, d'acord amb aquesta Llei i la Llei de la ciència, la tecnologia i la Innovació i aquesta Llei.

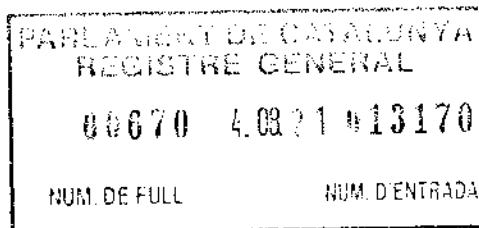
Finalment, els investigadors i investigadores ICREA també poden desenvolupar la seva activitat investigadora en d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni de col·laboració científica, d'acord amb aquesta Llei i la Llei de la ciència, la tecnologia i la Innovació, en especial a l'empara de l'article 34 de la LCTI al que es remet la disposició addicional primera de l'ALCC relativa als convenis de col·laboració.

El **Capítol 4** (arts. 63 a 66) relatiu als **hospitals universitaris de la Generalitat de Catalunya** se centra en la recerca i en les polítiques públiques de la Generalitat.

Els hospitals universitaris són agents neuràlgics dins del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la generació de coneixement d'excel·lència en ciències de la salut i en la translació d'aquest coneixement en benefici de la salut i el benestar de les persones. La recerca clínica i epidemiològica i la transferència de coneixement es consideren part essencial de la missió dels hospitals universitaris, atès el seu alt valor social i de millora de la qualitat de vida de les persones, i els seus efectes econòmics.⁵⁸

Es destaca que la important recerca en salut efectuada pels hospitals universitaris de la Generalitat, es veu complementada i reforçada per la que efectuen els hospitals associats a la universitat i d'altres hospitals i institucions de recerca en salut, així com el paper de les

⁵⁸ Memòria general (pàgs. 37 a 39).

aliances en l'àmbit de la recerca en salut com la aliança l'Aliança IRISCAT (Instituts de Recerca i Innovació en Salut de Catalunya) que potencien exponencialment l'impacte de la recerca que efectuen els agents que hi són agrupats.

El Capítol 5 (arts. 65 i 66) relatiu a les infraestructures científiques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat

Les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de l'Administració de la Generalitat tenen l'objectiu d'oferir a la comunitat científica les grans instal·lacions, els recursos i els serveis necessaris, altament especialitzats, per dur a terme recerca i desenvolupament d'avantguarda i màxima qualitat científica, en àmbits singulars que requereixen un important finançament d'inversió, manteniment i operativitat. L'article 66 en defineix les polítiques públiques de la Generalitat.⁵⁹

El **Títol 5** (arts. 67 a 70) es destina als **altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya** en especial es fa referència als Parcs científics i tecnològics, al Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), als serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents i als centres tecnològics.

L'article 66 de l'ALCC defineix els Parcs científics i tecnològics com les instal·lacions i organitzacions vinculades a un espai físic i al seu entorn territorial, amb l'objectiu de promoure i facilitar la recerca, la innovació i la competitivitat de les entitats que hi treballen, fent ús de les seves instal·lacions o de la seva organització.

L'article 68 de l'ALCC relatiu al Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC) el defineix com un agent del sistema d'R+D+I de Catalunya que treballa fonamentalment per la compartició o mancomunació de serveis de les entitats consorciades i que persegueix millorar l'eficàcia, l'eficiència i la sostenibilitat del sistema universitari i de recerca, d'acord amb els seus estatuts.⁶⁰

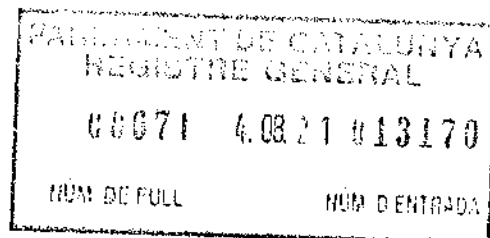
D'acord amb el que s'estableix a la disposició addicional sisena de l'ALCC L'Administració de la Generalitat pot encarregar la gestió dels serveis de l'Anella Científica al CSUC, atesa la seva condició de consorci interuniversitari, i de conformitat amb els seus estatuts.⁶¹

L'article 69 de l'ALCC es destina als serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents. Els serveis científicotècnics poden desenvolupar recerca, especialment recerca tecnològica i de processos d'administració i innovació i, a aquests

⁵⁹ Memòria general (pàg. 39).

⁶⁰ Per ACORD GOV/180/2019, de 3 de desembre, s'ha aprovat la modificació i el text íntegre dels Estatuts del Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), publicat al DOGC núm. 8017-5.12.2019.

⁶¹ Memòria general (pàgs. 40 i 41)

efecte, poden comptar amb personal investigador i personal de suport a la recerca, d'acord amb el règim aplicable a l'agent respectiu.

L'article 70 de l'ALCC defineix els centres tecnològics i les seves agrupacions com estructures generadores i proveïdores de tecnologia innovadora i diferencial per donar resposta a les necessitats de l'empresa i potenciar la seva competitivitat. Treballen al servei dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya amb funcions d'intermediació entre el mercat i els generadors de coneixement, especialment universitats, centres i instituts de recerca.

El **Títol 6** (arts. 71 a 73) relatiu a les **agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya**, està referit a l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ) i a Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS)

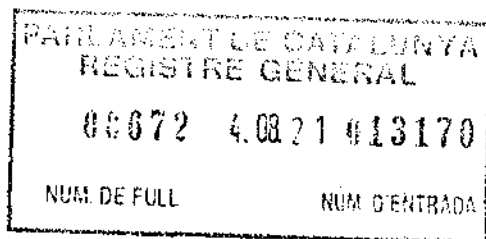
Totes aquestes agències disposen de la seva regulació específica. La incorporació en el marc de l'ALCC té la finalitat de destacar la seva funció en l'àmbit de la R+D+I i, en el cas de l'AGAUR, establir algunes disposicions específiques vinculades a l'acció de foment de la recerca.

L'article 71 de l'ALCC defineix l'AGAUR com una agència de finançament dels programes i les línies de foment de la recerca que li siguin encomanats per l'Administració de la Generalitat o d'altres entitats públiques, mitjançant contracte programa o encàrrecs específics; i desenvolupa la seva activitat d'acord amb la Llei 7/2001, de 31 de maig, els seus estatuts, la normativa en matèria de subvencions i la resta de normativa aplicable.

L'AGAUR gestiona el finançament de fons públics destinats a la recerca d'acord amb els principis d'avaluació, eficiència, qualitat, publicitat, transparència i objectivitat; garanteix el retiment de comptes; facilita el seguiment de les actuacions i racionalitza la gestió, amb reducció de les càrregues administratives. L'AGAUR ha de tenir en compte el marc de les directrius, plans i programes europeus i contribuir a conformar l'Espai Europeu de Recerca, d'acord amb els principis definits a l'apartat 3 de l'article, que estan alienats amb es regles de participació aplicables a l'Horitzó 2020, següents:⁶²

"a) Els procediments han d'evitar l'excés de regulació i han de ser transparents i entenedors.

⁶² Les regles de participació de l'Horitzó 2020 es varen flexibilitzar seguint les recomanacions del llibre Verd *From challenges to opportunities: towards a common strategic framework for Union research and innovation funding*, COM(2011) 48: reduir costos administratius dels participants; accelerar els processos de presentació de les propostes i de gestió dels ajuts i establir un equilibri entre risc i confiança. El proper Programa Marc de Recerca i Innovació de la UE 2021-2027 (Horitzó Europa) manté la voluntat de simplificar la reglamentació amb l'objectiu d'incrementar la seguretat jurídica i reduir les traves administratives per als beneficiaris i els administradors dels programes.

b) L'avaluació ha de ser de caràcter estrictament científic i d'acord amb estàndards europeus d'avaluació de la recerca.

c) L'actuació de l'AGAUR s'ha de regir per criteris d'eficiència, d'impacte de l'activitat desenvolupada i d'obtenció de resultats."

Una previsió rellevant és la de l'apartat 4 quan determina que "les subvencions derivades de les accions de foment en l'àmbit de la recerca, amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya han de ser compatibles amb el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i que un cop concedides, no poden ser reduïdes parcialment o totalment per aquesta causa."

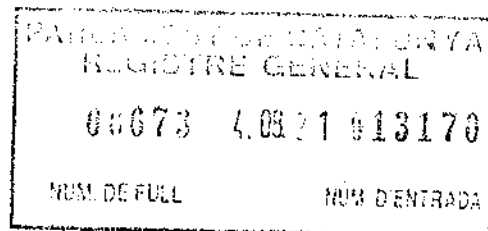
Així mateix, als efectes d'estimular l'aportació privada en el finançament de la recerca, preveu que s'ha de procurar que les convocatòries per al finançament de la recerca i la innovació facilitin, sempre que sigui possible, el cofinançament per part de persones físiques o jurídiques privades, a canvi de que puguin percebre els potencials beneficis relacionats amb aquestes aportacions (ex. royalties).

L'article 72 de l'ALCC defineix ACCIÓ com una entitat estratègica que ofereix finançament i serveis a les empreses per créixer i innovar a Catalunya, a Europa i al món; que facilita i potencia la transferència de patents, la seva valorització i la creació d'empreses llavor; i que contribueix a l'atracció de finançament inversor i a l'assessorament financer. A l'efecte d'aquesta Llei, ACCIÓ es considera un agent clau de l'estratègia de transferència i valorització del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Finalment, l'article 73 defineix AQuAS com una entitat estratègica de la Generalitat en l'àmbit de la salut, que va ser creada amb l'objectiu de generar coneixement rellevant per contribuir a la millora de la qualitat, seguretat i sostenibilitat del sistema de salut de Catalunya, per facilitar la presa de decisions a la ciutadania, professionals i gestors de l'àmbit de la salut, i als òrgans responsables de la planificació en salut, així com facilitar la implicació dels professionals sanitaris en el sistema i la seva coresponsabilitat en la consecució de les finalitats comunes i la qualitat de l'atenció; i en destaca les seves tasques d'avaluació i de finançament de la recerca en l'àmbit de la salut.

El **Títol 7** (arts. 74 a 78) està dedicat a la **promoció i transmissió dels resultats de la recerca**, en concret a la transferència de tecnologia i transmissió del coneixement; als models de transferència, a la cultura, educació científica i capacitat innovadora; a la informació i transmissió del coneixement i a l'aplicació del dret privat a determinats contractes.

L'article 74 de l'ALCC relatiu a la transferència de tecnologia i transmissió del coneixement preveu que la transmissió activa del coneixement a la societat, a través de les activitats científiques i del seu desenvolupament, és una important funció d'interès social per part dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'objectiu de contribuir a la competitivitat del sector econòmic, empresarial, social i cultural; a l'acompliment dels objectius de

desenvolupament sostenible (ODS) de la ONU, locals, nacionals i globals; a la millora del sector públic i a l'increment de la qualitat de vida. Les polítiques públiques de la Generalitat han de fomentar un sistema de transferència de tecnologia i de transmissió del coneixement altament professionalitzat i proactiu, de proximitat i especialitzat, amb massa crítica suficient per traslladar de manera eficient els resultats de la recerca a la societat.

S'incorpora el principi de compensació en la contractació per a portar a terme treballs de recerca o de caràcter tècnic, que implica que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya siguin compensats pels costos directes o indirectes que siguin atribuïbles a cada contracte. La LUC conté una previsió semblant en regular els contractes per estudis.⁶³

L'article 75 de l'ALCC relatiu als models de transferència de tecnologia i transmissió del coneixement, encomana a l'Administració de la Generalitat impulsar, conjuntament amb els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, un model propi de gestió de la innovació i la transferència, i models específics adaptats a les característiques dels diferents agents. El model sistèmic ha de posar en valor les diferents estructures de transferència i innovació existents, potenciar la compartició i agregació tant de les pròpies estructures com del personal especialitzat en patents, gestors de contractes i experts en declaració d'invencions i ha de disposar dels recursos i mitjans suficients amb un finançament estructural, en el marc de les disponibilitats pressupostàries, i el seu rendiment ha de ser avaluat periòdicament.

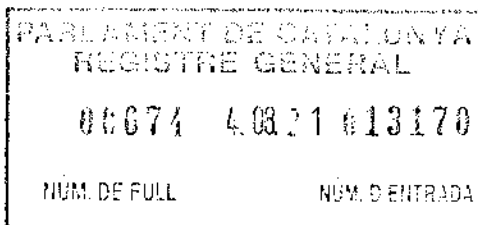
El model específic dels diferents agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, ha de ser aprovat pel propi agent, d'acord amb les seves característiques i necessitats, de manera que s'asseguri la proximitat al personal investigador i als grups de recerca.

L'article 76 destinat a la cultura, educació científica i capacitat innovadora determina que l'Administració de la Generalitat, mitjançant els departaments competents en matèria d'universitats i recerca i d'educació, ha de promoure la cultura i l'educació científiques, així com la capacitat innovadora, en tots els nivells del sistema educatiu i en les activitats de formació, amb l'objectiu de fomentar vocacions investigadores i emprenedores i contribuir a la capacitat i implicació de la ciutadania en la participació activa en aquests àmbits. També s'ha potenciar amb les universitats la formació d'estudiants de grau en la gestió de la propietat industrial i intel·lectual, i de manera més intensiva en els estudis de postgrau, així com

⁶³Article 27

Contractes per a estudis

La contractació per a portar a terme treballs de recerca, tècnics o artístics, corresponents al que estableix l'article 83 de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, ha d'atendre el principi de compensació. La universitat ha d'ésser compensada per tots els costos, directes o indirectes, que siguin atribuïbles a cada contracte."

programes de formació continuada i específica, adreçada a les unitats de transferència i innovació dels diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

El personal investigador també ha de col·laborar en la divulgació de la seva activitat a la societat comunicant els principals aspectes de la seva recerca i del seu impacte de forma entenedora i accessible.

L'article 77 relatiu a la informació i transmissió del coneixement es destina a la ciència oberta que és un dels tres pilars en què s'organitza el proper Programa Marc de Recerca i Innovació de la UE 2021-2027 (Horitzó Europa). L'Administració de la Generalitat ha de formular una política pròpia de ciència oberta relativa als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic, que sigui compatible i assimilable a la dels països més avançats, i en tots els àmbits de progrés del coneixement.

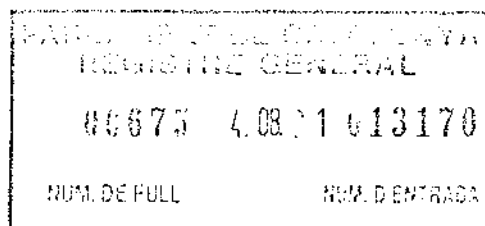
El departament competent en matèria d'universitats i recerca i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, del sector públic de l'Administració de la Generalitat, han de facilitar accions de difusió i, si escau, l'accés obert als usuaris finals, als ciutadans, a les organitzacions que representen a la societat i a l'empresa, dels resultats de la recerca finançada amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, en les condicions que s'estableixin en les corresponents accions de foment, com a mesura per a millorar el seu impacte.

L'Estratègia catalana de ciència oberta, que elabora i aprova la CIRI, ha de considerar i incorporar, en els termes que corresponguin, les previsions d'aquest article.

L'article 78 de l'ALCC relatiu a l'aplicació del dret privat a determinats contractes, preveu que es regeixen pel dret privat amb subjecció al principi de llibertat de pactes els contractes formalitzats pels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, relatius a la promoció, gestió i transmissió de resultats de l'activitat de R+D+I.⁶⁴ També es

⁶⁴ Poden ser adjudicats de forma directa els contractes següents:

- a) Contractes de societat subscrits per a la constitució o participació en societats.
- b) Contractes de col·laboració per a la valorització i transferència de resultats de l'activitat de R+D+I.
- c) Contractes de transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat d'R+D+I en els supòsits següents:
 - Quan els drets es transmetin a una administració pública o, en general, a qualsevol persona jurídica de dret públic o privat que pertanyi al sector públic.
 - Quan els drets es transmetin a una entitat sense ànim de lucre, declarada d'utilitat pública.
 - Quan fos declarat desert el procediment promogut per l'alienació o aquest resultés fallit com a conseqüència de l'incompliment de llurs obligacions per part de l'empresa o entitat adjudicatària, sempre que no hagués transcorregut més d'un any des de la resolució o acord que declarés la circumstància habilitant.
 - Quan la titularitat del dret correspongués o dos o més propietaris i la transmissió s'efectuï a favor d'un o més copropietaris.
 - Quan la transmissió s'efectuï a favor de qui ostenta un dret d'adquisició preferent.

regeix pel dret privat, la transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat de recerca, bé sigui per a la cessió de la titularitat d'una patent o per a la concessió de llicències d'explotació, o per a les transmissions i contractes relatius a la propietat intel·lectual. S'ha d'efectuar mitjançant una contraprestació que es correspongui al seu valor de mercat. La memòria general justifica aquesta previsió en els termes següents: ⁶⁵

"Finalment, l'ALCC preveu que es regeixen pel dret privat amb subjecció al principi de llibertat de pactes, els contractes formalitzats pels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, relatius a la promoció, gestió i transmissió de resultats de l'activitat de R+D+I. El sotmetiment d'aquests contractes al dret privat i al principi de llibertat de pactes és una de les mesures adoptades per la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació (LCTI) que té el seu antecedent en la Llei 2/2011, de 4 de març, de economia sostenible (LES), amb la finalitat de facilitar la promoció, gestió i transferència de resultats de l'activitat investigadora a la societat, tasca que d'acord amb l'exposició de motius de la mateixa LCTI esdevé un mandat per a les administracions públiques. Els articles 36 LCTI i 55.3 (LES) són d'aplicació als centres de recerca del sector públic estatal i a les universitats públiques però no a la resta d'agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya. L'ALCC a l'empara de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de R+D+I i amb la finalitat d'afavorir i promocionar la transferència de coneixement a la societat de la recerca que s'hi efectua, que és un dels objectius del Pla de Govern de la XII legislatura, preveu la seva aplicació als agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya i d'aquesta forma reconeix

- Quan la titularitat del dret correspongui a dos o més propietaris algun dels quals no pertanyi al sector públic i el copropietari o copropietaris privats haguessin formulat una proposta concreta de condicions de la transmissió.
- Quan per les peculiaritats del dret, la limitació de la demanda, la urgència resultant d'esdeveniments imprevisibles o la singularitat de l'operació procedeixi l'adjudicació directa.
- Quan resulti procedent per la naturalesa i les característiques del dret o de la transmissió, segons la normativa vigent, com és el cas de les llicències de ple dret o de les llicències obligatòries.

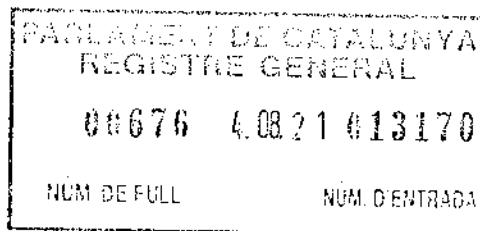
d) Contractes de prestació de serveis de recerca i assistència tècnica amb entitats públiques i privades, per al desenvolupament de treballs de caràcter científic i tècnic o per al desenvolupament d'ensenyaments d'especialització o activitats específiques de formació. Si l'entitat receptora del servei és del sector públic subjecte a la normativa de contractes del sector públic, aquesta s'haurà d'ajustar a les prescripcions d'aquesta normativa per a la celebració del contracte.

⁶⁵ Atès l'interès d'aquesta disposició el projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, preveu a l'article 97 la modificació de la Llei 7/2011 en el sentit d'afegir un apartat 8 a l'article 67 en els següents termes:

"Article 97. Modificació de la Llei 7/2011 (contractes de promoció, gestió i transferència de resultats de l'activitat de R + D + I dels centres Cerca i la ICREA)

S'afegeix l'apartat 8 a l'article 67 de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, amb el text següent:

«8. Els contractes de promoció, gestió i transferència de resultats de l'activitat de R+D+I subscrits pels centres Cerca i la ICREA es regeixen pel dret privat, amb subjecció al principi de llibertat de pactes. Aquests contractes poden ser adjudicats de forma directa en els termes previstos a l'article 55.3 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible i l'article 36 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació.»

a la resta d'agents de recerca del sector públic, el mateix tracte jurídic que la LCTI atorga a les universitats públiques." (pàg. 47).

El **Títol 8** (arts. 79 a 82) relatiu a la **internacionalització i acció exterior en R+D+I** contempla la internacionalització; la comunitat investigadora a l'exterior; la promoció científica a l'exterior i els programes estratègics de captació de talent investigador internacional.

L'article 79 de l'ALCC relatiu a la internacionalització, estableix que el sistema d'R+D+I de Catalunya s'incardina en l'àmbit comunitari europeu, com a part integrant de l'espai europeu de recerca i coneixement, i també es vincula amb d'altres organismes i institucions internacionals en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat.

La Generalitat en l'àmbit de la seva competència, i en el marc de la governança establerta al Títol I de la Llei de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació⁶⁶, participa en:

⁶⁶ Arts 4 al 11 LCTI

"Art. 8 Consejo de Política Científica, Tecnológica y de Innovación.

1. Se crea el Consejo de Política Científica, Tecnológica y de Innovación como órgano de coordinación general de la investigación científica y técnica, que queda adscrito al Ministerio de Ciencia e Innovación.

2. Son funciones del Consejo:

a) Elaborar, en colaboración con el Ministerio de Ciencia e Innovación, e informar las propuestas de Estrategia Española de Ciencia y Tecnología y de Estrategia Española de Innovación, y establecer los mecanismos para la evaluación de su desarrollo.

b) Conocer el Plan Estatal de Investigación Científica y Técnica, el Plan Estatal de Innovación y los correspondientes planes de las Comunidades Autónomas de desarrollo de la Estrategia Española de Ciencia y Tecnología y de la Estrategia Española de Innovación, y velar por el más eficiente uso de los recursos y medios disponibles.

c) Aprobar los criterios de intercambio de información entre la Administración General del Estado y las Comunidades Autónomas, en el marco del Sistema de Información sobre Ciencia, Tecnología e Innovación, respetando siempre el ámbito competencial de las distintas Administraciones y la normativa sobre confidencialidad y privacidad de la información.

Estos criterios se establecerán de acuerdo con los generalmente aceptados en el ámbito internacional, y su determinación garantizará la correcta recogida, tratamiento y difusión de datos. Además, se tendrá en cuenta la necesidad de minimizar la carga administrativa que pudiera suponer para los agentes suministrar la información requerida, por lo que se deberá optimizar a estos efectos la utilización de la información ya disponible en fuentes públicas.

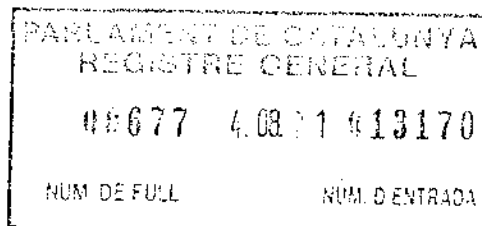
Tanto la Administración General del Estado como las Comunidades Autónomas podrán consultar la información procedente de dicho Sistema.

d) Promover acciones conjuntas entre Comunidades Autónomas, o entre éstas y la Administración General del Estado, para el desarrollo y ejecución de programas y proyectos de investigación.

e) Impulsar actuaciones de interés común en materia de transferencia del conocimiento y de innovación.

f) Proponer, para su estudio por la autoridad de gestión, los principios generales de la programación y de la distribución territorial de las ayudas no competitivas en investigación científica y técnica financiadas con fondos de la Unión Europea.

g) Emitir los informes y dictámenes que le sean solicitados por el Gobierno o por las Comunidades Autónomas.

a) La formació de les posicions de l'Estat davant la Unió Europea, especialment davant del Consell de Ministres, en els afers relatius a la competència o als interessos de Catalunya, en els termes establerts a l'EAC i a la legislació en matèria d'R+D+I.

b) La definició de les polítiques en R+D+I de la Unió Europea d'interès a Catalunya.

c) El suport a la participació del personal investigador del sistema d'R+D+I de Catalunya en les associacions i els consells científics internacionals.

El Títol 8 de l'ALCC s'emmarca en l'article 186 EAC que regula la participació en la formació de les posicions de l'Estat davant la UE, i que la l'ALCC vincula a l'àmbit de l'R+D+I. També en l'article 193 EAC que determina que la Generalitat ha d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els seus interessos en aquest àmbit, respectant les competències de l'Estat en matèria de relacions exteriors. La Generalitat té capacitat per a portar a terme accions amb projecció exterior que derivin directament de les seves competències, sia de manera directa, sia per mitjà dels òrgans de l'Administració General de l'Estat.

Per a l'ALCC la comunitat investigadora a l'exterior amb vincles amb el sistema d'R+D+I de Catalunya, revesteix una gran importància i reconeix la seva contribució a l'avenç del coneixement, la difusió, la visibilitat i el reconeixement de la ciència. La comunitat investigadora a l'exterior es considera vinculada al sistema d'R+D+I de Catalunya, als efectes d'aquesta Llei. L'ALCC prescriu que el departament competent en matèria d'universitats i recerca ha d'establir connexions amb la comunitat investigadora a l'exterior per reforçar els seus vincles amb Catalunya, i promoure la seva col·laboració amb els investigadors i investigadores dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

La promoció científica a l'exterior de la recerca que es desenvolupa a Catalunya i la connexió dels seus investigadors i investigadores amb les xarxes de la comunitat científica internacional, especialment amb la UE, és essencial per a la seva internacionalització. La ciència no té fronteres i treballar des de Catalunya pel coneixement global és un dels objectius del sistema d'R+D+I de Catalunya. És per això que l'ALCC estableix que el departament competent en matèria d'universitats i recerca, en l'àmbit de competència de la Generalitat, ha de projectar l'acció exterior dels investigadors i les investigadores dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya i promocionar els interessos de Catalunya en aquest àmbit, en el marc legal aplicable.

És en aquest sentit que l'ALCC destaca la importància de donar suport a la participació del personal investigador del sistema d'R+D+I de Catalunya en les associacions i els consells científics internacionals.

(...)"

L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han de treballar per l'impuls de Catalunya en la compartició i col·laboració científica internacional, i per a la difusió i el reconeixement de la recerca que es desenvolupa prioritàriament des de Catalunya, amb l'objectiu d'ampliar la col·laboració, connexió i projecció internacional del talent.

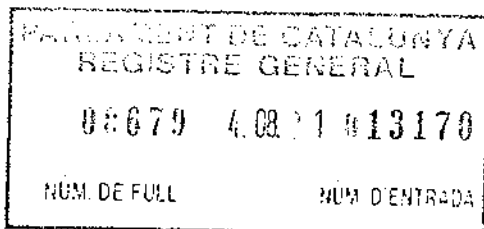
L'ALCC també inclou mesures concretes al foment i la promoció de la recerca. Aquest és el supòsit dels programes estratègics de captació de talent investigador internacional en l'àmbit universitari. L'Administració de la Generalitat ha de reforçar i prioritzar els programes estratègics de caràcter competitiu actius, o impulsar-ne de nous, que tinguin per objectiu la captació, retorn i retenció de talent investigador internacional als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

En aquest sentit, les universitats públiques que impulsen programes propis d'R+D+I amb l'objectiu de captació, retorn i retenció de talent investigador internacional, podran disposar de finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, mitjançant contracte programa subjecte a l'avaluació de resultats, en el marc de l'article 118.1, b) de la Llei d'Universitats de Catalunya, per a la contractació de personal investigador d'acord amb les modalitats contractuals de la Llei de la ciència, la Tecnologia i la Innovació. Aquestes iniciatives universitàries es canalitzaran a través dels programes conjunts entre l'Administració de la Generalitat i les universitats públiques, o mitjançant l'impuls de noves iniciatives o programes, en funció de les disponibilitats pressupostàries. Cal tenir en compte que d'acord amb l'article 20.2, b) de la LCTI les universitats públiques només poden emprar les figures contractuals de la LCTI en el supòsit que percebin fons destinats a R+D+I que incloguin la contractació de personal investigador o per al desenvolupament dels seus propis programes en R+D+I. Aquest article afavoreix aquesta possibilitat contractual per a les universitats.

L'acció exterior de la Generalitat en R+D+I es desenvolupa de manera ordinària mitjançant "*memorandums of understanding*" subscrits entre els agents del sistema català i agents internacionals, en el marc de l'article 195 EAC i de la legislació estatal i de la Generalitat aplicable. La llarga tradició de col·laboració internacional ha quedat, per tant, recollida a l'ALCC, sempre en el marc de competència de la Generalitat.

Pel que fa a aquest Títol 8 de l'ALCC caldrà atendre les consideracions que, si és el cas, efectui el Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència.

El **Títol 9** (arts. 83 a 91) destinat al **mecenatge en R+D+I**, està integrat per dos capítols. El Capítol 1 relatiu a les disposicions generals comprèn la definició de mecenatge i les entitats beneficiàries; el règim jurídic i de fiscalitat; les modalitats ordinàries de mecenatge; les accions institucionals; el crèdit fiscal i la seva utilització i vigència. El Capítol 2, relatiu al Consell del mecenatge en R+D+I de Catalunya, regula la seva naturalesa i composició, les seves funcions i el seu funcionament.

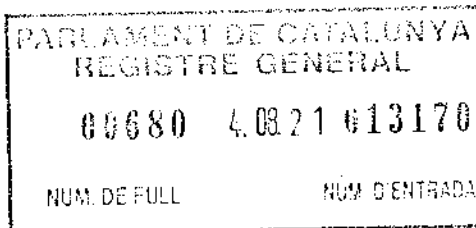
La Memòria general de l'ALCC manifesta que la llei "només pot regular el mecenatge i la fiscalitat en R+D+I a nivell de la seva competència i, per tant, de manera molt limitada. Això, però, no treu que sigui obligat reconèixer la importància de la contribució privada i facilitar-la en la mesura possible." La Memòria d'impacte, que acompanya la iniciativa legislativa, palesa de manera molt clara l'important dèficit d'aportacions privades en el finançament de l'R+D+I a Catalunya, en contrast amb la implicació privada en altres països de característiques similars i, especialment, en aquells països que ens han de servir de referent. Pel que fa a aquest Títol 9, ens hem de remetre tant a la Memòria general (pag. 49 a 56) com a la Memòria d'impacte, que exposen amb més detall, l'abast i la importància del mecenatge i la fiscalitat en R+D+I a Catalunya, en l'àmbit de la competència de la Generalitat.

L'article 83 de l'ALCC estableix que, a l'efecte de l'ALCC, s'entén per mecenatge tota contribució privada aportada de forma altruista en benefici de l'R+D+I de Catalunya. També, a l'efecte d'aquesta iniciativa legislativa, té la condició de mecenes tota persona física o jurídica, herència jacent, comunitat de béns i altres organitzacions sense personalitat jurídica que constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, que realitzen aportacions considerades mecenatge.

L'ALCC estableix que el departament competent en matèria d'universitats i recerca, en l'àmbit de competència de la Generalitat, ha d'impulsar i proposar al Govern i, si escau, per a la seva elevació al Parlament de Catalunya, mesures fiscals i de qualsevol altre ordre, que promoguin el mecenatge científic. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat han de treballar per a l'obtenció de donacions i l'aconseguitment de mecenatge de qualsevol tipus i per a qualsevol finalitat en l'àmbit de les seves activitats en R+D+I.

El règim jurídic i de fiscalitat establert a l'ALCC, és l'establert en la pròpia llei (ara avantprojecte) i en la resta de normativa estatal i de la Generalitat aplicable. Catalunya no disposa d'una llei pròpia de mecenatge, de manera diferent a d'altres comunitats autònomes, motiu pel qual l'ALCC aborda aquesta important qüestió aplicada a l'R+D+I. La Llei estatal 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, ha estat dictada a l'empara de l'article 149.1.14 CE i té per finalitat incentivar la col·laboració particular en la consecució de finalitats d'interès general. L'ALCC en el marc de la Llei 49/2002, amb respecte a la legislació estatal aplicable, i en el àmbit reduït de competència en fiscalitat de la Generalitat, fixa unes mesures legals que han de permetre, en el moment en què puguin ser aplicables, una avenç en les aportacions privades a la ciència en concepte de mecenatge. El seu impacte s'haurà d'avaluar posteriorment.

El tractament fiscal aplicable al mecenatge en benefici dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, no hauria de ser menys favorable que el que en cada moment sigui el més beneficiós regulat en les lleis pressupostàries i de caràcter fiscals vigents i aplicables a d'altres sectors o activitats, en el marc de la fiscalitat de competència de la

Generalitat i d'acord amb la legislació vigent. Amb aquest objectiu l'ALCC estableix que el Govern ha d'impulsar i presentar al Parlament les iniciatives que resultin de l'assessorament del CORICAT, o del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya, amb la voluntat de millorar el marc normatiu aplicable a la fiscalitat i al mecenatge científic per tal que estiguin en línia amb els sistemes més avançats.

L'ALCC també incorpora al seu articulat, tal i com efectuen les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici econòmic, que les lleis de pressupostos de la Generalitat podran establir una relació d'activitats prioritàries de mecenatge en R+D+I i determinar els agents beneficiaris, i també que podran elevar, quan s'escaigui, en cinc punts percentuals, com a màxim, els percentatges i límits de les deduccions establertes en la fiscalitat de la seva competència aplicable a l'R+D+I, en els mateixos termes que ho fa la legislació estatal abans citada. A aquest efecte, el departament competent en matèria d'universitat i recerca pot elevar al Govern propostes per a la seva presentació, si escau, al Parlament de Catalunya.

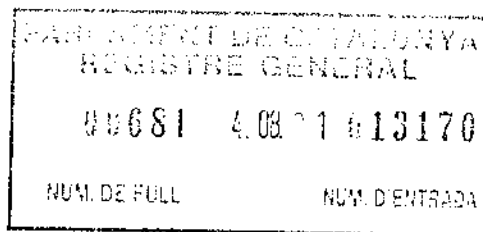
En tota acció de mecenatge ha de prevaldre la seguretat jurídica, i tant els mecenes com l'entitat beneficiària han de conèixer les condicions, els beneficis fiscals i els drets i obligacions que els afectin.

L'administració tributària de Catalunya té una important funció amb relació a les previsions d'aquest Títol 9. La realitat, quantia i valor de l'aportació com a mecenatge, a l'efecte de l'aplicació dels beneficis fiscals que corresponguin, s'haurà de justificar i acreditar en els termes que determini aquesta administració. De la mateixa manera, les valoracions que siguin necessàries per aplicar les deduccions fiscals també corresponen a la dita administració.

L'ALCC, de manera similar a les lleis d'altres CCAA en aquesta matèria, estableix amb caràcter enunciatiu i no limitatiu les modalitats ordinàries de mecenatge, que responen a les comunament referenciades. Estan detallades a l'article 85 de l'ALCC.

L'article 86 de l'ALCC preveu les accions institucionals que s'han de dur a terme per impulsar i promoure el mecenatge en R+D+I, com ara: mesures de professionalització de la gestió del mecenatge, facilitar la constitució de fons propis que permetin capitalitzar els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, en les modalitats admeses en dret; promoure el partenariat públic-privat, i desenvolupar una aplicació informàtica que faci possible efectuar de manera electrònica donacions en benefici dels agents dels sistemes d'R+D+I de Catalunya. Qualsevol de les accions que comportin despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat hauran de respectar les disponibilitats pressupostàries.

L'ALCC incorpora el concepte de crèdit fiscal, de manera similar com s'ha fet en legislació d'altres CCAA. És el cas recent de la Comunitat Autònoma de Castella-Lleó, que estableix la possibilitat de disposar de crèdits fiscals. L'ALCC determina que el Govern a proposta del departament competent en matèria tributària pot reconèixer, en les condicions que determini, un crèdit fiscal a favor de les persones físiques o jurídiques contribuents, que tinguin la

condició de mecenes, d'acord amb aquesta llei, i establir les condicions del crèdit. Aquest crèdit, que no hauria de ser superior al 25% de les aportacions del mecenes, haurà de ser reconegut pel departament competent en matèria tributària sobre el compliment efectiu de la finalitat en base a la qual s'hagi atorgat. L'ALCC incorpora altres prescripcions legals relatives al crèdit; totes elles s'hauran d'aplicar d'acord amb les indicacions de l'administració tributària de Catalunya.

Com a mesura de garantia, la disposició transitòria novena, determina que el crèdit fiscal només es podrà sol·licitar a partir de la data en què l'Agència Tributària de Catalunya disposi dels procediments i mecanismes necessaris i adequats per a la seva tramitació.

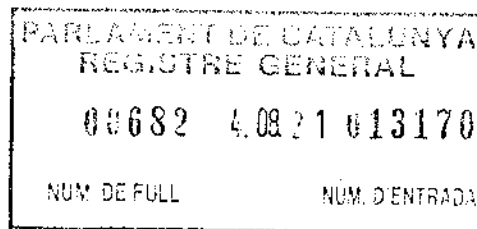
El Capítol 2 (arts. 89 a 91) regula el Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya, com a òrgan de caràcter consultiu, adscrit al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport. Determina la seva naturalesa i composició (integrat per persones expertes en mecenatge o mecenes) i enumera les seves funcions, entre les quals destaquem la d'assessorar l'Administració de la Generalitat en matèria de mecenatge en R+D+I, i assessorar i la d'orientar les persones i entitats que desitgen efectuar aportacions en R+D+I a Catalunya.

El Consell es regeix per la mateixa llei, pel reglament intern que aprovi el propi Consell i en el seu defecte per la normativa de l'Administració de la Generalitat reguladora dels òrgans col·legiats.

En relació amb aquest Títol caldrà considerar les observacions que s'efectuïn per les unitats directives corresponents del Departament de la de la Vicepresidència i d'Economia i d'Hisenda, en aquells aspectes que són de la seva competència.

L'ALCC conté dotze disposicions addicionals que per la seva singularitat no tenen encaix en el text articulat.

La disposició addicional primera de l'ALCC referida als **convenis de col·laboració** estableix que els agents de sector públic del sistema de R+D+I de Catalunya, inclosa l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents i vinculades, podran formalitzar convenis entre si o amb agents privats que realitzin activitats de recerca científica i la seva valorització, de Catalunya o de fora de Catalunya, per a la realització conjunta de les activitats que es descriuen a l'article 34 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, que també els és aplicable. L'article 34 de la LCTI regula els convenis que poden subscriure els agents de finançament o d'execució del sistema espanyol d'R+D+I, incloses les administracions públiques, les universitats públiques, els OPIS, els consorcis i les fundacions participades per les administracions públiques, els organismes de recerca d'altres administracions públiques i els centres i institucions del sistema nacional de salut, entre sí o amb agents privats que realitzin activitat de recerca científica i tècnica també amb els estrangers per a la realització conjunta de les següents activitats:

- a) Projectes i actuacions d'R+D+I.
- b) Creació o finançament de centres, instituts, consorcis o unitats de recerca i infraestructures científiques.
- c) Finançament de projectes científic-tècnics singulars.
- d) Formació de personal científic i tècnic.
- e) Divulgació científica i tecnològica.
- f) Ús compartit d'immobles, d'instal·lacions i de mitjans materials per al desenvolupament d'activitats d'R+D+I.

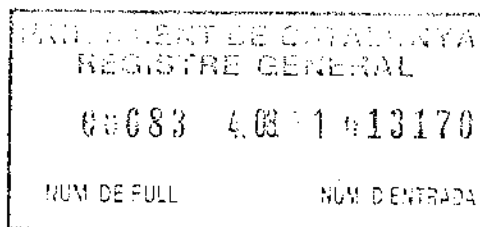
L'article 34 LCTI s'empara en l'article 149.1.15 CE que reconeix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de forment i coordinació general de la investigació científica i tècnica, però la seva aplicació no es limita als centres de recerca del sector públic estatal sinó que es fa extensiva als consorcis i les fundacions participades per les administracions públiques i als organismes de recerca d'altres administracions públiques. Per aquest motiu, i atès que no es tracte d'una disposició de caràcter bàsic directament aplicable l'ALCC, per raons de seguretat jurídica l'ALCC incorpora aquesta disposició addicional, efectuant una remissió a l'article 34 de la LCTI.

La **disposició addicional segona** relativa a la **participació privada** en l'òrgan de govern col·legiat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, que adoptin la forma jurídica de fundació o consorci, requereix una aportació per part de l'entitat o entitats participants, de caràcter econòmic o patrimonial, o bé en valor afegit que contribueixi a les finalitats de l'entitat.

La **disposició addicional tercera** fa referència a l'**avaluació per experts independents**, d'acord amb la qual en els procediments aprovats o desenvolupats per l'Administració de la Generalitat i entitats del seu sector públic i pels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic, en què es requereixi una avaluació científica efectuada per experts independents, es pot preservar l'anonimat de l'avaluador a l'efecte de garantir la seva imparcialitat, llibertat de criteri tècnic i neutralitat. S'ha de procurar l'equilibri entre investigadors i investigadores.

L'Administració de la Generalitat i les entitats i els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, del seu sector públic, han de facilitar, en la forma que determini la respectiva entitat, que les persones que s'han de sotmetre a avaluació puguin demanar que determinats experts, amb els que considerin que hi pot haver un conflicte d'interessos, no avaluïn la seva sol·licitud.

Els informes d'avaluació científica dels experts independents tenen caràcter de document intern; han de ser fonamentats, clars i motivats, i són confidencials als efectes de garantir l'anonimat de l'avaluador. Els avaluadors han de formalitzar una declaració responsable de confidencialitat i d'absència de conflicte d'interessos en relació amb les propostes que avaluen. El resultat de l'avaluació científica s'incorpora en un informe científic elaborat a partir dels informes dels experts independents, en la forma que determini la respectiva entitat.

L'article 5.3 de la LCTI preveu que en els processos en què s'utilitzi el sistema d'avaluació per parells es protegirà l'anonimat dels avaluadors, si bé la seva identificació quedarà reflectida a l'expedient administratiu per tal que els interessats puguin exercir els drets que tinguin reconeguts. D'altra banda, cal ponderar d'acord amb el que estableixen els articles 22 i 24.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, l'interès públic entre el dret d'accés a la informació de la persona avaluada, amb el dret a la protecció de la identitat dels membres que han emès els informes d'avaluació, i molt en especial amb la preservació del propi procediment d'avaluació científica que com s'ha assenyalat anteriorment té en l'anonimat dels avaluadors un dels elements per a la garantia de la seva eficiència. La confidencialitat prevista per llei també juga com a límit al dret d'accés a la informació d'acord amb el que preveu l'article 21.1,c) de la Llei 19/2014.

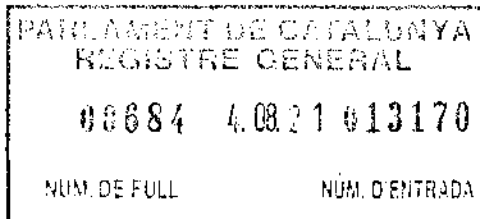
Per aquest motiu, en els procediments on l'anonimat de l'avaluació constitueix un element nuclear del propi procediment s'han d'articular els mecanismes que facilitin la seva transparència com a garantia de l'absència d'arbitrarietat en la decisió. La disposició addicional tercera introdueix mecanismes amb aquesta finalitat: la possibilitat de demanar que determinats experts amb els que pot tenir conflicte d'interessos no avaluin la seva sol·licitud; els avaluadors han de formalitzar una declaració responsable de confidencialitat i d'absència de conflicte d'interessos en relació amb les propostes que avaluen, i el contingut de l'avaluació, en el format que decideixi la institució, s'ha de posar en coneixement de la persona avaluada, als efectes de poder interposar les accions que corresponguin en funció del procediment.

Finalment, es preveu que en l'àmbit del sector públic de l'Administració de la Generalitat, els contractes fets per persones físiques que tenen per objecte les tasques d'avaluació a què fa esment aquesta disposició, s'han de tramitar com a contractes menors i l'existència del contracte s'ha d'acreditar sens perjudici de la declaració a què fa referència l'apartat 3, per mitjà de designació o nomenament.

La **disposició addicional quarta** està dedicada a l'**Especialització estratègica del personal docent i investigador**. Els programes i les accions de foment de l'Administració de la Generalitat relatives al personal docent i investigador, han d'incorporar la possibilitat de què les universitats públiques, en el marc de la seva política d'especialització estratègica, puguin oferir, si així ho consideren, contractes de personal docent i investigador amb perfil acadèmic i dedicació preferent a la docència o la recerca, de manera compatible entre elles i, si escau, amb altres activitats en innovació, transferència o gestió universitària, d'acord amb el règim de compatibilitats i dedicació aplicable al personal docent i investigador.

L'article 40.3 de la LOU preveu que les universitats han d'incentivar el desenvolupament d'una trajectòria professional que permeti una dedicació més intensa a l'activitat docent o a la de recerca.⁶⁷

⁶⁷ "3. La actividad y dedicación investigadora y la contribución al desarrollo científico, tecnológico o artístico del personal docente e investigador de las universidades será criterio relevante, atendiendo su

La **disposició addicional cinquena** està referida als **projectes d'R+D+I i la prevenció de riscos laborals**. Es preveu que en compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals, els projectes d'R+D+I dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya han d'incorporar en la memòria del projecte, o en la forma que el propi agent determini, la identificació dels riscos per a la seguretat, la salut i la gestió de residus perillosos, que puguin derivar-se de la seva execució; han d'establir les mesures a adoptar per al seu control i, en el supòsit que el projecte es desenvolupi per personal de diferents agents, han de fixar les mesures per garantir la seva coordinació en salut laboral i prevenció de riscos. El personal que participi en el desenvolupament de projectes d'R+D+I ha de disposar de la formació necessària i suficient en matèria de prevenció de riscos laborals, d'acord amb les característiques de l'activitat a realitzar.

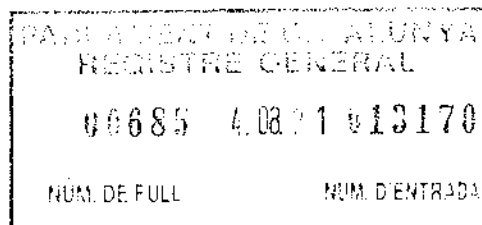
La **disposició addicional sisena** està dedicada a l'**Anella Científica**, que és una infraestructura del sistema d'R+D+I de Catalunya consistent en una xarxa de comunicació i interconnexió científica, de competència de la Generalitat, vinculada a les xarxes estatals i internacionals. La gestió de la prestació dels serveis de l'Anella Científica als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, així com a tota la comunitat científica, es podrà dur a terme per mitjans propis conjunts amb les universitats públiques, de conformitat amb la normativa de contractació pública. Es preveu que l'Administració de la Generalitat pugui encarregar la gestió dels serveis de l'Anella Científica al CSUC, atesa la seva condició de consorci interuniversitari, i de conformitat amb els seus estatuts. Aquest encàrrec s'ha de formalitzar pel departament competent en matèria d'Universitats i Recerca.

Aquesta disposició és complementària de la regulació que l'ALCC efectua del CSUC. Es tracta d'un aspecte singular, que atesa la importància dels serveis de connexió a xarxes internacionals que l'Anella Científica proporciona, requereix una concreció del règim jurídic que li resulta d'aplicació, als efectes de continuar preservant i garantint el seu bon funcionament.

La **disposició addicional setena** relativa a les **avaluacions científiques**, assenyala que AQU Catalunya, AQUAS, AGAUR, i I-CERCA, en exercici de les funcions d'avaluació en R+D+I, que els hi atribueix aquest llei, han de facilitar, mitjançant els mecanismes de col·laboració que corresponguin, la compartició del seu coneixement i expertesa en matèria d'avaluació científica, en benefici del sistema d'R+D+I de Catalunya.

La **disposició addicional vuitena** contempla les referències al sector públic de l'Administració de la Generalitat, que cal considerar a l'efecte de l'ALCC, per tal de clarificar la seva interpretació i aplicació: La secció segona del capítol 2 del títol 4 de l'ALCC és aplicable

oportuna evaluación, para determinar su eficiencia en el desarrollo de su actividad profesional. La universidad facilitará la compatibilidad en el ejercicio de la docencia y la investigación e incentivará el desarrollo de una trayectoria profesional que permita una dedicación más intensa a la actividad docente o a la investigadora."

a tots els centres CERCA que pertanyen al sector públic de l'Administració de la Generalitat i/o adscrits a l'Administració de la Generalitat. La resta d'articles i disposicions de l'ALCC, referides als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de l'Administració de la Generalitat, s'entenen, també, referits als que hi són adscrits.

La **disposició addicional novena** està dedicada al **crèdit fiscal**, contemplat a l'article 87; disposició que ha estat objecte de comentari més amunt, en els apartats dedicats a l'exposició del concepte de crèdit fiscal, en els termes en què l'ALCC l'incorpora.

La **disposició addicional desena** efectua una important clarificació, també en aquest cas més amunt comentada, que estableix que les referències en els articles de l'ALCC al finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, s'han d'entendre fetes en compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

La **disposició addicional onzena** contempla el concepte de **projecte d'R+D+I**, com a base organitzativa de l'activitat científica, que requereix la seva consideració i tractament com a unitat funcional amb responsabilitat autònoma dins de l'agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

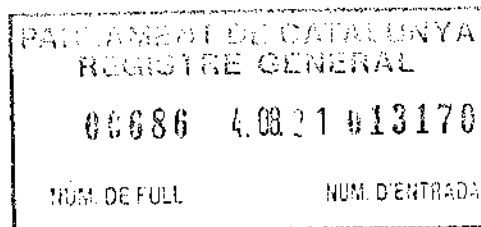
La **disposició addicional dotzena** incorpora, als efectes de la seva clarificació, determinades referències que l'ALCC efectua, com són les relatives a les universitats i al departament competent en matèria d'universitats i recerca, o al Govern i a l'Administració de la Generalitat.

L'ALCC conté quatre **disposicions transitòries**: la primera està referida a la constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya; la segona relativa a l'adaptació de la CIRI; la tercera sobre el finançament de la recerca que estableix que el Govern ha de garantir que l'esforç pressupostari públic en recerca s'efectuï de manera coordinada i eficient, sostinguda i equilibrada, durant els cinc primers anys a comptar de l'entrada en vigor de la llei i la quarta relativa al Pla Estratègic Universitari en Recerca d'Excel·lència, que efectua un mandat al departament competent en matèria d'universitats i recerca per tal que en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la llei, presenti al Govern per la seva aprovació, si escau, les especificitats en el disseny i l'execució del Pla, d'acord amb les universitats.

La Disposició derogatòria.

La regulació relativa als centres CERCA i a la ICREA i la nova configuració de la CIRI comporta la derogació dels següents capítols, articles i disposicions:

- El Capítol IV, la disposició addicional vuitena, i la disposició final primera de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.
- La disposició addicional dotzena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financers i del sector públic.

- L'article 177 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.
- El Decret 175/2009, de 10 de novembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació i de l'Oficina de Coordinació en Recerca i Innovació, llevat de l'article 1 pel que fa referència a la seva creació.

Les disposicions finals:

- **La Disposició final primera** relativa a la modificació del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, efectua la modificació següent:

Es modifica l'article 35.6 del Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, que queda redactat de la manera següent:

"5. El règim d'autoritzacions relatiu a les societats participades per les entitats del sector públic de la Generalitat que tenen la condició de centre CERCA o la ICREA es regeix per la seva normativa específica."

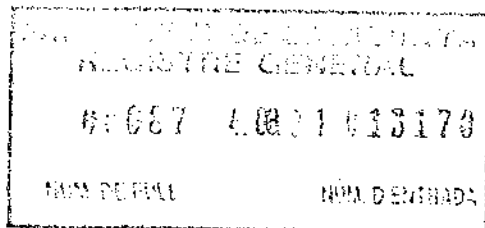
Aquesta disposició està relacionada, per coherència, amb la secció segona del capítol 2, referida als centres CERCA del sector públic de l'Administració de la Generalitat, en concret, a l'abast de la seva autonomia. L'article 50 de l'ALCC en els aspectes propis del patrimoni i la contractació efectua una regulació de determinats supòsits excepcionals d'alienació directa pròpies i específiques en R+D+I. Ens remetem a les consideracions efectuades amb anterioritat al comentar l'esmentat article.

La disposició final segona relativa a la modificació de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres, estableix la modificació següent:

Es modifica, amb efectes d'1 de gener del 2020, l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres, que resta redactat de la manera següent:

"També són objecte de deducció els donatius que es facin a favor de les universitats catalanes, dels instituts universitaris, d'altres centres de recerca integrats o adscrits a universitats catalanes i dels centres de recerca promoguts o participats per la Generalitat, que tinguin per objecte el foment de la recerca científica i el desenvolupament i la innovació tecnològica. L'import de la deducció es deixa, en aquest cas, en el 25% de les quantitats donades, amb el límit màxim del 10% de la quota íntegra autonòmica."

Aquesta important mesura fiscal, recull una petició àmpliament demanada per la comunitat acadèmica, a l'efecte d'afavorir el mecenatge en R+D+I a Catalunya, a través de les

aportacions privades a les universitats i altres entitats de recerca. La mesura està en sintonia amb el tractament fiscal favorable que ja tenen reconegut països amb universitats capdavanteres, i de llarga tradició en la implicació dels exalumnes amb la seva universitat. Avançar en aquest sentit, tot i les limitacions que la competència de la Generalitat sobre fiscalitat comporta, pot ser un pas significatiu en la contribució al finançament de la recerca per part de la societat, més encara si situem aquesta disposició en el context de crisi econòmica que el sector públic està patint, i que ha tingut importants repercussions sobre el finançament de les universitats i la recerca.

En aquesta disposició caldrà atendre la valoració que, en el seu cas, efectui el Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda.

2.2.3. Tramitació

Tràmits de consulta interdepartamental

L'ALCC s'ha de posar en coneixement d'altres departaments de la Generalitat perquè formulin, si escau, les observacions que considerin oportunes. Aquesta consulta s'instrumenta a través del fòrum de l'aplicació SIGOV. Les observacions que s'efectuïn s'hauran d'incorporar a la memòria d'observacions.

Tràmits d'audiència i d'informació pública

D'acord amb el que estableix l'article 36.3, a) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, la Memòria general a l'apartat 2.6 inclou la relació de les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència, i també determina al seu apartat 2.7 la procedència de sotmetre l'ALCC a informació pública.

Informes preceptius:

- Caldrà incorporar a l'expedient l'informe d'impacte pressupostari de la Direcció General de Pressupostos del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i d'Hisenda, així els informes de les altres unitats directives del Departament que hagin d'emetre informe en raó a la matèria (Decret 43/2019, de 25 de febrer).
- Caldrà incorporar els informes corresponents de la Direcció General de la Funció Pública i de la Direcció General d'Administració Digital del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública (Decret 124/2019, de 4 de juny).
- Caldrà incloure l'informe d'impacte de gènere de l'Institut Català de les Dones (article 3.g de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut i art. 64.3.d de la Llei 26/2010, del 3 d'agost).

- D'acord amb el que estableixen els articles 8.2 i 9.1 de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, l'ALCC no requereix dictamen preceptiu de la Comissió per a la seva tramitació.
- Atès que l'ALCC no afecta al règim local, no es requereix la sol·licitud de l'informe preceptiu de la Comissió de Govern local, previst a l'article 193 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.
- Es considera preceptiu l'informe del Consell de Treball Econòmic i Social d'acord amb el que preveu l'article 2.1.a.primer de la Llei 7/2005, del 8 de juny, atesa la vinculació de l'ALCC essencialment amb aspectes de caràcter socioeconòmic i laboral.

Principi de transparència

La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, estableix que en aplicació del principi de transparència, l'Administració ha de fer pública la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre la qual s'inclou els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions (art. 10.c i d i 69.2).

El text de l'ALCC amb la documentació preceptiva que l'acompanya s'haurà de publicar al Portal de la transparència permanentment actualitzada amb indicació del seu estat de tramitació.

3. Conclusió

D'acord amb el que s'ha exposat es considera que, en termes generals, l'ALCC conté la documentació necessària per iniciar la tramitació corresponent i s'adequa al marc normatiu vigent.

[Redacted] Maria Roser Martí Torres

[Redacted]
Roser Martí i Torres
Cap de l'Àrea d'Assessorament Jurídic

[Redacted] Encarnació Grau i Corominas

[Redacted]
Encarnació Grau
Responsable de coordinació i
anàlisi normativa